

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 143

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 21 d'octubre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

6666

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats.

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Començam el dia d'avui el debat sobre orientació de política general del Govern, i començam amb la intervenció del president del Govern de les Illes Balears sense limitació de temps.

Sr. President, quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, senyores i senyors, molt bon dia a tots.

Comparesc en aquesta cambra per, d'acord amb l'article 176 del seu reglament, donar comptes de l'acció del Govern en el debat anual de política general. Ho faig amb satisfacció, bàsicament per dues raons. La primera, perquè consider que debats com el que ara comença en aquesta cambra reforcen la democràcia, perquè com a representants de la societat que som, elegits per aquesta mateixa societat, ens és obligat aquest exercici de rendició de comptes. La segona, perquè també ha de contribuir a enfortir la transparència en la relació entre els polítics aquí presents i els ciutadans de les Illes Balears; parl de transparència no com a obligació ni com a una moda, sinó de transparència simplement com a actitud. Practicar-la amb naturalitat serà fonamental per recuperar la confiança ja no en els polítics, que també, sinó en el sistema polític, que és el que avui està en joc. Senyores i senyors diputats, democràcia i transparència es reuneixen avui aquí i es reuneixen en tots nosaltres.

Fa poc menys d'un any, concretament el 26 de novembre passat, vàrem celebrar el debat anual de política general de 2013. En aquells dies l'objectiu del meu discurs va ser el de demostrar que les coses anaven, en general, molt millor que amb anterioritat, que les coses estaven millorant, i ja en aquells dies els vaig dir que, fins i tot pensant que com a president del Govern tenc certa obligació de transmetre optimisme a la societat, no ho faria mai si no estigués fonamentat en fets reals. És el realisme el que em va permetre l'any passat i em permetrà avui també explicar que per molt que quedi per fer, que queda, no ho negaré, la veritat és que hem avançat molt en aquests anys en la gestió en el govern del Partit Popular, una gestió seriosa i responsable, que mai no ha cercat objectius a curt termini, el que ens ha duit a afrontar canvis estructurals, impensables fa un temps però imprescindibles en aquesta conjuntura social, econòmica i política, uns canvis estructurals que per descomptat han provocat resistències, que també estam superant per avançar cap a una societat millor i més justa.

Una societat que no estigui preparada per afrontar el canvi amb què els nous temps l'enfronten és una societat condemnada directament al fracàs. Una societat que vulgui lluitar pel futur ha de deixar en el passat especialment allò que no funciona, encara que potser funcionàs en un passat més llunyà.

El canvi, senyores i senyors diputats, és llei de vida; per això fracassar en el canvi és perdre el futur. Fa uns anys aquesta comunitat navegava per un rumb que efectivament l'allunyava del futur que volem la majoria. Parlar del futur d'aquesta comunitat el maig de l'any 2011 hagués estat com plantejar una marató a un malalt amb aturada cardiorespiratòria.

(Remor de veus)

Per això el projecte que vàrem iniciar el juny de l'any 2011 va ser un projecte de canvi, de canvi profund, de bon de veres, un canvi que ens permetés guanyar el futur.

Essent importants els nombres, la hisenda i la política econòmica, em permetran que no comenci parlant de la nostra política amb relació a tot això, perquè al meu entendre ha estat la conjuntura la que especialment ha duit al primer pla de l'actualitat tot el referent a això sense que sigui el més important. La bona gestió dels pressuposts i de l'economia és indispensable, perquè allò realment prioritari sigui possible i també perdurable. És a dir, una mala administració dels recursos i de la política econòmica posen en perill tota la resta, i especialment allò que entenem per essencial per a la nostra societat. Gestionar malament els nombres va posar en perill l'educació, la sanitat i els serveis socials. Gestionar bé els nombres assegura l'educació, la sanitat i els serveis socials, no només per a avui sinó per a sempre. I això és el que està fent aquest govern, gestionar bé, assegurar el futur.

No fa falta que els recordi, senyories, el punt de partida d'aquesta legislatura en matèria educativa. Només el més gris dels conformismes i una visió acomplexada del món podrien justificar no canviar res. Però aquest govern ni és conformista ni acomplexat; per això va proposar canvis que segueixen essent necessaris per al nostre sistema educatiu, canvis que passen en primera instància per separar la ideologia de l'educació i pel reforç en matèria d'habilitats lingüístiques. Serien dos grans avanços pels quals continuarem fent feina.

No volem política a les aules, de cap ideologia i de cap classe, i volem que els alumnes aprenguin perfectament i en equilibri les nostres dues llengües i l'anglès. No volem un sistema de moltes hores en una llengua, unes poques en una altra, i molt poquetes en una altra. No creim en la immersió en català, perquè limita i no garanteix el coneixement de les tres llengües. I no volem una educació pública amb diferents velocitats; volem igualtat d'oportunitats per als alumnes de la concertada i els de la pública, per això consideram que el que funciona en un cas pot funcionar també perfectament en l'altre, i al considerar-ho no sentim que estiguem seguint res més que el sentit comú.

L'any passat ja es va aplicar el trilingüisme i els resultats demostren que va anar bé, lluny dels auguris dels que no volen veure en l'educació res més que una plataforma política. La conselleria va comptar i compta amb tots els recursos humans i materials necessaris per garantir la seva aplicació. Per a la formació del professorat s'ha apostat per la línia d'ensenyament de i en llengües estrangeres. Es va signar un conveni amb el *British Council* per a la realització d'exàmens, i un acord amb la UIB per impartir, a partir d'aquest passat mes de setembre, el títol d'expert universitari en aprenentatge integrat de continguts i llengües estrangeres; i, per altra banda, es varen triplicar els auxiliars de conversa i per al curs present ja comptam amb 265 auxiliars. Les dues avaluacions de nivell de competència lingüística en anglès, castellà i català realitzades a primer, tercer i cinquè d'educació primària evidencien que s'ha produït una millora generalitzada. Per això la conselleria està fent feina perquè s'apliquin els projectes aprovats i també perquè aquells centres en els quals estaven pendents de l'aprovació o no s'havien aprovat s'afegeixin al trilingüisme, sota l'única premissa que és que el trilingüisme millora l'educació, sense més obligació que aquesta.

Aquest govern defensa, dins els marges de la llei, allò en el que creu, i també allò en el que està compromès. Fer-ho és respectar absolutament les decisions judicials, cosa que està en el nostre ADN democràtic.

(Algunes rialles)

La llei està per damunt de tot.

Em sap molt de greu la incertesa que s'ha originat, i hem fet una crida a la responsabilitat dels centres per seguir amb el full de ruta aprovat i causar el mínim perjudici als alumnes i també a les famílies.

També vull remarcar, i és una dada important, que durant la present legislatura la Mesa sectorial d'educació s'ha reunit un total de 36 ocasions. La conselleria fa feina, abans i ara, per millorar les condicions sociolaborals dels docents, i perquè la seva estabilitat laboral es tradueixi en millores de la qualitat de l'ensenyament. Cal destacar l'acord assolit en el pacte d'estabilitat dels funcionaris interins, signat amb els sindicats majoritaris STEI i ANPE. Així, la falta d'acord en una matèria no pot ni ha de simplificar-se per una suposada falta de diàleg, perquè sense diàleg, sense feina conjunta, acords com aquest a què m'acab de referir, no haurien estat possibles.

D'altra banda, i conscients del deficient estat de les infraestructures educatives que ens vàrem trobar, s'ha activat un pla de millora d'infraestructures educatives per un valor de 27,7 milions d'euros, que suposarà l'eliminació de les estructures de fibrociment amb amiant, la supressió de les barreres arquitectòniques, la construcció de nous centres i l'execució de les obres d'ampliació i millora. Aquest curs ja ha començat amb dos nous centres, Sa Bodega i Sa Joveria d'Eivissa, i amb la reforma i ampliació de Sa Graduada, Santa Gertrudis i Son Fangos. Actualment està en construcció el nou institut de Santa Eulària. A aquests 27,7 milions els hem de sumar també altres 27 milions, per la qual cosa en aquesta legislatura el total d'inversió en infraestructures educatives arribarà als 54 milions d'euros.

Per tancar el capítol referit a l'educació vull fer una proposta als partits de l'oposició. Demostrin que veuen més enllà de la llengua en el sistema educatiu, i així com nosaltres reiteram que apostam pel trilingüisme en equilibri, és a dir, per un repartiment equilibrat de les hores lectives en les tres llengües, diguin vostès clarament quin és el seu model i acceptem les nostres diferències, i a partir d'aquí posem-nos a fer feina per un pacte per l'educació orientat a millorar la qualitat de l'ensenyament...

(Remor de veus)

...a rebaixar el fracàs i l'abandonament escolar i, en darrera instància, a donar als nostres alumnes la formació necessària per competir en igualtat de condicions amb els alumnes d'altres regions, d'altres països i d'altres ensenyaments, com la privada, que també és aquí. Si per a vostès l'educació és alguna cosa més que una simple qüestió lingüística acceptin i facin feina per millorar l'educació en el futur de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

Si continuam fent d'una part el tot perdrem el temps i, el que és pitjor, farem perdre el futur als nostres fills. Millorem primer l'educació, i fem després que sigui ella, l'educació, la que dirigeixi a tota màquina la nostra evolució com a societat.

En matèria de cultura, en el primer any i mig de legislatura vàrem haver de fer front a dificultats econòmiques que ens trobarem. Per això vàrem intentar prioritzar els projectes culturals claus d'aquesta comunitat autònoma que tenguessin com a denominador comú l'excel·lència. A partir de l'any 2013, des de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats a través de l'Institut d'Estudis Baleàrics, es varen crear diverses línies d'ajuts amb la finalitat de tornar a estructurar la indústria cultural de les nostres illes, uns ajuts que han anat destinats a l'edició, a la projecció exterior, a l'organització de fires i festivals, a la subtitulació i a la creació musical. Es pretenia així ajudar el teixit cultural illenc a obrir noves vies de projecció en una època canviant. D'aquesta manera hem aconseguit mantenir els principals esdeveniments culturals d'aquestes illes, al mateix temps que hem donat la possibilitat d'obrir noves propostes en tots els àmbits de la creació artística i cultural; enguany hi hem destinat més de mig milió d'euros, a aquesta causa. Al mateix temps hem fet feina en la consolidació de la projecció exterior de la cultura, un compromís adquirit per aquest govern des de l'inici de legislatura. D'aquesta manera s'ha multiplicat el nombre d'activitats realitzades a l'exterior, s'ha incrementat l'assistència a fires de literatura, música o cinema, s'ha mostrat la gran quantitat i qualitat de l'obra artística balear, i s'ha fet una gran feina en la traducció a altres idiomes dels autors illencs.

D'altra banda durant tot aquest temps s'ha fet feina de valent en la millora de les infraestructures culturals que, tot i ser d'una titularitat estatal, tenen la seva gestió traspasada a la nostra comunitat autònoma. D'aquesta manera ja està reformada una secció del Museu Arqueològic d'Eivissa i Formentera, i està previst que pròximament s'inauguri el remodelat Arxiu del Regne de Mallorca, amb unes noves instal·lacions adaptades al segle XXI; i a principi de l'any que ve obrirem les sales noves del Museu de Mallorca per consolidar-lo com un centre de referència.

La bona gestió dels comptes públics de què els parlava abans, l'equilibri pressupostari, també ens està permetent assegurar els serveis de salut, que al llarg d'aquesta legislatura han realitzat un important esforç d'optimització dels seus recursos. De fet ha estat capaç d'aconseguir una millora substancial de la seva productivitat registrant un important augment de la seva activitat assistencial, i tot això malgrat haver hagut de realitzar un exercici de control de la despesa amb mesures de gran envergadura; en conseqüència els hospitals del Servei de Salut segueixen el camí registrat ja l'any 2013 amb un increment significatiu de l'activitat assistencial, apostant per la recerca constant de l'eficiència. Aquest mèrit és dels mateixos professionals sanitaris, que han sabut adaptar-se a les noves circumstàncies. Aquest augment generalitzat de l'activitat assistencial s'ha reflectit en diferents indicadors hospitalaris, com és el nombre d'assistències realitzades a urgències, amb un augment d'un 2,77%, o de les altes hospitalàries, amb un augment de l'1,65%. L'estada mitjana als hospitals s'ha reduït i les consultes amb l'especialista han augmentat, especialment les segones consultes, que són les que generen un diagnòstic definitiu; i s'han realitzat més intervencions quirúrgiques programades, amb un augment amb relació a l'any 2013 d'un 8,55%. Això suposa aprofitar millor el rendiment dels quiròfans, un gran resultat que il·lustra l'eficiència del sistema gràcies - torn repetir - a la implicació dels professionals sanitaris.

Per adaptar-nos a les necessitats i a l'escenari actual hem aprovat la borsa única del personal estatutari temporal del Servei de Salut, i ho varem fer amb el consens de la majoria dels sindicats. Es tracta d'unificar el sistema de selecció de personal, els criteris de selecció i baremació, en unes categories úniques per a totes les gerències amb les mateixes condicions d'igualtat, de mèrit i de capacitat, una borsa oberta de manera permanent i que inclou personal de l'àmbit sanitari i de gestió de serveis. El sistema informatitzat d'autobaremació garantirà major transparència i eficiència.

També em satisfà molt poder parlar-los avui de la creació de l'Institut d'Investigació Sanitària de Palma, perquè suposa un pas endavant en la promoció de la recerca clínica a les Illes Balears. Neix de la signatura d'un conveni entre la universitat, el Servei de Salut i la Fundació d'investigació sanitària. La creació i la posterior acreditació per part de l'Institut de Salut Carles III permetrà als investigadors de les Illes optar amb més garanties a convocatòries de finançament, millorant la qualitat de la recerca clínica que es realitza actualment a les nostres illes.

És innegable que, a més de l'aposta per la investigació, els nostres centres hospitalaris compten tant amb instal·lacions com amb equips de darrera generació. Si a això afegim la importantíssima tasca que duen a terme els professionals, tant

d'atenció primària com hospitalària, i l'esforç que es realitza per la formació contínua, tendrem com a resultat que la conselleria sigui i pugui transmetre missatges de tranquil·litat davant situacions de risc, com és la detecció del virus de l'ebola, l'activació de protocols i també el seu tractament.

Aquest mes es posa en marxa el Programa de detecció precoç de càncer de còlon i recte, emmarcat en una de les línies estratègiques de l'Estratègia en càncer del Sistema Nacional de Salut espanyol. Aquesta línia, torn repetir, estratègica, té com a objectiu la detecció precoç del càncer colorectal a homes i dones de 50 a 69 anys, sense antecedents ni personals ni familiars. L'objectiu, per tant, és detectar i tractar de forma precoç lesions premalignes i malignes per minvar la incidència i la mortalitat del càncer colorectal. Avui en dia el càncer colorectal és el segon càncer més freqüent, després del de pulmó en els homes i el de mama a les dones. El programa es realitza en col·laboració amb les farmàcies, ampliant la seva cartera de serveis, ja que la seva implicació en el seguiment dels programes és fonamental per aconseguir taxes d'alta participació.

A Eivissa, el servei de l'Hospital Can Misses ja comença a ser una realitat, malgrat les dificultats pressupostàries, aquest ha estat un projecte prioritari perquè suposa un gran bot qualitatiu; oferirà nous serveis i noves prestacions i donarà resposta a les necessitats reals de la població de les Pitiuses; un projecte que alguns varen anunciar per a l'any 2012 i la realitat és que ens varem trobar que estava absolutament orfe de tot, però que ja és una realitat i aquesta realitat inclou la radioteràpia a Eivissa, de la qual els parlaré més endavant.

El juliol passat, amb l'inici de l'activitat assistencial a les consultes externes, el nou Can Misses ja va atendre els primers pacients amb l'inici de 7 dels 22 serveis dels quals disposa la cartera de serveis actuals. S'ha optat per una posada en marxa progressiva. La part ambulatoria és la que ha donat les primeres passes a les noves instal·lacions amb l'obertura de l'edifici de consultes externes. A més, s'han traslladat ja els serveis centrals d'informàtica i el servei d'atenció a l'usuari, trasllats i prestacions. L'àrea de salut d'Eivissa i Formentera disposa, a més, de personal encarregat de guiar els pacients, de resoldre els seus dubtes i de facilitar la circulació per les noves instal·lacions.

I saben tots vostès que un dels projectes que amb més il·lusió personal afronto és el de la radioteràpia a Eivissa i a Menorca. Les dues illes disposaran, en breu termini de temps, ...

(Remor de veus i algunes rialles)

... d'un servei d'oncologia, radioteràpia al nou Hospital de Can Misses i al Mateu Orfila, respectivament, per a aquest govern era i és un compromís polític i de justícia social. A les persones que tant han lluitat per disposar d'aquest servei, vull dir-los que lament el retard que l'ib-salut va anunciar fa uns dies, em sap molt greu, de bon de veres, però també vull dir-los que es tracta d'això, d'un retard, que no modifica en res la decisió d'aquest govern d'emprendre aquest projecte i que les seves queixes fa

ben poc eren perquè no esperaven l'arribada de res. Arribarem més tard del que pensàvem, però que ningú no ho dubti, arribarem, i el servei de radioteràpia serà una realitat a Eivissa i a Menorca.

(Aplaudiments)

Els parlava en començar les meves paraules de democràcia i de transparència i vull afegir també compromís i justícia social, conceptes que han guiat la nostra política des del principi i amb una estratègia d'actuacions molt ben definida. Aquest compromís social, aquesta consciència del moment que vivim és la que ens ha dut a millorar la política social d'aquesta comunitat, l'hem millorada gestionant millor i també dedicant més recursos; augmentant el pressupost un 31,2%, de 107 milions d'euros l'any 2011 als 140,45 actuals, és a dir, 33 milions més d'euros que a l'any 2011. També s'ha donat un impuls legislatiu i s'ha donat resposta a les sol·licituds del sector, com la modificació de la Llei de serveis socials, per permetre el concert social, o la llei que estableix i regula la xarxa de suport a la dona embarassada.

Però potser sigui el de la dependència l'indicatiu que més interès desperta a l'hora de mesurar la política social. Idò bé, enguany disposam d'un pressupost inicial de 75,7 milions d'euros a dependència, un 18,5% més que a l'any 2011, en què s'hi destinaven 63,8 milions d'euros; és a dir, ara s'hi destinen 12 milions d'euros més que a l'any 2011. Si sumam la quantitat que finalment afegirem per nòmina de dependència, arribarem als 86 milions d'euros, d'aquests hi ha un 27,6% més per a prestacions econòmiques pel que fa a l'any 2011 i s'arriba així a una xifra rècord en aquesta comunitat de 41 milions d'euros.

Però no hem d'oblidar que aquesta partida també ha servit per liquidar els endarreriments dels pagaments, concretament s'han abonat més de 24 milions d'euros en endarreriments per a dependents dels quals quasi 16 s'ha pagat entre l'any passat i aquest any.

I en aquest sentit, també els vull fer saber i assegurar que l'any que ve no quedarà ni una sola persona que rebí una prestació de dependència amb cap deute pendent, ni una sola persona a les nostres illes.

(Aplaudiments)

Ni una sola persona, provengui el deute de l'anterior legislatura, que era molt, o bé s'hagi generat en aquesta legislatura, és una mostra que, malgrat els moments difícils, moment que travessam des del punt de vista econòmic, igual que la resta dels ciutadans aquest govern sempre actua de forma responsable.

Hem incrementat la cartera de dependència amb nous serveis que permeten prestar un recurs millor adaptat a la situació del dependent i per tant amb més qualitat. S'ha creat el Servei d'Atenció Domiciliària d'Alta Intensitat i també s'ha creat el Programa per a la promoció de l'autonomia personal i s'ampliarà de nou la cartera de dependència durant enguany amb el Servei de Teleassistència.

Pel que fa al finançament de places residencials i de centre de dia, aquest govern ha destinat 40 milions d'euros aquest any 2014, que és un 31% més del que s'hi destinava l'any 2011. Posarem fi al dèficit històric de places existents a Eivissa amb la pròxima obertura del centre de Sant Antoni el qual disposarà de 70 places públiques. Vull recordar que aquestes obres es varen acabar fa més de quatre anys i en el desembre d'enguany estarà en funcionament, gràcies a l'esforç d'aquest govern en col·laboració amb el Consell d'Eivissa i l'Ajuntament de Sant Antoni.

(Aplaudiments i remor de veus)

És a dir, aquesta obra la va començar el Partit Popular, enmig i durant quatre anys no hi va haver res de res productiu amb el govern del pacte, perquè no es va fer res amb aquesta infraestructura...

(Remor de veus)

..., i ha hagut de ser una altra vegada el Govern del Partit Popular el que posa fil a l'agulla...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... per tal que entri definitivament...

(Aplaudiments)

... en servei.

D'altra banda, s'aprovarà el decret que unifica i actualitza la normativa de dependència i el de promoció i autonomia personal i prevenció de la dependència, això significa que, per paradoxal que pugui resultar, aquesta comunitat, a la fi, complirà la Llei 39/2006, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. També permetrà que el sistema sigui més just i aportarà seguretat jurídica i millorarà l'atenció a la persona dependent.

Mesures com les que he esmentat ens han anat donant xifres que avui tenim, xifres que suposen un rècord pel que fa a persones beneficiades per alguna prestació, i també les xifres més baixes de la història fins al moment pel que fa a la llista d'espera. No obstant això, no ens conformam, continuarem en aquesta línia de feina sense descans fins que no quedi ni una sola persona pendent de rebre un recurs o nòmina de dependència a les nostres illes.

Un altre dels deutes pendents que hem saldat és amb les entitats que feien feina i que fan feina amb persones amb discapacitat. D'una banda, hem liquidat els pagaments que arrossegaven de l'anterior legislatura i que varen posar a entitats i Govern en una situació realment dramàtica i crítica que semblava tenir molt difícil solució, però la vàrem donar. El deute, el deute total està liquidat i les entitats socials tenen avui, a més a més, prioritat a l'hora de cobrar per part d'aquest govern.

També hem donat resposta a altres demandes que se'ns feien arribar per part del sector, el Govern ha aportat l'any 2014 als consells un 24% més de finançament per incrementar places per a les persones amb discapacitat i tot això mitjançant la Llei de finançament de consells, la qual cosa permet que es gestioni directament aquesta competència i siguin autònoms pel que fa al seu finançament. Aquest increment pressupostari ha possibilitat la posada en marxa, per exemple a l'illa de Mallorca, de 413 places noves per a persones amb discapacitat. També en aquest àmbit s'ha potenciat la tasca professional que es realitza amb els més petits, de manera que el Servei de Desenvolupament Infantil i Atenció Primerenca ha passat d'un pressupost de 845.000 euros l'any 2010 a més de 2 milions d'euros aquest any 2014.

S'ha fet feina per agilitar els processos administratius de manera que el termini d'espera per a l'obtenció del certificat de discapacitat ha passat de ser d'entre 7 i 9 mesos a l'any 2011 a ser tan sols d'un mes i mig avui, en aquest any 2014.

Un altre àmbit al qual hem donat i donam resposta a les seves reivindicacions és el sector de salut mental. Per això tenim previst també un augment pressupostari per a aquest any pròxim 2015.

Es tracta, per tant, de mesures totes elles que consider importants i que, torn repetir, s'han pres amb una situació econòmica totalment adversa. Així era per al Govern, però també per a moltes persones d'aquestes illes, parl de persones sense feina, amb famílies al seu càrrec, que no podien fer front a la hipoteca, despeses corrents o d'altres desemborsaments necessaris per a la seva subsistència, una part d'aquests es trobaven en aquestes circumstàncies per primera vegada a la seva vida,

En aquest punt m'han de permetre fer un petit parèntesi per reconèixer en aquesta cambra la gran feina de les entitats i ONG que han estat i són de forma permanent al costat de les persones amb més dificultats. I també la dels treballadors dels ajuntaments, administració que actua com a veritable porta d'entrada dels serveis socials que han donat i continuen donant la millor i més àgil atenció als seus veïnats que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica.

I el Govern, el Govern també ha actuat amb responsabilitat davant la conjuntura econòmica i social viscuda a la nostra comunitat, la manera més gràfica de mostrar-ho és amb pressuposts, pressuposts destinats a la inclusió social. El programa destinat a garantir la cobertura de les necessitats bàsiques s'ha incrementat en un 142% i passa de 3,7 milions d'euros l'any 2011 a 9 milions d'euros enguany. També es destinen més doblers a les rendes mínimes d'inserció,

concretament un 152% més, i passa de 2.957.218,40 euros l'any 2011 als 7.457.216 euros previstos per a enguany.

Per primera vegada hi ha hagut una convocatòria única i global per a entitats socials, sense ànim de lucre, per un import de 2,5 milions, mig milió més que l'any passat, en substitució de les subvencions directes i amb menor dotació. Continuem, a més, amb programes que ja existeixen i que continuen essent necessaris, com és el de la targeta bàsica la qual enguany ha passat de ser una prestació i per tant ha suposat una garantia i estabilitat per als seus usuaris que a l'any 2014 ha arribat a una xifra rècord de 8.126 persones.

I no ens aturam, som conscients que la situació és molt complicada encara i que queden moltes persones per sortir de la crisi, per això no deixam de fer feina en noves iniciatives que puguin solucionar el problema dels nostres ciutadans. Un exemple és el conveni entre la FELIB i Endesa, per facilitar i agilitar ajudes municipals per a llum i gas a les persones en situació de vulnerabilitat, que aquest govern va promoure i que a tantes persones i famílies pot ajudar. I per continuar adoptant programes adequats i adaptats a la realitat social de la nostra comunitat, com aquest que acab d'esmentar, fem feina, a més a més, de la mà de les entitats, així, ja hem presentat al tercer sector l'esborrany de l'Estratègia de la inclusió social que serà la guia per afrontar accions futures, adreçades a persones en situació de pobresa i exclusió tenint en compte, per descomptat, el pacte que vàrem signar recentment en aquest parlament els grups parlamentaris i les entitats. Tant amb l'Estratègia d'inclusió social i al pacte esmentats, així com, pràcticament amb tots els programes, ajudes i línies d'actuació que impulsam, sempre tenim present els més petits els quals són la prioritat en la protecció. Un exemple són els gairebé 880.000 euros que rebrem de l'Estat que es destinaran als menors de la nostra comunitat en situació de risc, especialment per a ajudes d'alimentació i que gestionaran directament els ajuntaments, els quals són els que millor coneixen les necessitats de les famílies que viuen en els seus municipis.

També s'ha inclòs una línia específica amb aquest propòsit en el Pla de prestacions bàsiques d'enguany. D'altra banda, en aquest sentit també, hem de recordar que preparam l'Estratègia d'infància i família.

Aquesta legislatura serà també la del gran impuls al voluntariat, a totes aquestes persones que desinteressadament ofereixen el seu temps i recursos a ajudar als altres. Després de 16 anys d'existència de la Llei del voluntariat, es regula per decret el Registre general d'entitats de voluntariat de les Illes Balears i també el Fòrum balear del voluntariat, una altra petició del sector que també hem complert. A més, en poc més d'un mes la nostra comunitat acollirà el Congrés estatal del voluntariat el qual permetrà, entre d'altres objectius, difondre i reconèixer la inestimable feina de tants i tantes voluntàries a les Illes Balears i a la resta d'Espanya, una altra qüestió que necessitava d'una actuació reglamentària i que també es farà.

A la fi tendrem un decret de tutela de les persones adultes incapacitades jurídicament. Aquest decret permetrà regular els estàndards de qualitat mínims que han de reunir les entitats tutelars per garantir que les seves actuacions s'adaptin a les necessitats socials i jurídiques d'aquest col·lectiu especialment vulnerable. Se supera també el buit normatiu que hi havia fins ara dins l'àmbit de la tutela, una altra demanda del sector al qual també dona resposta aquest govern.

Com es pot veure, aquest és un govern que a l'àmbit social ha pres decisions valentes i necessàries, decisions que fins i tot han donat lloc a canvis importants, canvis que es trobaven pendents des de fa molts anys. I un dels pilars de les nostres polítiques socials ha estat i és la família, de la mateixa manera que ho és per a la societat, per això, i conscients, com som, del paper essencial que ha tengut a l'època de crisi ha estat un factor que hem incorporat a diversos programes del Govern de manera transversal, com pot ser el de les ajudes públiques.

En aquest sentit, s'elabora el Pla integral de suport a la família per a la seva pròxima aprovació el qual establirà les bases per a les actuacions futures relacionades amb la família a les Illes Balears. S'han potenciat serveis enfocats a enfortir les famílies de la nostra comunitat, com és, per exemple, el de mediació familiar, que és des d'enguany gratuït a totes les illes.

I respecte a la política de menors, en l'àmbit en què el Govern té competència també vull destacar que s'han donat passes històriques. A més de l'increment de places d'internament s'ha eliminat la llista d'espera d'ingrés a un centre, i estam tramitant la construcció d'un nou centre de menors a Son Tous que permetrà comptar amb més de 30 noves places. Una altra millora és el nou servei d'emancipació per atendre joves infractors, al qual s'han incorporat dos pisos per facilitar la seva emancipació i per tant una nova oportunitat per refer la seva vida en la societat. A més estam fent feina en la posada en marxa de l'estratègia d'infància i adolescència.

Volem igualtat real d'oportunitats entre dones i homes i s'està elaborant el quart pla estratègic d'igualtat. Però, a més, fer feina en compromís i justícia social du implícit lluitar contra la violència de gènere, un problema contra el qual consider que hauríem de fer feina tots junts i sense friccions; fa falta aquí una unitat i també capacitat per sumar que estic segur que trobarem. En aquest sentit vull recordar que el Govern destina l'any 2014 gairebé 2 milions d'euros a assistència multidisciplinària per a dones afectades per violència de gènere utilitzant els més avançats models, com és el projecte Ariadna, i també per garantir la igualtat territorial. Els consells han rebut per això un finançament de 560.000 euros.

Parlar de polítiques socials també és fer especial referència a persones que mereixen una major atenció, i en matèria de cooperació directa aquest govern ha mantingut el Pla d'assistència tècnica, els convenis amb l'Agència de Cooperació Internacional per al Desenvolupament i el conveni amb l'Associació d'Amics del poble sahrauí. En cooperació directa, conveni amb els tres fons de solidaritat, fons insulars; subvencions en matèria de cooperació al desenvolupament i en matèria de sensibilització dirigides a les ONG. Pel que fa a projecte de sensibilització continuarem col·laborant amb les campanyes de comerç just, i en l'àmbit d'emigració drem a terme actuacions cap als balears residents a l'exterior i les

comunitats associades a cases i centres balears amb l'objectiu de promoure la difusió de la cultura balear. Vull destacar les ajudes individuals establertes al programa sociosanitari per a balears, i també els seus descendents, en situació de greu necessitat: vellesa, dependència, exclusió social i cobertura de medicaments.

En matèria d'immigració voldria subratllar que malgrat l'important ajust pressupostari mantenim els convenis amb els ajuntaments per dur a terme projectes i actuacions en matèria d'integració amb la població immigrada; es mantenen les oficines d'informació i assessorament i el servei de mediació sociosanitari, en concret amb els mediadors de salut. I vull ressaltar també que s'està executant per primera vegada a totes les Illes el programa de retorn social humanitari, dirigit a immigrants extracomunitaris en situació de vulnerabilitat social i residents a les nostres illes.

Per tant hem aconseguit mantenir i fins i tot activar noves línies d'ajut, però, el més important, ens hem dedicat a pagar el deute, deute que hi havia pràcticament a totes les entitats, un deute heretat de 16 milions d'euros que a data d'avui també s'ha liquidat totalment.

(Aplaudiments)

I si les persones són l'eix de totes les nostres decisions de gestió, no vull deixar d'esmentar les polítiques dutes a terme en matèria d'habitatge. És compromís social el fet d'haver ofert pisos en lloguer a qui més ho necessitava per 150 euros al mes; o haver adjudicat gairebé 100 habitatges de protecció oficial a famílies en dificultat; o haver interromput des de fa dos anys la interposició de demanda per manca de pagaments, que això sí que ho ha fet aquest govern.

(Més aplaudiments)

Els vull recordar que l'anterior govern va deixar sense pagar i sense tramitar, per ajudes a l'habitatge, per un import de 45 milions d'euros, més de 5.000 famílies pendents de rebre ajuda i tramitació de les seves peticions d'habitatge, i aquest govern, fent un gran feina, ha reduït aquesta xifra fins a gairebé 17 milions d'euros i seguim baixant, seguim baixant.

(Remor de veus i aplaudiments)

Són exemples, són exemples que l'esforç pressupostari s'ha realitzat mantenint els serveis bàsics, apostant per les polítiques socials però, a més, no s'ha mirat cap a un altre costat i també s'ha aconseguit que les polítiques culturals, de suport a la joventut o de l'esport no es veiessin minvades.

Respecte a les nostres decisions i polítiques en matèria de joventut, encara havent ajustat els pressuposts s'ha realitzat un important esforç, tant orientat a la formació per a joves desocupats a través del SOIB com a la realització d'activitats que desenvolupin la seva competitivitat i, el més important, la seva preparació de cara al futur. Campanyes com Internet segura, el suport constant per afavorir la formació en altres països i el coneixement d'idiomes, així com la motivació que els

impulsa per a la seva participació en programes culturals, com Art Jove, són només alguns exemples de la gestió eficient sense abandonar polítiques actives que inverteixen en el futur dels nostres joves, en el futur, en definitiva, de la nostra societat.

I, com esmentava, els ajustos pressupostaris ben gestionats han tengut una doble vessant: ser capaços d'optimitzar espais i recursos, un veritable equilibri del qual és bon exemple la política en matèria esportiva. L'optimització de l'espai amb la creació del centre d'interpretació de l'esport, la realització de cursos EBE *on line* per a alumnes de Menorca, Eivissa i Formentera, o el conveni de col·laboració amb federacions esportives espanyoles per a formació són algunes petites accions que han permès implantar noves actuacions com el programa per promoure, fomentar i coordinar el voluntariat esportiu perquè desenvolupi la seva acció en el camp de l'esport; o, el que és més important, haver estat capaços de mantenir les ajudes als esportistes i també les ajudes a desplaçaments entre illes.

La col·laboració publicoprivada és fonamental per a qualsevol sector de l'activitat. Els antecedents en l'esport són altament positius: gran part de l'empenta de l'esport espanyol ha vengut acompanyada d'aquesta col·laboració i aquest suport de les administracions públiques i del sector privat a través de les ajudes privades. Des del Govern balear apostam per l'esport. Ho hem fet millorant el pressupost específic d'esports i donant suport a totes les iniciatives que contribueixen al desenvolupament de l'esport per la seva importància per al desenvolupament de la persona, per a la salut, per a la integració i participació social i, per suposat, per la gran importància turística que té per a nosaltres amb la celebració d'esdeveniments esportius durant tot l'any a les nostres illes. Els vull avançar que donarem una passa més perquè invertir en esport, i els que hi inverteixen tinguin un incentiu com agraïment de la societat balear a tot el que ens ajuden ajudant els esportistes. La futura llei de mecenatge de l'esport inclourà bonificacions a les taxes en el tram autonòmic de l'impost de l'IRPF, així com també a l'impost de patrimoni; aquesta nova llei serà precisament, la llei de mecenatge de les Illes Balears en matèria esportiva, per ajudar els que volen ajudar els esportistes.

(Aplaudiments)

Estam convençuts que tots aquells que ja ajuden els nostres esportistes podran continuar amb aquesta gran feina, i per descomptat que la llei de mecenatge de les Illes Balears motivarà i contribuirà perquè augmentin de forma significativa les ajudes que rebrà l'esport directament i, per suposat, els nostres esportistes.

En matèria esportiva estam tramitant un decret per ajudar l'activitat esportiva d'alt nivell amb la finalitat de fomentar la dedicació a l'esport d'alta competició de qui el practiquen, així com també la inserció en la vida laboral i social. I també el decret d'esport escolar, en desenvolupament de la Llei de l'esport balear; té per objecte l'organització de l'esport en edat escolar, la seva organització i planificació per facilitar l'accés a la pràctica esportiva de la població en edat escolar i també la seva formació integral.

Aquests esforços pressupostaris, absolutament justos, han estat i són possibles gràcies a la bona gestió que s'ha fet, especialment coordinada, en matèria d'hisenda. Acabar amb les despeses supèrflues ens ha permès dedicar els nostres recursos a allò veritablement important: les persones. Complir amb el nostre pressupost és sens dubte una de les grans forteses de la nostra gestió, i un fet que posa les bases no del present, sinó del futur de la nostra comunitat. La desenfrenada carrera del deute, de gastar més d'allò pressupostat, no tenia ja més pista per endavant, era anar cap enlloc, o, més ben dit, anar directes cap al precipici on vàrem anar. I per no gastar més d'allò pressupostat s'havia de fer front a una profunda reforma de l'administració i a les relacions entre les diferents institucions per evitar despeses i també duplicitats i multiplicitats. El resultat d'haver pres decisions molt ràpides i contundents ja s'han fet evidents, i hem estat pioners a tot Espanya en moltes de les mesures, que m'enorgulleix esmentar, algunes premiades a nivell nacional o que estan prenent com a exemple altres comunitats autònomes.

Repetiré una i altra vegada que hem eliminat 113 empreses públiques, amb un estalvi...

(Aplaudiments)

Aquesta eliminació de 113 empreses públiques ha suposat un estalvi en dos anys de 352 milions d'euros, que vàrem realitzar un veritable ERO polític ajuntant l'estructura del Govern a allò necessari, i que vàrem implantar un codi ètic en el dia a dia per acabar amb els malbarataments. Però allò veritablement important va ser enfrontar-nos a la veritable reorganització de la pròpia administració; realitzant la primera auditoria interna, la primera que es va fer a tot Espanya, es va poder prendre consciència dels recursos necessaris i també de les necessitats, per fer a continuació un concurs de trasllats eficient.

El meu agraïment a l'esforç personal dels funcionaris en els moments difícils. La nostra política ha tengut en compte millorar les seves condicions laborals amb l'execució del primer pla d'igualtat...

(Remor de veus)

... del decret de teletreball i de tantes altres mesures de modernització, així com el consens assolit en el conveni col·lectiu del personal laboral o en el decret d'horaris especials o de mobilitat interadministrativa. Per tant ho vull tornar a repetir i ho diré moltes vegades: moltes gràcies als funcionaris i a l'empleat públic d'aquesta comunitat.

(Aplaudiments)

L'Administració semblava una caixa sense fons. Posant ordre també és possible comprar millor i controlar la nostra pròpia despesa. En aquests processos de reforma cal també destacar la posada en marxa de la central de compres, amb un estalvi d'1,7 milions en la centralització de contractes, com també és possible no només dins de la mateixa administració, sinó també esforçant-nos entre tots per millorar la despesa supèrflua que significa l'existència de tantes administracions. Evitar duplicitats és possible, com ho ha estat una millor gestió i interrelació tant de gestió pressupostària com en el fet de compartir recursos. Per això precisament vull fer esment a alguns exemples.

La Llei de finançament dels consells insulars: 39,6 milions d'euros que suposen una millora en el seu finançament actual que passa dels 215.328.503 euros del model anterior als 254.824.914 euros del nou. En aquesta legislatura hem solucionat una reivindicació històrica, com era el finançament dels consells, i ho hem fet aprovant una llei consensuada amb els mateixos consells. És la primera vegada que el finançament dels consells s'elabora d'acord amb els quatre consells, una llei que defineix de manera objectiva i transparent les variables de repartiment de recursos, donant una passa important a favor de l'autonomia dels consells sobre la base que tots som comunitat autònoma; la reducció sistemàtica del deute amb les institucions fins al punt que el deute pendent amb els consells insulars serà història a final d'aquesta legislatura.

(Aplaudiments)

I vull tornar a manifestar una altra vegada públicament el meu agraïment a la presidenta del Consell de Mallorca, el president del Consell d'Eivissa, el president del Consell de Menorca, i avui no és present amb nosaltres, però també agrair al president del Consell de Formentera per aquesta labor institucional de gran alçada de mires i que soluciona un problema històric per a les nostres Illes. Moltes gràcies.

(Més aplaudiment)

D'altra banda, s'ha aprovat un nou decret per regular la possibilitat als batles d'ajuntaments de poder exercir una dedicació parcial o total i ser remunerats segons el tipus de dedicació, d'aplicació als ajuntaments de menys de 6.000 habitants que tinguin un pressupost inferior a 3,5 milions, dels quals a Balears hi ha 28 ajuntaments que actualment compleixen amb aquests requisits. Fins al moment, la possibilitat de remunerar per una dedicació parcial simplement mai no va ser prevista.

I un altre exemple de coordinació entre Govern i altres administracions ha estat la constant relació amb l'associació de municipis, la implantació del policia tutor o del servei policial d'atenció al turista per prevenir els delictes que més afecten els turistes, millorar la feina informadora als turistes per part de la policia local, i donar formació específica als policies per afrontar problemàtiques relacionades precisament amb el turista. Aquest és només un exemple, però no oblidam la necessària coordinació quan hem d'estar a l'altura de les circumstàncies, i no és necessari que els recordi que el Govern, des del primer moment, va actuar per seure a la taula tots els sectors implicats i coordinar solucions sota consens per garantir

la lluita contra activitats incíviques a les nostres zones turístiques.

Parlava al principi de la transparència com una actitud, i aquesta transparència els puc assegurar que dona resultats, tangibles, no interpretables. La comunitat de les Illes Balears ha millorat en 9 posicions en el rànquing de transparència entre les comunitats autònomes, ha passat de la posició número 15 l'any 2010 a la sisena l'any 2014, segons l'organització independent Transparència Internacional. Ara, el nivell de transparència del Govern autonòmic balear és excel·lent, amb 93 punts sobre 100, millorant així 10 punts respecte de la valoració també d'aquest govern l'any 2012, que era d'un 83,8, i 37 punts més que la valoració de l'any 2010, que era d'un 5,6%. Per tant hem passat del que era un aprovat just a un excel·lent, hem passat de 56% de transparència a un 93% de transparència, i això són resultats tangibles i absolutament objectivables.

(Aplaudiments)

Però igual que he esmentat l'acord de la Llei dels consells, no vull donar menys rellevància a una altra demanda històrica: l'acord de la Llei de capitalitat de Palma, que compensa el que hi havia pendent des de l'any 2011 mitjançant plurianuals i un sistema de compensacions en dues direccions, el compliment de la llei queda una altra vegada al dia. Aquestes paraules es tradueixen, per exemple, en haver fet possible la reforma del polisportiu de Son Moix amb una aportació per part del Govern de 15 milions d'euros.

Per tant, crec que queda absolutament clar que les reformes donen els seus fruits, analitzar, ajustar i compartir els recursos és optimitzar la gestió i acomplir compromisos i pagar el que es deu és de sentit comú. Tot l'esmentat no és intranscendent, faltaria més, ni és paper banyat, per primera vegada Balears ha complert amb els límits de dèficit autoritzats. Després de trobar-nos l'any 2011 amb un desfasament de 1.116 milions d'euros, amb el 4,19%, això sense tenir en compte el nostre equilibri pressupostari, si no tindríem més d'un 6 o un 7%, el Govern ha aplicat un profund programa de reformes el qual ha permès a les Illes gairebé acomplir amb el màxim mercat, l'any 2012 era un 1,5 i aquesta comunitat va tenir un 1,8, fins ni tan sols arribar al màxim permès l'any 2013, el màxim de 1,47, quan aquest govern va tenir un 1,24%.

Senyores i senyors diputats, sempre, sempre que hi hagi dèficit el deute continuarà augmentant i és una cosa que no ens podem permetre, no qui governa, sinó els ciutadans de les Illes Balears. El deute dels darrers tres anys de legislatura, aquests darrers tres anys ha crescut un 46,8%, des del juny del 2011 al juny del 2014, mentre que a l'anterior legislatura es va incrementar un 125%. I aquest creixement de dèficit ha estat exclusivament com a conseqüència dels límits de dèficit que cada exercici ens permet sumar, molt diferent també al fet d'ocultar i no sumar els 1.600 milions de deute comercial que nosaltres hem transformat en deute financer.

Els tres plans de pagaments a proveïdors que ha posat en marxa el Govern en el darrer any i mig, han permès cancel·lar en el primer trimestre de l'any 2014 fins a un total de 1.344 milions d'euros en factures pendents de l'anterior legislatura; ens vàrem trobar, senyores i senyors diputats, més de 250.000 factures i més de 1.300 milions d'euros sense pagar.

(Aplaudiments i remor de veus)

Aquesta és la realitat d'aquesta comunitat. Jo anim a qualque empresari o a qualque veïnat, a qualque persona que pensi que es troba a ca seva 250.000 factures sense pagar i més de 1.300 milions d'euros en els calaixos ocultats.

(Remor de veus)

Atesa la vida mitjana de préstecs contractats a través del Fons de liquiditat autonòmica, es calcula que l'estalvi total només en interessos entre l'any 2012 i 2014, només en interessos, ens estalviarem 142 milions d'euros. Les noves condicions contractuals aplicades a aquests préstecs suposaran també un estalvi de 75 milions d'euros, 15 milions el 2014 i 60 milions l'any que ve, el 2015. La línia d'aval específica que tenim en marxa, gràcies a un conveni amb la Societat de Garantia Recíproca, ISBA, permet donar avals per valor de 30 milions d'euros a emprenedors i a empreses de les nostres illes.

Reivindicam que la reforma del REB compensi, en la mesura del possible, els sobre costos per la insularitat que va detectar l'estudi elaborat per la Universitat de les Illes Balears per encàrrec d'aquest govern. El Consell de Govern va aprovar, el passat 4 de juliol, el projecte de llei de finances de la comunitat autònoma, ara en tramitació parlamentària, amb el qual s'assegura el compliment efectiu de la nova norma en matèria d'estabilitat pressupostària mitjançant la introducció de mecanismes que donen més control i més transparència en la gestió de la despesa pública.

El Fòrum Balears Competitiva s'ha consolidat com a un espai públic de debat permanent entre el Govern i els principals agents econòmics i socials de la nostra comunitat. En el cinquè període de sessions s'ha incorporat un grup de feina específic per tractar temes europeus amb la fórmula Balears 2020. Durant tota la legislatura l'actual executiu autonòmic ha fet feina i continua fent feina per no reintegrar ni un euro dels fons finalistes estatutaris que varen ser transferits en els exercicis 2009 i 2010 i dels quals el segon pacte d'esquerres va destinar a sufragar despesa corrent i d'altres infraestructures o inversions silencioses i no hem deixat mai de reclamar la transferència dels fons pendents davant el Govern d'Espanya.

Però m'han de permetre també fer una reflexió, la relació amb l'Estat moltes vegades va més enllà de dotacions pressupostàries, i em satisfà molt, em satisfà enormement haver aconseguit en aquesta legislatura dues reclamacions històriques que no tenen res a veure amb una dotació pressupostària econòmica per part de l'Estat: per una banda, el reconeixement de la delimitació de Formentera pel que fa a la seva delimitació a la Llei de costes, demanda històrica aconseguida per aquest govern i que podrà permetre que els formenterencs puguin també tenir defensada la seva propietat privada.

(Aplaudiments)

I en aquesta demanda històrica de tots els formenterencs en relació amb la delimitació de costes, també hi hem d'afegir una demanda històrica, en aquest cas de Menorca, com és el traspass de Llatzaret que ja ha iniciat, el seu retorn, els tràmits perquè tenguí una propietat autonòmica i immediatament, com bé sap el president del Consell de Menorca, serà també traspassat a les competències del Consell de Menorca.

(Aplaudiments)

Els pressuposts generals per al 2015, que ja preparam, constitueixen l'expressió del compromís polític del Govern amb el creixement econòmic i, el més important, la generació d'ocupació. Hem hagut de dur a terme un intens programa de reformes a la nostra economia perquè les Illes Balears sortissin del descàndid, perquè l'administració deixàs de ser un obstacle i pagar tot el molt que devia. I hem hagut de fer tot això mitjançant el control dels comptes públics i fer una cosa que mai no es feia, però que resulta òbvia, acomplir els compromisos de la comunitat i acomplir el dèficit públic autoritzat. Aquesta forma de gestionar, que fins a la data no s'havia dut a terme, ens ha permès tornar la confiança, rescatar la nostra comunitat de la fallida i també de la desmotivació, per situar-la de nou al capdavant de la recuperació econòmica d'Espanya. I en aquest camí la màxima obsessió del Govern ha estat sempre ésser a l'alçada de l'esforç dels nostres ciutadans.

Hem encertat en el diagnòstic i en la presa de decisions i avui podem dir que el descomunal dèficit públic de la nostra comunitat, producte de polítiques equivocades, es troba controlat i en el camí correcte de la seva reducció. Aquest ha estat un dels grans motors de la recuperació que avui viuen les Illes Balears, la profunda reforma de l'administració i el control del dèficit públic a través de l'ajustament de les nostres despeses als nostres ingressos.

Avui, la nostra comunitat autònoma tancarà l'exercici amb una xifra de creixement propera a l'1,1% i les previsions de creixement de la nostra economia per a l'exercici 2015 se situen en un 2,1%, la més alta d'Espanya. Hem tornat al creixement i a la generació d'ocupació, l'inici de la recuperació a la nostra comunitat ha vingut de la mà del sector exterior, fruit d'una economia eminentment turística com és la nostra. Però és evident que perquè els efectes del creixement econòmic de la nostra economia s'estenguin a molt més i a més gent, hem d'avançar en empenta per evitar el risc de creixements de baixa intensitat perllongats en el temps. Però, a més del sector exterior i de la inversió, hem d'estimular el motor de la demanda interna, relançar la nostra economia a través també de l'estalvi i del consum.

Per això mateix, vull anunciar en aquesta cambra que el projecte de llei de pressuposts per a l'any 2015 contindrà una àmplia reforma fiscal.

(Aplaudiments)

Una reforma fiscal que afectarà fonamental la imposició directa respecte de la qual el Govern té capacitat normativa, així com també el règim de taxes de la comunitat autònoma, una reforma fiscal que té un gran doble objectiu: d'una banda, tornar als ciutadans part del gran esforç realitzat durant aquests anys per superar una greu situació de crisi econòmica i, d'altra, i també molt important, apuntalar i estimular el creixement econòmic que viu avui la nostra comunitat per aconseguir majors taxes d'ocupació. Una reforma fiscal per estimular i fomentar l'estalvi i també el consum, mitjançant la reducció dels tributs directes que afecten la renda disponible, és el motor que ara necessita la nostra economia.

Una reducció de l'impost sobre la renda de les persones físiques, una reducció de l'impost del patrimoni i una reducció de l'impost sobre successions i donacions, amb aquesta finalitat d'estimular i de posar doblers a les butxaques dels ciutadans, perquè siguin aquests...

(Aplaudiments)

..., els ciutadans, els que rellancin una activitat econòmica que ja està en creixement i permetre major generació d'ocupació. Igualment, una bonificació del cent per cent a les 47 taxes administratives de la comunitat, directament vinculades amb l'inici o amb l'ampliació d'activitats econòmiques a les nostres Illes, així com també una bonificació del 20% de totes les restants taxes de la comunitat perquè el creixement es mantengui al ritme ascendent inicial.

La reforma fiscal en l'àmbit de la tributació directa té com a objectiu fer un sistema tributari més equitatiu, amb més progressió, el qual permeti lluitar a través de la política fiscal contra la desigualtat i al mateix temps fomentar dos dels eixos de la política econòmica del Govern, els quals són: potenciar l'I+D+I i també les energies renovables com a factor de valor afegit a la nostra activitat econòmica i dotar de major competitivitat els nostres sectors productius.

La reforma de l'IRPF pivotarà sobre tres grans eixos: el primer, la reducció generalitzada del tipus autonòmics per a tots els contribuents i avançar al 2015 per al tram autonòmic la reforma dels dos anys que té el Govern central; el segon eix, l'increment dels mínims personals i familiars en els àmbits de la discapacitat, la gent gran i les famílies de la nostra comunitat, i el tercer eix, a més de mantenir les ja existents relatives a l'adquisició de llibres, *business angels* i assegurances sanitàries, introduïm tres noves deduccions: una, als efectes de potenciar els estudis d'idiomes estrangers, i dues, per incrementar la competitivitat dels nostres sectors productius i fomentar que s'afegeixi valor als seus productes, torn repetir, a través de l'I+D+I, així com també en els seus processos a través de la utilització d'energies renovables.

(Aplaudiments)

En aquest sentit, el Govern proposarà a la cambra que a partir de l'any 2015 tots els ciutadans, tots els ciutadans de les Illes Balears, paguin menys IRPF, tots. Així, es modifica el nombre de trams de l'escala i passa de quatre a sis trams i es redueixen els tipus entre 3,75 i 2,5 punts respecte dels actuals tipus de l'escala autonòmica. Aquesta reducció té especial incidència a les rendes mitjanes i baixes i una millor incidència,

o es manté, el tipus per a les rendes altes, i contribueix així a una major equitat del nostre sistema tributari. El tipus mínims passen del 12 al 9,5% ja per a l'any 2015, amb el que això suposa, com coneixen les seves senyories, que és el tipus mínim a aplicar en el primer tram de tots els contribuents, és el tipus mínim.

(Aplaudiments)

Els posaré dos exemples: per a declarants de rendes inferiors a 15.000 euros, que suposa el 51% dels declarants de la nostra comunitat, aquesta rebaixa fiscal els suposa una baixada del 16% a la quota autonòmica de l'import. De la mateixa manera, la rebaixa de tipus proposada suposa una baixada de tipus que oscil·la entre el 21% i el 9 per a aquelles rendes on la base liquidable sigui inferior als 53.000 euros, i aquesta situació afecta el 93% dels ciutadans declarants de la nostra comunitat.

(Aplaudiments)

Al mateix temps, amb la perspectiva d'una greu crisi econòmica com la viscuda, és necessari que la política econòmica, torn repetir, via fiscalitat, tenguí en compte aquells sectors socials de la nostra societat que més ho necessiten, per no ser generadors de renda en aquest cas. Amb aquesta finalitat s'han incrementat al màxim que permet la normativa, torn repetir, al màxim permès per la normativa bàsica de l'impost, els mínims personals i familiars, en atenció a tres criteris bàsics: la discapacitat, la gent gran i les famílies amb fills al seu càrrec a partir del tercer descendent. La reforma proposada implicarà universalitzar els beneficis fiscals a aquells sectors, amb independència del seu nivell de renda, ja que incrementa el mínim personal i familiar.

I els tornaré posar un parell d'exemples: aquest 10% d'increment del mínim personal i familiar es tradueix en un increment d'aquest mínim d'entre els 115 i els 900 euros. Per a una persona major de 65 anys, amb una pensió de 15.000 euros anuals, la reforma de l'IRPF en el seu conjunt li suposa una minoració de la quota autonòmica a pagar de fins al 46%, pràcticament la meitat.

(Aplaudiments)

Per a aquells contribuents amb fills a càrrec, suposa un increment del mínim personal i familiar de 400 euros a partir del tercer fill i fins a 450 euros per al cinquè fill. I per a un matrimoni amb tres fills i una renda de treball conjunta de 50.000 euros, l'estalvi total de l'IRPF per a l'any 2015 suposa un estalvi de 1.844 euros.

(Aplaudiments)

Pel que fa a deduccions, s'incorporen tres noves deduccions, a més de les que anteriorment els he referit: deducció per estudi d'idiomes estrangers de fins a 100 euros, perquè resulti vital universalitzar els estudis d'idiomes a una economia turística com la nostra.

(Aplaudiments)

Deducció en la quota per inversions en energies renovables del 10% de la quantitat invertida en equips que permetin utilitzar aquestes energies i aquelles altres que puguin afavorir l'estalvi en els consums d'aigua; i reducció de la quota que afavoreixi les inversions en R+D+I del 15% de les donacions realitzades a la universitat i a altres entitats sense ànim de lucre.

A l'impost sobre patrimoni s'incrementa el mínim exempt, que passa de 700.000 a 800.000 euros, és a dir, s'ampliarà el nombre de contribuents exempts de declarar per aquest impost que ho varen fer l'any 2014, que eren 6.500, i al mateix temps es redueix la quota a ingressar entre un 0,25 i un 2,5% en atenció al patrimoni de cada un dels contribuents. Aquest benefici d'ampliar la base exempta també s'aplica als no residents declarants a les Illes Balears, fruit de la reforma legislativa introduïda pel Govern central.

Pel que fa referència a l'impost de successions i donacions, també la reforma és important: reducció del 20% col·laterals del tram tercer i del 15% col·laterals del tram quart. Es manté la tributació a l'1% dels fills, descendents i cònjuges. Però -i tots vostès ho saben- era necessari reduir la tributació als parents col·laterals inclosos en el tercer i en el quart tram de l'impost, ja que aquesta tributació en l'actualitat podria semblar com a clarament confiscadora, quan hi ha un dret més que absolut que en rebre una herència també la puguin rebre els néts, els nebots, i tots els familiars directes o indirectes. Així, a les herències entre germans i a favor de nebots, es realitza una reducció de tipus del 20% de forma generalitzada, el que comporta una disminució entre 2,5 i 13 punts percentuals.

(Aplaudiments)

Es passa d'un tipus màxim del 65% al 52%, i d'un mínim del 12,5 a un del 9,7.

Però aquesta reducció de tipus no s'acaba aquí, s'amplia a tots els hereus, qualsevol que sigui el seu parentiu o sense parentiu. En aquests supòsits la disminució de tipus d'interès serà d'un 15% respecte dels tipus actuals. No hem de fer pagar a aquella persona que rep una herència, no ha de ser de tipus confiscador.

(Més aplaudiments)

També és important la reforma que els coment a continuació, dins la mateixa: s'introdueix un tractament fiscal més favorable a les operacions de donació d'habitatge a canvi d'aliments i de manutenció, una figura que ha tengut cert desenvolupament en els darrers anys i que contribueix a donar major força a la solidaritat dins la nostra societat.

En l'àmbit de la transmissió de vehicles de segona mà, en l'impost sobre transmissions patrimonials es redueixen els tipus un 20% per a tota l'escala, reducció que s'amplia al 50% per a vehicles de més de 10 anys i al cent per cent, és a dir, absolutament per a vehicles històrics, vehicles antics de més de 25 anys.

I finalment, com ja els he anunciat, es contempla la bonificació del cent per cent, del cent per cent, d'aquelles taxes administratives de la comunitat vinculades a l'inici o a l'ampliació d'activitats econòmiques, bonificació del cent per cent que s'estén igualment a les taxes relacionades amb la revisió de graus de discapacitat i dependència a l'efecte de reduir els costos i els tràmits vinculats a l'obtenció de les ajudes socials, així com una bonificació general per a la resta de taxes administratives d'un 20%, excepte, òbviament, les taxes de joc i de ports, que tenen el seu propi règim fiscal.

En conjunt, senyores i senyors diputats, pretenem posar en marxa a la nostra comunitat per a l'exercici 2015 una reforma fiscal àmplia i d'alt abast que suposa en l'àmbit autonòmic posar a les butxaques dels nostres ciutadans 60 milions d'euros anuals a l'efecte, com els deia abans, d'estimular la nostra demanda interna per assegurar el ritme ascendent del nostre creixement econòmic.

Als efectes de la rebaixa fiscal en l'àmbit de l'IRPF autonòmic hem d'afegir la reforma fiscal de l'impost de l'àmbit estatal, i que també afecta positivament els ciutadans de les Illes Balears, i que equival, en conjunt, a un increment de renda disponible per a tots els ciutadans de les Illes Balears de 252 milions d'euros.

(Aplaudiments)

Aquesta reforma fiscal la podem fer ara perquè avui -no abans, avui- som creïbles, perquè gaudim de la confiança dels inversors, que saben que l'estímul fiscal que plantejam permet ampliar les bases imposables i, torn repetir, perquè som creïbles. Tenim un creixement econòmic que permet mantenir a l'alça la recaptació de la resta de la tributació de gestió autonòmica; tenim estalvis en el pagament d'interessos perquè som creïbles en el programa de consolidació fiscal i de reducció del dèficit que hem posat en marxa, i mantendrem una evolució semblant dels ingressos i les despeses públiques que s'acostarà molt a l'equilibri pressupostari.

Senyores i senyors diputats, ho feim avui perquè hem compromès en primer lloc el rigor pressupostari i hem ordenat els comptes públics, i avui ens disposam a utilitzar la política fiscal amb prudència i igualtat, i amb molta credibilitat en la seva projecció, demostrant que és possible i que les polítiques i decisions adoptades al final donen els seus fruits. Tot aquest gran esforç, a més, està aclarint dubtes a aquelles persones que creguessin, interessadament o no, que el control de la despesa pública suposaria una mena d'apocalipsi. Tot al contrari, és simplement la solució.

(Aplaudiments i remor de veus)

Hem controlat la despesa i, al mateix temps, aquesta comunitat ha creat ocupació, s'està creant ocupació. Vull recordar que en qualsevol estudi sociològic sobre la realitat de les nostres illes s'assenyala com a primer problema l'ocupació. Res no preocupa més, i aquest govern ha duit a terme polítiques que han donat solucions a aquest problema, l'atur. L'any 2013 vàrem iniciar la recuperació econòmica, trencant la tendència negativa dels darrers anys, i el 2014 les dades positives s'estan consolidant i el creixement s'està estenent des del motor -el turisme- a tots els altres sectors.

La nostra política no és intervencionista, però amb les mesures impulsades hem aconseguit crear ocupació, insistesc, un dels nostres objectius primordials des de l'inici de la legislatura. Primer vàrem aturar la sagnia de l'atur; després vàrem començar a generar ocupació, i ara, avui, duim 23 mesos consecutius de descens de l'atur i 17 mesos consecutius d'augment d'afiliació a la Seguretat Social, i això només passa a tot Espanya aquí, a les Illes Balears.

(Aplaudiments)

A més, cada vegada hi ha més feina per a col·lectius prioritaris, com és el cas dels joves. Encadenam ja 27 mesos consecutius de descens de l'atur entre els menors de 25 anys.

Encara sabent que la situació de moltes famílies continua essent difícil, les dades són irrefutables. No es pot qüestionar per ningú la reactivació econòmica de les Illes Balears. Lideram la recuperació econòmica d'Espanya. Això no vol dir que tots els ciutadans ja ho notin; de fet, igual que la majoria va estar un temps a patir els efectes de la crisi, que ja es mesurava en magnituds macroeconòmiques feia estona, quan d'altres negaven l'evidència, ara la sortida tampoc no es pot veure automàticament, sinó de forma gradual.

Aquest govern ha estat capaç d'arribar a acords amb sectors que han tengut voluntat d'assolir-los. És el cas d'importants lleis que, d'altra banda, doten de més seguretat jurídica les seves respectives activitats, i dotar de seguretat jurídica era també un dels nostres objectius prioritaris. Era imprescindible ser valents i afrontar processos legislatius per cobrir buits legals pels quals ja ens havien fet més d'una estirada d'orelles durant anys des d'altres administracions, estatals i europees, i fins i tot des dels mateixos tribunals. Així, hem aprovat les primeres lleis de joc i mines, sectors econòmics importants, en els quals hi havia por de legislar amb un marc clar, com ha fet aquest govern. A més, en ambdós casos les redaccions finals han estat fruit de l'esforç i la voluntat d'acord, essent aplaudits per totes les parts dels respectius sectors.

També en el sector del comerç s'ha aconseguit un acord sense precedents. Hem pogut tirar endavant una llei que neix amb l'acord de tot el sector: dels grans i dels petits; hem aconseguit un equilibri en el qual tots fan concessions per un pacte de què també s'han de beneficiar òbviament els consumidors. La nova llei de comerç pensa en el petit i mitjà comerç, al qual també ajuda amb plans de dinamització en nombrosos municipis de les nostres illes. Però no hem de deixar fora de l'acord les grans superfícies, però tampoc no les hem afavorit, com s'ha vengut criticant a aquest Govern de forma demagògica i sense tan sols atendre ni escoltar la realitat. Hi ha una liberalització parcial del sector, adaptant-se a les

obligacions de l'Estat i de la Unió Europea, però també amb les nostres particularitats. Creim en el comerç tradicional, també com a element vertebrador de la nostra societat i en el seu paper en el manteniment de costums, tradicions i paisatge.

Vull fer referència ara a un sector estratègic, molt important per a les nostres illes; faig referència al sector energètic. A les Balears ja tenim un primer règim especial d'energies renovables; ho hem aconseguit amb unes condicions avantatjoses per a un sector estratègic i de futur.

Les nostres illes es constitueixen en un territori especialment atractiu per a les inversions en renovables, unes energies més netes i per les quals aquest Govern aposta més fortament que cap altra formació política, per molta etiqueta ecologista o verda que qualcú es vulgui posar.

A dia d'avui les Illes Balears són referència europea en mobilitat elèctrica. Gràcies a un acord amb l'IDAE instal·larem fins a 2.000 punts de recàrrega d'aquest tipus de vehicles menys contaminants i que és el veritable futur. Cap regió no pot oferir característiques tan idònies per explorar la mobilitat elèctrica, un valor que suma i ens ofereix un plus diferenciador i de valor afegit. A més, gràcies a les inversions estatals en connexions elèctriques amb la Península guanyam en seguretat i tranquil·litat; els riscos de grans apagades energètiques es redueixen; ens integram en un sistema nacional i podem apostar decididament per les energies renovables.

Les noves tecnologies ens ofereixen nombroses possibilitats i, molt conscients d'elles, les volem, i estam aprofitant el Parc Bit, la seva fundació, així com estratègies com el RIS3 i amb el nostre Pla de ciència, tecnologia i emprenedoria. Les tecnologies han de servir al comerç, i també a les petites i mitjanes empreses, a les quals ajudam amb una factoria d'innovació i col·laborant en la recerca de finançament. En aquest sentit el nostre suport als emprenedors no només es limita a aquells que volen obrir nous negocis. No, per a ells tenim programes específics per ajudar-los a preparar els seus plans de viabilitat i la recerca del finançament amb ISBA o diferents entitats bancàries, perquè tots, absolutament tots els empresaris són emprenedors, i per això volem estar al seu costat em tot moment. Ho feim en la mesura de les nostres possibilitats, si més no escoltant i no posant traves o pals a les rodes, com tantes vegades s'han lamentat que succeïa. Miram d'empènyer el carro, no de penjar-nos darrere del carro.

(Aplaudiments)

Tantes vegades miram a Europa per criticar i lamentar que no ens arriben diners; idè bé, aquest govern ha aconseguit un increment notable dels fons FEDER i dels Fons Socials Europeus procedents de la Unió. Pràcticament hem duplicat els fons del període 2007-2013, passant a disposar de 221 milions d'euros d'aquest any fins a l'any 2020. Seran doblers que invertirem fonamentalment en energies renovables, depuradores i noves tecnologies, així com també en ocupació. En aquest apartat he d'incloure també el Programa de Garantia Juvenil, dotat amb 33 milions d'euros de la Unió Europea i que pròximament ajudarà a incorporar-se milers de joves al mercat laboral o a formar-se adequadament. Entre tots estam fent unes Illes més competitives i amb més ocupació.

En aquest apartat també he de fer una menció especial al Pla d'ocupació, que s'ha posat en marxa enguany, fruit igualment d'un ampli consens. Apartat especial mereixen els aturats de llarga durada i majors de 45 anys, per als quals tenim un programa de reinserció laboral que preveu oferir feina amb alta en la Seguretat Social com a porta de tornada a un món no només que ells necessiten sinó que també els necessita a ells.

Vull també recordar en aquest punt que el Consell de Govern del passat dia 10 d'aquest mes va autoritzar la convocatòria del Pla de suport als autònoms amb una dotació de 589.176 euros. L'objectiu d'aquesta convocatòria, que es publicarà avui al BOIB, és fer més atractiva l'opció del treball per compte propi entre les persones en demanda d'ocupació, reforçant l'incentiu destinat a determinats col·lectius, com ara les dones sotmeses a violència de gènere, les persones amb discapacitat, els joves menors de 30 anys i les dones desocupades. Un gran projecte que no ha fet més que començar i que coincidiran amb mi que ha de ser la clau no només per als propers anys, sinó per a les següents generacions, és la plataforma de coneixement estratègic i interacció que impulsam juntament amb la CAEB i al costat dels empresaris més importants de les Illes Balears mitjançant la creació d'aquesta recentment presentada Fundació Impulsa.

D'altra banda, volem ser creatius i cercar solucions pràctiques a problemes quotidians i a més llarg termini, per exemple impulsant les cooperatives com un model diferent i que s'ha mostrat més fort en aquests temps difícils que ens ha tocat viure. Sempre volem continuar escoltant, dialogant i donant suport a tots els sectors econòmics, perquè ells mouen l'economia i així es genera riquesa i ocupació.

I no ens volem oblidar de ningú. M'han de permetre en aquest punt fer referència als artesans, per als quals hem aprovat recentment un decret que regula la seva activitat en tot l'àmbit autonòmic. I d'altra banda m'agradaria destacar la repercussió que han tingut els plans específics d'ocupació desenvolupats per aquest executiu per millorar l'accés al mercat laboral.

El Servei d'Ocupació de les Illes Balears, amb els seus diferents cursos, plans i programes de formació i coneixement, ha atès més de 33.000 persones. Els resultats francament han superat totes les expectatives, tot això exercint uns mecanismes de control de la despesa molt exhaustius perquè no es doni mai la circumstància que, els ho record, vàrem haver de fer front a un possible bloqueig de gairebé 38 milions d'euros de fons europeus per una nefasta gestió en el control del procediment de la concessió de la subvenció.

Conscients de la creixent exigència de titulacions i requisits de professionalitat per poder accedir al món laboral, hem posat en marxa un programa de certificacions per a desocupats amb un pressupost de més de 10 milions d'euros, més de 1.400 accions formatives que han donat com a resultat multitud de certificats de professionalitat amb àmplia demanda, que a la nostra comunitat són principalment hostaleria i turisme, electricitat, aigua, energia, medi ambient, transport i molt més.

Així mateix, s'ha fet feina en tallers d'ocupació centrats en activitats forestals, jardineria i sector serveis i s'han impulsat les accions formatives d'aprenentatge d'anglès. Vull recordar que més del 60% de les ofertes de feina a les nostres illes demanen el coneixement d'aquest idioma, com cal esperar d'una comunitat absolutament turística.

Perquè ningú no tengui cap dubte que el turisme és el motor de l'economia de la nostra comunitat, els he de dir que és obvi que ho és i en aquests anys cal reconèixer que ha tirat de l'ocupació i del desenvolupament econòmic, ha estat important per això l'aprovació, el juliol del 2012, de la Llei general turística, amb la qual afrontam l'ordenació, la planificació, la promoció, el foment i la disciplina del turisme, i també de la qualitat en la prestació dels serveis turístics, dins el marc de l'Estatut d'Autonomia i de la resta de l'ordenació jurídica. Des de la seva aprovació s'han presentat més de 300 projectes de reforma i millores importants d'establiments turístics d'allotjament, amb una inversió total a la planta que ascendeix a més de 500 milions d'euros entre els anys 12 i 14. S'han tramitat també més 250 augments de categoria, la majoria d'aquests establiments augmenten de tres a quatre estrelles i de quatre a quatre superior, també amb la construcció de nous hotels de cinc estrelles.

Pel que fa a turisme rural i agroturisme, el 2011, i les xifres són eloqüents, el 2011 només es varen sol·licitar quatre llicències en referència amb turisme rural; el 2012, 18; el 2013, 30, i en el que va fins ara a 2014, 36; és a dir, 84 llicències de turisme rural entre 2012 i 2014 i a tota la legislatura anterior només quatre.

S'ha tancat el text de l'esborrany del Decret de desenvolupament de la Llei de turisme i ha finalitzat ja el període d'al·legacions.

El Pla integral de turisme concep l'activitat turística com una gestió coordinada amb tres indicadors bàsics: equitat social, eficiència econòmica i conservació mediambiental i aposta per l'ordenació, l'augment i la promoció del turisme mitjançant la planificació, la innovació en la reconversió, la rehabilitació de zones turístiques madures o saturades, la modernització permanent i el control de qualitat. Aquest pla opera a través de sis palanques d'actuació, les quals són: territori, producte, qualitat, intel·ligència de mercat, promoció, projectes europeus i formació.

S'ha redissenyat la presència de les Balears a les fires amb una reducció de despesa propera al 70% i s'ha canviat el model de promoció a través de la potenciació al màxim les noves tecnologies i deixar d'utilitzar el format del paper. El projecte Aparador turístic intel·ligent ens ha posicionat com a líders i referents mundials en aquesta matèria. Està clar, fem molt més amb molt menys.

I no només són paraules, els donaré un parell de números. El Pla d'acció promocional de l'any 2014 es du a terme amb un total de 145 accions, amb un cost mitjà per acció de 19.126 euros. Just com a exemple comparatiu, vull destacar a l'anterior legislatura, l'any 2009, es varen dur a terme només 60 accions que varen tenir un cost mitjà cada una de 120.860 euros per acció, és a dir un 450 més del que costarà la mitjana actual, ho torn repetir, l'any 14, 145 accions fins a la data, el 2009, 60 accions; l'any 14, aquest, el cost mitjà de 19.000 euros, a l'anterior legislatura el cost mitjà de més 120.000 euros.

És important també recalcar que s'han iniciat els tràmits per traspasar les competències en promoció turística als consells, un compromís que també va adquirir aquest govern i que serà una realitat abans del final de la legislatura. Aquest traspàs suposarà passar d'aproximadament 2,5 milions d'euros de dotació que tenia fins a la data la promoció, fins a 5,3 milions d'euros l'any 2015, és a dir, un increment del 200%; 8,3 milions d'euros l'any 2016, és a dir, un 330%, i una quantitat d'11,3 milions, l'any 2017, és a dir, un increment del 450% en matèria de promoció turística, directament a aquells consells que estimin oportú que han de tenir aquesta competència.

(Aplaudiments)

És important també recalcar que ja s'han iniciat els tràmits per al traspàs de les competències de promoció turística... - perdó. S'han regularitzat a la borsa de places un total de 3.579 places, les quals suposaran uns ingressos d'aproximadament 16 milions d'euros, que s'han de reinvertir sempre a zona madures de l'illa. I també és important aturar-nos en aquesta comparativa, l'any 2011 s'havien regularitzat, l'any 2011, 108 places; l'any 2012, 1.941 places; 2013, 760, i de gener a agost del 2014, 681. En poc temps, s'han aprovat 28 projectes de millora a zones turístiques, el finançament d'aquests projectes és compartir amb els municipis afectats i en algun cas també hi haurà aportació del sector privat.

Amb el decret llei de mesures urgents de caràcter turístic i d'impuls a les zones turístiques madures, hem impulsat de forma urgent l'activitat econòmica, la desestacionalització i la diversificació de l'oferta turística, el foment de la qualitat i la millora general de les zones turístiques declarades madures.

I el Pla de reforma integral de la Platja de Palma, aprovat provisionalment el dia 19 d'agost, ha potenciat una filosofia radicalment contrària a la de l'anterior legislatura: mentre que l'anterior apostava per grans obres públiques i les expropiacions, l'actual aposta per facilitar la inversió privada i la reconversió. En el Pla de modernització i qualitat de la Platja de Palma, fins a la data, són 360 els establiments que s'han presentat en aquest Pla de modernització.

I gràcies a l'esforç pressupostari hem pogut desbloquejar la paralització de les obres del Palau de Congressos el qual serà acabat el juliol del 2015, preparat per donar-li més valor i aportar competitivitat a la nostra oferta en un segment en el qual estam clarament limitats. Han de saber que per acabar aquesta infraestructura, el Govern aporta 91 milions d'euros, si descomptam els 20 milions que hem hagut de compensar pels fons estatutaris que el pacte va desviar cap a despesa i que mai no varen arribar a la seva gestió final, que era, en aquest cas, el Palau de Congressos, 20 milions d'inversions estatutàries que

només es varen gastar pel camí i no van arribar al Palau de Congressos.

(Aplaudiments)

La política turística, però, també passa per la bona gestió de la política de connectivitat, al mateix temps que els residents veiem compensats els nostres costos d'insularitat. En aquestes dues línies també hem fet feina: el Govern central ha incrementat la partida pressupostària del sistema de bonificació per al descompte de resident en un 11,8% i s'ha procedit, per primera vegada en la història, a la universalització de la bonificació del descompte en el transport marítim i aeri a tots els residents insulars i, a més de mantenir les bonificacions existents, s'ha augmentat el descompte per als passatgers amb connexió els quals han passat a ser del 30% en el 2014, 35% en el 2015 i del 40% a l'any 2016.

A més de tot l'anterior, s'han posat en marxa per a enguany un seguit de bonificacions, acumulatives a les anteriors, amb un incentiu a les taxes a aerolínes que contribueixin al creixement total de passatgers amb la incentivació, també, de noves rutes de qualsevol companyia. El Govern ja ha anunciat també la congelació de les taxes aeroportuàries durant els propers deu anys.

S'ha constituït aquest any el Comitè de coordinació aeroportuària i el Comitè de rutes dels aeroports de Palma, Eivissa i Maó, una passa endavant en la coparticipació en la presa de decisions en matèria aeroportuària. I un aspecte important el qual ha suposat una fita en el sistema aeronàutic balear, ha estat la posada en marxa en temps rècord de la ruta OSP Menorca-Madrid i s'ha tornat adjudicar amb la garantia del servei fins al mes de maig de l'any 2016.

Pel que fa a la política en matèria de ports, vull destacar la Llei de ports la qual substitueix els plans directors de cada port per un pla general. Era necessària la regulació, però també és molt necessària la millora d'infraestructures, i per això mateix, en matèria d'inversions en infraestructures portuàries els vull anunciar, també avui, una inversió de més de 7 milions d'euros de l'empresa públic Ports de les Illes Balears amb actuacions als ports d'Andratx, Cala Bona, Colònia de Sant Jordi, Portocolom, Sóller, Port de Pollença, Portocristo, Cala Rajada, Sant Antoni i Ciutadella, port aquest darrer en què les inversions previstes inclouen les tantes vegades sol·licitades "ducs d'Alba".

(Aplaudiments)

D'aquesta manera es dotarà el dic de Son Blanc d'uns elements necessaris per assegurar l'augment i l'estabilitat de la política de captació de creuers turístics.

Paral·lelament al nostre impuls de la indústria turística i a unes instal·lacions de nivell, posam el focus a un altre dels nostres sectors estratègics i, si m'ho permeten, passaré ara de la mar a la terra, per parlar del sector agrícola.

(Remor de veus)

El primer que vull dir és que aquest govern, en coherència amb la importància que li atorga, ha agilitat els tràmits perquè el camp balear fos el primer a cobrar les ajudes europees de la PAC, 2011, 2012 i 2013. A Mallorca, 19,1 milions d'euros l'any per a 8.300 beneficiaris; a Menorca, 3,1 milions d'euros per a 400 beneficiaris i a Eivissa i Formentera, 600.000 euros a l'any per a 300 beneficiaris. A més, aquest govern, el contrari del que va fer el pacte el qual no fa cofinançar els pagaments a les ajudes del Pla de desenvolupament rural durant els anys 9 i 10, amb el risc de perdre el finançament d'Europa, les ha recuperat i amb un gran esforç ha pagat 20 milions d'euros.

Pel que fa a l'aprovació de la PAC, 2014-2020, la negociació ha estat un èxit, amb una millora del finançament per a les Illes Balears i s'espera ara el tancament de l'acord definitiu. S'ha incrementat un 27% els fons finançats per Europa corresponents als ajuts del Pla de desenvolupament rural. També s'han intensificat les gestions amb Madrid i Brussel·les per al reconeixement del fet insular i un increment de les compensacions a les Illes Balears.

Però, a més de tramitar correctament les ajudes i els pagaments, és fonamental posar ordre a la legislació en aquest àmbit. Amb l'aprovació de la Llei agrària, donarem al sector eines per fer rendible l'activitat, evitar l'abandonament de les explotacions i assegurar la preservació del medi rural i del patrimoni natural i cultural; obre les portes al desenvolupament d'activitats complementàries agroturístiques, de diversificació de l'activitat agrària i regula també la venda directa de productes a les pròpies explotacions.

Vull recordar també l'aprovació de la Llei de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura, una llei aprovada amb el consens dels consells i del sector, la qual contempla mesures modernes de conservació i de gestió de recursos marins vius; regula la pesca marítima recreativa; ordena el sector pesquer professionals; endureix sancions de pesca recreativa i adapta les sancions en la pesca professional a la realitat insular i a les característiques de la flota.

També en aquesta legislatura hem aprovat, i amb el màxim consens possible, el Pla hidrològic el qual manté la protecció de totes les zones humides, incloses les del 2011, i que cerca aconseguir l'equilibri entre el bon estat ecològic d'un recurs fonamental, com és l'aigua i la seva demanda. En aquests moments es revisen i actualitzen les dades per acomplir la Directiva marc de l'aigua i fem feina, a més, per ser una de les primeres comunitats d'Espanya que ho tengui aprovat.

En la línia de l'ordenació jurídica, no vull deixar de referir-me a la primera llei que regula el transport per carretera, una llei necessària per al sector la qual cobreix un buit normatiu existent.

I també hem donat solució a un problema que ens vàrem trobar damunt la taula a principi d'aquesta legislatura, parl de l'obertura de la via verda Manacor-Artà; el Govern ha transformat aquest corredor ferroviari en la primera via verda de les Illes Balears. Sí, no se'n riguin, vàrem trobar un problema, vàrem trobar un problema ...

(Remor de veus)

... i hem transformat el problema...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... en una gran solució.

(Aplaudiments)

Un gran problema, un itinerari amb una llargada de 28,6 quilòmetres, que, en aquest cas, suposa la recuperació de més de 24.000 m² de zones boscoses, una inversió que ha suposat 5,5 milions d'euros, que serà molt aviat una realitat. Tot això reflecteix, precisament, que la política de transport públic de l'anterior legislatura els puc assegurar que encara a data d'avui la pagam. I repetesc, no només són paraules, encara pagam tots uns vagons d'una via fantasma o la realització de projectes que mai no varen veure la llum; no es pot oblidar, perquè no es pot oblidar, que tot això ens va costar a tots 143 milions d'euros que no es tenien i que ha estat aquest govern, no l'anterior, qui ho ha hagut d'afrontar, aquesta realitat, i no ho podem oblidar i no ho volem oblidar.

(Aplaudiments)

Això no obstant, i a diferència del que va ser a l'anterior legislatura, hem dut a terme una eficient gestió per mantenir el servei de transport públic, tant de metro com de tren o d'autobús; gestió eficaç i responsable, adaptant l'oferta a la demanda real, i el resultat és que augmenta el nombre de viatgers, alhora que hem hagut d'ajustar les partides pressupostàries.

Fa un any vaig iniciar el meu discurs donant les gràcies a tot el personal de l'IBANAT pel seu treball en l'extinció de l'incendi de la Serra de Tramuntana, avui, abans de referir-me a alguns fets de la política en aquesta matèria, vull tornar a donar-los les gràcies de nou, hem tengut una temporada molt millor pel que fa a incendis i em consta que per a això és fonamental la feina de prevenció que es du a terme. Malgrat la situació econòmica a què hem hagut de fer front, s'ha millorat i modernitzat l'operatiu de mitjans d'extinció i mantingut l'operatiu de mitjans aeris i terrestres amb l'aposta per tecnologies d'última generació.

En matèria d'Emergències, al llarg d'enguany s'ha unificat al centre de Sa Coma tot el material i la part administrativa del Govern balear a l'illa d'Eivissa. Actualment hi ha tres membres de la unitat operativa que han donat el seu suport als diferents organismes que intervenen quan es declara una emergència. Per primera vegada Eivissa comptarà presencialment amb dos gestors telefònics per augmentar el suport als organismes que hi actuen, en aquest moment ja es prepara la seva contractació. Es preveu realitzar un procés de selecció el pròxim mes de novembre per iniciar, amb temps suficient, la seva formació i que puguin començar a principis de l'any 2015.

Però les nostres polítiques de protecció del medi ambient van molt més enllà i per primer cop en aquesta legislatura s'aborden plans rigorosos de conservació i ordenació en el nostre patrimoni natural. Hem elaborat el primer Pla forestal, els vull recordar que érem l'única comunitat que no disposava d'una planificació semblant; idò bé, aquest pla forestal entrarà en vigor l'any 2015, un compromís electoral i una necessitat per a la gestió activa del 45% del territori de la nostra comunitat autònoma. Gestió activa del bosc i impuls a la biomassa com a energia renovable, així les Illes Balears, ho torn repetir, érem l'única comunitat sense un pla forestal.

Així mateix, hem col·laborat i elaborat el Pla d'acció de canvi climàtic, document que recull mesures necessàries per a la reducció de les emissions de CO₂ a l'atmosfera, l'objectiu és la reducció del 20% de les emissions per a l'any 2020. Els sectors més importants en els quals s'han de dur a terme aquestes mesures de reducció són l'energètic i el de transport.

Una cosa molt important i que reflecteix el caràcter d'aquest govern i les seves ganes de canviar les coses és l'esdevingut en el si de la Comissió Balear de Medi Ambient, durant aquesta legislatura s'han agilitat els tràmits per decidir sobre els projectes i resoldre així la paràlisi d'aquest organisme durant la passada legislatura; s'han reduït notablement els terminis per resoldre aquests expedients, tots volíem una administració més eficient i és el que hem fet. L'agost del 2011 hi havia 777 expedients oberts, l'agost del 2014 n'hi ha 300, pendents majoritàriament de l'aportació de documentació per part dels promotors o d'ajuntaments o de consells.

És precisament a la Comissió Balear de Medi Ambient on més clarament s'ha apostat i s'han posat de manifest els arguments d'aquest govern contra les prospeccions, no tenim dubtes respecte d'això. I vull reiterar, avui, en aquesta cambra i en aquest debat, que no volem prospeccions, que ho hem dit clarament...

(Aplaudiments)

No volem prospeccions, ho hem dit clarament, per activa i per passiva, i que fem feina perquè no es duguin a terme; ho hem dit al Govern d'Espanya i li ho direm les vegades que faci falta, no volem prospeccions a les nostres aigües.

I ja per acabar amb aquest capítol que tracta del territori, em referiré a un altre compromís que també hem complert, en iniciar la legislatura hi havia una única comunitat autònoma que, com altres lleis, no tenia llei, en aquest cas no tenia llei del sòl. Inexplicable, excepte pels que vàrem patir un govern en sis

direccions o el que és el mateix un govern sense direcció per anul·lació de direccions.

(Aplaudiments)

La Llei reguladora de l'ordenació i ús del sòl és, per tant, la primera regulació íntegra de l'ordenació urbanística a les Illes Balears.

(Remor de veus)

Un altre compromís complert, una llei que simplifica els tràmits administratius d'actuacions menors, unifica la norma dispersa vigent actualment i endureix les sancions per indisciplina urbanística. No suposa ni una passa enrera en la protecció del territori, perquè aquest govern sí que protegeix la nostra terra, aquest govern sí.

(Aplaudiments)

Els parlaré ara de la nostra política en relació amb la Unió Europea. En col·laboració amb totes les conselleries, pel que fa referència a assumptes europeus, fem feina per continuar al capdavant de la presidència de la delegació espanyola del Comitè de les Regions, assumida per primera vegada en la història d'aquesta democràcia per les Illes Balears el passat 8 d'octubre i que lideram fins al mes de desembre d'aquest mateix any 2014. En les actuacions en defensa dels interessos de les Illes Balears a la legislació europea, incloent un tractament específic per la insularitat, i amb la presidència de l'Euroregió Pirineus-Mediterrània que el Govern balear també presideix des del 5 de maig fins al mes d'octubre de l'any 2015; durant aquest mandat el nostre major repte és convertir aquesta euroregió en un veritable territori de projectes cofinançats amb fons de la Unió Europea.

Hem de ser capaços d'obtenir encara més fons europeus per poder realitzar els nostres projectes. Des del Govern de les Illes Balears fem feina activament amb l'objectiu de traslladar a les institucions europees les nostres necessitats específiques, com és el reconeixement del fet insular com a factor diferenciador, així com també la nostra reivindicació d'un tractament específic i compensatori dels desavantatges permanents i estructurals que pateixen les regions insulars. Fem feina per construir un projecte social europeu en el desenvolupament i execució de Balears 2020; en la creació d'un cos tècnic especialista en assumptes europeus; en reenfocar el Consorci del Centre Balears Europa; en potenciar la delegació del Govern a Brussel·les i augmentar la nostra influència a través de la participació en el Comitè de les Regions Pirineus-Mediterrània, via les seves comissions Intermediterrània i de les Illes i en la col·laboració amb el sector empresarial a la Xarxa Eurocambres, a la Xarxa de cambres insulars i el Consell Econòmic i Social Europeu.

Senyores i senyors diputats, és aquesta una legislatura de canvis, canvis de veritat, canvis estructurals, pròximament entrarà en el tràmit parlamentari el Projecte de Llei aprovat pel Consell de Govern el passat dia 10 d'octubre, en què proposam una reducció del nombre de diputats en aquesta cambra. És una proposta bona, és una proposta que no resta democràcia, sinó que ens permetrà fer el mateix amb un estalvi de més de 7 milions d'euros, per fer exactament el mateix; passariem de 59 a 43 diputats, és a dir, 16 diputats menys. Aquesta és una legislatura de canvis i ho serà més si donen suport a aquesta proposta.

Els deman una nova reflexió, perquè és, ni més ni menys, el que la societat ens reclama avui en dia. La gent del carrer estic segur que ho firmaria tot d'una, ara mateix, depèn de vostès. No s'amaguin darrera excuses de mal venedor en el seu no a una demanda de la majoria, ...

(Remor de veus)

... és a la seva disposició que en aquesta cambra hi hagi una reducció del nombre de diputats. Aquesta bancada, el Partit Popular, votarà a favor d'una reducció del nombre de diputats, encara hi són a temps de definir el que la majoria vol, podem fer més amb menys.

(Aplaudiments)

Aquesta, senyories, és la legislatura de la gestió i en el darrer debat de política general de la legislatura vull agrair i vull reconèixer la feina dels consellers i dels directors generals, els que hi són ara i dels que han format part del meu govern durant aquests tres anys, els quals en les pitjors circumstàncies possibles han fet feina sense descans per situar les Illes Balears al capdavant de la recuperació econòmica d'Espanya. Amb aquestes circumstàncies adverses, aquestes dificultats que hem tengut i que tenim, aquest atreviment per afrontar els canvis de veres, és el que ens ha fet i ens ha de fer sentir-nos més que orgullosos. Ho hem fet, conselleres i consellers i amics diputats, contrarrent, en tot moment; no ho hem tengut gens fàcil en el camí, però ho hem fet tots. Avui, malgrat molts, la nostra gestió ens avala.

Vull donar les gràcies, per tant, a tots, per haver sabut estar a l'alçada dels nostres ciutadans i de la nostra terra, malgrat les grandíssimes dificultats.

Moltes gràcies, conselleres, moltes gràcies consellers. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

Vull recordar que vàrem començar la legislatura i per no haver-hi no hi havia ni pressuposts aprovats, sinó prorrogats, a causa de la incapacitat i la inoperància de l'anterior govern de fer front a la crisi. Aquest govern el primer que va fer, el primer, és aprovar la Llei de cobertura d'operacions financeres en període de pròrroga pressupostària, perquè no hi havia pressuposts aprovats, estaven prorrogats. Aquest govern va aprovar els pressuposts per a l'any 2012, per a l'any 2013, per a l'any 2014 i aviat, d'aquí a unes setmanes, aprovarà, aquí mateix, els pressuposts corresponents a l'exercici 2015. El que és normal per a uns, resulta impossible per a altres.

(Aplaudiments i remor de veus)

Vull recordar que quan vàrem començar, aquesta comunitat era l'única d'Espanya que no tenia llei del sòl i nosaltres l'hem aprovada, igual que hem aprovat la Llei de caça i pesca fluvial; la Llei de transport; la Llei audiovisual; la Llei de símbols; hem millorat la Llei de capitalitat de Palma; hem aprovat el Pla hidrològic de les Illes Balears; la Llei de serveis socials; la Llei del sector instrumental;...

(Remor de veus)

... la Llei de l'Ens Públic de Radiotelevisió; la Llei de suport a l'emprenedor i la micro, petita i mitjana empresa; la Llei de funció pública; la Llei de mobilitat interadministrativa; la Llei de simplificació administrativa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... en matèria d'activitats; la Llei de coordinació de policies; la Llei d'emergències; la Llei de suport a la dona embarassada; la Llei de turisme; la Llei de cans d'assistència; la Llei de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura; la Llei de finançament dels consells...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...; la Llei de ports; la Llei d'emergències; la Llei de mines; la Llei del joc; la Llei de comerç; la Llei agrària, i aprovarem, en el que queda d'aquesta legislatura, la llei de finances, la llei de refundició de normes, la llei de successió intestada i la llei de mecenatge.

(Aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, aquesta comunitat necessitava un gran canvi i aquest gran canvi es produeix gràcies a una bona feina, a una feina ben feta. Hem complert el nostre programa, els canvis estructurals comencen a donar els seus resultats i que el camí que ens queda per recórrer, que és molt, no ens impedeixi ni veure, ni recordar d'on venim i perquè som aquí, perquè és precisament això el que dona valor a tot el realitzat per aquest govern en aquesta legislatura.

Senyores i senyors diputats, si continuam fent feina en aquesta línia, si continuam essent atrevits, valents i ambiciosos en els canvis, ningú, ni res no ens impedirà guanyar el futur que la majoria vol per a les nostres Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, se suspèn la sessió fins a les cinc i mitja de l'horabaixa, en què ja hauran transcorregut quatre hores. Fins després.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, començam amb les intervencions dels grups parlamentaris, que tendran trenta minuts cadascun.

Començam amb la intervenció del Grup parlamentari Socialista, per trenta minuts. Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sra. Presidenta, president, diputats i diputades, convidats, ciutadans que seguïu el debat. ¿S'han demanat per qui fem aquest debat? Aquest matí hem escoltat un president encantat d'haver-se conegut, lluny de la realitat que pateixen els ciutadans. ¿Sabem a qui m'ha recordat?, a aquella madrastra que s'enlluernava amb la seva pròpia imatge, però estava terroritzada que algú la superàs. I com la madrastra, avui el president Bauzá ha tallat el coll a qui creia que el superava.

I quin ciutadà es pot fiar d'un president que lo únic que li importa és ell mateix; que conta un conte que no té res a veure amb el que pateixen els que estan fora d'aquesta cambra? El mirall del president només són noves promeses, perquè el seu balanç d'aquests tres anys no té res a destacar.

Promeses fiscals, promeses en educació, promeses amb les prospeccions, promeses electorals president, com les del 2011. Per això crec que hem de ser francs, hem de dir a la societat a on som. Quina és la realitat que vivim a Balears.

Per això, jo vull fer aquest debat amb la gent i per a la gent de Menorca, d'Eivissa, de Formentera i de Mallorca. I als ciutadans i ciutadanes de les quatre illes els dic, de tot cor, gràcies. Gràcies perquè fa tres anys i quatre mesos ningú no hagués imaginat que la solidaritat de tantes persones individuals, d'associacions, d'empreses i de famílies anònimes havia de ser fonamental per afrontar el temps que vivim.

Els ciutadans que m'escoltin coincidirán que vivim un temps marcat per l'atur, la precarietat laboral i salaris més baixos, amb menys expectatives pels joves, més difícils per a molts de sectors econòmics que en el 2011. Per primera vegada vivim un moment històric on s'ha romput el contracte social, on pares i mares veuen amb tristesa i impotència com els seus fills viuran pitjor que ells mateixos!

Els experts ho defineixen com de fractura social, de ruptura dels acords de l'inici de la democràcia, que cercaven el benestar i el progrés social de tots, amb l'educació i la sanitat com a grans pilars, i amb una economia social i de mercat. Tot això sembla trencat, jo diria fins i tot fet a bocins.

El preu que estam pagant per aquesta fractura és un cost social altíssim, que paga la gent. I si no ha estat encara més profund, ha estat per la força de la societat, per la solidaritat i la defensa dels valors més universals, que han evitat un mal molt pitjor. Ningú no va poder pensar fins a on arribaria la injustícia, que ha anat creant una societat més desigual en un món sempre més injust. Però tampoc com de lluny aniria la tasca de molts de ciutadanes i ciutadans, que heu decidit no rendir-vos davant la pobresa, davant l'exclusió, l'atur de llarga durada i la fam infantil que han anat causant les retallades d'aquest govern.

No puc dir altra cosa que gràcies a persones que guanyant menys, fent més hores de feina en condicions sempre més precàries, han volgut tirar endavant. Sé que us sentiu traïts per polítiques que han fet malbé les vostres vides, però també sé que això pot canviar.

I, com sempre, en períodes difícils qui perd més són les dones. Gràcies a totes, perquè sé que en molts de casos heu cuidat dels majors i dels infants, i al mateix temps heu continuat treballant i lluitant pels vostres drets en un moment de retallada de llibertats per totes nosaltres.

També al personal sanitari que ha tractat a malalts preservant la qualitat tot i les polítiques d'"austericidi" a la sanitat pública. I a les ONG per posar-se a treballar al costat de la pobresa, dels més desfavorits, per la incompareixença del govern.

Gràcies de tot cor als pensionistes per surar fills i néts, no sé que hagués passat sense vosaltres. Gràcies a tots els que han batallat per evitar els desnonaments de persones que el sistema ha deixat tirades.

I no vull oblidar la tasca de molts d'emprenedors que han seguit obrint i lluitant per crear riquesa i ocupació estable, que n'hi ha en aquesta terra, i molts.

I gràcies als que han seguit treballant per la cultura, editant llibres, organitzant exposicions, fent concerts, inventant per mostrar bon teatre malgrat haver perdut qualsevol ajut i patir el 21% d'IVA cultural. Se'ls ha de tractar d'herois. Sense cultura, no hi pot haver progrés.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies als pares i mares, als estudiants, als docents i a totes les associacions i agents socials que els representen per defensar l'educació de tots. I als treballadors públics, per fer feina amb molts menys recursos oferint un servei de qualitat.

Gràcies a tots en nom dels socialistes.

Segur que em deix molta gent, però tres anys després de l'inici de la legislatura, i ara que és l'hora del balanç, vull fer un reconeixement a una societat que ha caminat moltíssimes passes per endavant dels polítics que ens governen; una societat, que front a un govern i unes polítiques del partit popular que s'han basat en retallar l'estat del benestar i en crear conflictes on mai n'hi havia hagut en trenta anys d'autonomia, ha cercat solucions, propostes i alternatives. Ha estat solidària, sense mirar el color de la pell, sense amagar-se quan ha calgut donar la cara, mobilitzada contra injustícies com el cas Alpha Pam ...

(Alguns aplaudiments)

... pel dret a decidir de les dones i per aturar la reforma laboral, contra la persecució dels que defensen drets com el de la vaga i contra disbarats com la modificació de la Llei de funció pública i la Llei de símbols.

Gràcies pel coratge que heu mostrat contra les retallades, gràcies pel seny front a les polítiques sense cap ni peus d'aquest govern.

Gràcies, ciutadans i ciutadanes, per demostrar que es poden canviar les coses, que per molt que diguin, hi ha alternativa a les polítiques del dolor, de l'austeritat i dels retalls. Heu donat una lliçó, una lliçó per a la política, per als que estimam la política, per a la gent que estima aquesta terra com jo l'estim. I com que jo m'estim les meves illes, m'estim Formentera, Menorca, Mallorca i Eivissa, crec que la majoria que viu a cada un dels vostres pobles i de les vostres ciutats em reconeixerà que no han estat tres anys normals.

No hi ha res de normal quan arribam a l'extrem que hi ha persones que gairebé es juguen la vida per uns ideals, entre la indiferència generalitzada dels que governen. No han estat tres anys normals quan centenars i centenars de docents renunciïn durant setmanes al seu sou per una educació per a tots, pública i de qualitat. Tres anys que són una lliçó d'ideals a les places i a les manifestacions, amb un esperit de llibertat, solidaritat i justícia que recorda la força de la política en democràcia.

La democràcia, en bones mans, és l'arma més poderosa i més pacífica per millorar la vida de les persones.

(Alguns aplaudiments)

I els socialistes, els socialistes des d'allà a on resideix la sobirania del poble, hem treballat tres anys i mig per traslladar aquest desig de la societat de canviar les coses, fent política front a una majoria absoluta, que com sempre que succeeix en aquesta terra, acaba sent una pèssima medicina per a la nostra societat. Sempre, sempre aquesta gran majoria acaba anul·lant qualsevol possibilitat d'esperança o es perd en deliris que deriven freqüentment en corrupció. I, a més, posa en evidència que l'eslògan de que amb majories absolutes hi ha millor gestió és això, només un eslògan electoral.

Escoltant als ciutadans hem plantejat reformes de caire fiscal progressiu per poder distribuir millor el cost social que hem estat patint, ha estat que no. Quan hem plantejat alternatives a la retallada de docents i de personal sanitari, ha estat que no. No és normal que sempre que plantegeu una alternativa, la majoria

absoluta digui sempre que no. Dir no a tot és una recepta nefasta, fa mal a la democràcia, sobretot quan es governa mitjançant decrets llei, imposant i mai dialogant.

Aquesta manera de fer necessita d'una altra política, amb molt més seny que la política dels despatxos i d'aquest parlament segregat per una majoria absolutista; una política que faci possible canvis reals, que ens tornin al que ha estat el marc de progrés d'Europa en aquest darrer segle. I aquest canvi és possible. Ho he viscut en primera persona a moltes reunions a les quals he participat amb col·lectius de tots els sectors de les quatre illes, i el que m'han transmès és esperança i necessitat de canviar; col·lectius, persones al cap i a la fi, que han donat la cara per aquestes illes, pels seus serveis públics, pels drets de ciutadania més elementals.

I ho han fet durant tres anys llarguíssims, duríssims, plens de conflictes, plens de moments difícils. Com aquell moment en què tanta gent va sortir al carrer per evitar el tancament de l'Hospital General i el de l'Hospital Joan March. Com aquell moment en què la gent del tercer sector va venir aquí a protestar i a exigir una resposta davant la manca total de suport del govern.

(Remor de veus)

I a mi una de les coses que m'ha indignat i entristit ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

... més ha estat veure com el Parlament s'ha blindat, sense deixar que la gent es pogués acostar a les portes de la casa que en teoria els representa.

Però la gent no s'ha rendit. Alguna cosa estava passant perquè la gent es reunís a la plaça d'Espanya durant setmanes o quan els sindicats sortien al carrer contra la reforma laboral. Alguna cosa ha estat passant quan centenars de veïns protesten contra el projecte de Port des Molinar i alguna cosa s'estava movent quan centenars de persones ho feren contra l'hotel de Sa Ràpita, a les portes d'Es Trenc. I quan els docents es declararen en vaga després de la imposició del TIL és perquè el món educatiu va dir: ja n'hi ha prou!

(Aplaudiments)

La gent ha dit ja n'hi ha prou per la nova macro carretera a Menorca o per les promeses incomplides per la radioteràpia d'Eivissa, que avui ha tornat prometre com l'any passat, o per les depuradores que s'havien de fer i que Madrid mai no ha pagat.

Han passat coses i estan passant coses. Dissabte torna a haver-hi una manifestació contra els sondejors petrolífers perquè vostè no ha fet res per aturar-los.

Alguna cosa ha passat aquests tres anys perquè hi hagi hagut la manifestació més gran de la nostra història tenyida de verd, però sobretot per juntar milers de persones que mai abans s'havien manifestat a les nostres illes: ...

(Aplaudiments)

... gent major, gent jove, gent de tots els colors i de tots els sentiments, gent en definitiva amb un únic anhel que jo també tenc: les coses han de ser i poden ser diferents.

Han estat milers i milers de ciutadans que a un moment o a un altre de la legislatura han fet camí pel canvi, i no ho han fet només per tenir unes idees i uns valors, o per defensar que un altre món és possible o pel fet d'abanderar uns colors polítics, sindicals o associatius.

No ho han fet pels vots, ni pels partits a què pertanyen, ni per una ideologia concreta, sinó per les esperances comunes que tenen, i que comparteixen encara que siguin d'ideologies diferents.

Estic parlant de gent jove i urbana, de gent major de pobles de l'interior de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa i de Formentera, de persones tant del món empresarial com de l'educatiu, del tercer sector o del comerç. Tots, tots han abanderat lluites comunes perquè el que els uneix ha estat molt més fort que els que els separa, i els ha unit la voluntat de canviar. La voluntat que ha de forjar una nova majoria el 2015.

(Algunes aplaudiments)

Una majoria que, si som presidenta, veurà un canvi segur i possible... Primer, des del consens i el diàleg, refundarem de nou el contracte social entre tots que s'ha romput aquests tres anys. Segon, Recuperarem l'estat del benestar i els serveis públics essencials. Tercer. Ho farem des de les bases d'una economia social i de mercat. Quart. Treballarem per recuperar el poder adquisitiu de la classe mitjana i treballadora. Cinquè. Lluitarem contra l'atur i la pobresa, amb la creació d'ocupació i reintegració en el mercat laboral dels aturats com a primera prioritat.

L'esperit del diàleg, del consens i dels pactes han de ser els elements transversals per a la propera legislatura. Per assegurar el diàleg social, per afrontar reptes com la millora del sistema de finançament, per un pacte educatiu i després d'haver escoltat el president, he de recordar el que és obvi: per arribar a un pacte educatiu s'ha de dialogar, i vostè, vostè en tota la legislatura no s'ha volgut seure ni una sola vegada amb la comunitat educativa. De quin pacte ens parla?

Diàleg és el que s'ha demanat aquests tres anys. I des de la pau social és molt més fàcil concentrar-se en la primera prioritat de la gent, que és l'atur i les dificultats per tornar a tenir una feina si estàs aturat des de fa temps, per molt que el Partit Popular presenti la baixada de l'atur amb optimisme. L'atur ha baixat a canvi de més explotació laboral, i això les persones que ens escolten ho saben. Hi ha una degradació progressiva del

mercat laboral després de la darrera reforma de Rajoy. A Balears ha servit per substituir contractes a temps complet per contractes a temps parcial. I per la gent que ha perdut la feina, la resposta és insultant. Aquest govern dedica zero euros de fons propis a polítiques de suport als aturats. No hi ha una política per a la reinserció dels aturats de llarga durada, i això acaba provocant que moltes famílies tinguin tots els seus membres a l'atur, amb moltes persones sense prestacions, amb greus situacions d'exclusió social.

Menys atur a canvi de més explotació, abandonament total de les polítiques públiques per ajudar als aturats, i sobretot, un desinterès absolut per ajudar a la generació més jove perquè tinguem millors expectatives de futur. Els contaré un exemple: al SOIB hi ha més de 6.500 joves inscrits a l'atur. ¿Saben quants s'han inscrits per accedir al Programa de garantia juvenil? Menys de 100! Jo crec que no es pot entendre que amb la situació d'atur que he descrit, que encara se cerquin conflictes quan el principal no s'ha ni abordat.

I l'educació ha estat un conflicte creat artificialment des del Consolat de la Mar, alimentat pel primer mandatari d'aquesta comunitat, amb un rebuig total de la societat, i que només ha aturat, de moment, la combinació de la voluntat de milers de ciutadans i les sentències del Tribunal Superior de Justícia de les Balears. L'objectiu ha estat degradar l'educació per degradar la cohesió social, degradar la nostra identitat, la nostra llengua. I l'arma principal han estat les retallades i el TIL que, per cert, no s'ha anomenat en el discurs del president.

S'han acomiadat mil professors, s'han augmentat les ràtios, s'ha torpedinat l'autonomia dels centres amb projectes imposats directament per decret llei, s'han retallat 120 milions d'euros de l'educació pública, s'han deixat de banda programes de suport especial, han reduït les beques i s'han deixat de fer noves infraestructures i de millorar-ne d'altres.

El consens s'ha de restablir de forma urgent. Des de fa mesos treballam per contribuir a un pacte educatiu que adopti mesures contra l'abandonament escolar, que és el problema, primer problema que té l'educació.

(Algunes aplaudiments)

Amb un pla integral de millora dels resultats educatius, amb una educació que ha de ser inclusiva, proposant una alternativa clara en l'aprenentatge de llengües que passa, sens dubte, pel plurilingüisme, però amb recursos adients i amb respecte a l'autonomia dels centres.

Jo no enganaré a ningú: recuperar i garantir l'Estat del benestar no serà una tasca de dos dies. S'han fet retallades profundes, s'ha modificat el model de salut i, per tant, cal una feina a mig termini. És imponderable retornar a una sanitat pública i universal, que garanteixi l'accés a la salut a tothom. La salut ha de deixar de ser un privilegi per tornar a ser un dret.

(Algunes aplaudiments)

Hem de retornar la seguretat que tenim una sanitat al servei dels ciutadans i no del dèficit públic. Garantir un temps de demora raonable, rebaixar les llistes d'espera, que aquest mes de juny afectaven més de 120.000 ciutadans, rebaixar-les almenys als nivells del 2011. Retornar els pilars del benestar que tant ha reclamat la societat és augmentar la despesa per càpita en salut -una de les més baixes d'Espanya-, obrir els centres de salut també els capvespres, fer retrocedir els copagaments i tornar a incloure les més de 20.000 persones excloses del sistema durant aquests tres anys.

Aprofundir en la recerca en salut ens ha de fer apostar de forma decidida per una facultat pública de Medicina, que doni possibilitats a molts estudiants de les illes i de fora, que aprofiti veritablement les instal·lacions de l'Hospital de Son Espases i ens permeti apostar per coneixements que ens donin valor afegit.

Reforçar el benestar també passa per reactivar un projecte sociosanitari com el de Son Dureta del qual el Partit Popular no ha estat capaç ni d'aconseguir la titularitat per a les illes en aquests anys, ni una gestió feta, un fracàs rotund que es repeteix amb altres obres del partit popular, com en el cas del Palau de Congressos de Palma.

Però desgraciadament continuen apostant per grans infraestructures. Ara anuncien un gran centre comercial a Ses Fontanelles que pot significar la mort del petit i mitjà comerç de Palma. Necessitam un altre model comercial, no ho podem fiar tot a un model de grans superfícies, ni a projectes que van contra la nostra sostenibilitat territorial i ambiental.

La igualtat entre homes i dones ha estat un dels elements que més ha patit per les retallades. El desequilibri ha tornat créixer, la fractura s'ha tornat fer grossa. I dins aquesta fractura, no hi ha res més dramàtic que la violència de gènere. Esper poder estar a l'alçada de totes les dones que sofreixen en silenci, que són víctimes de maltractament, i que un govern ha d'acompanyar, ha d'ajudar, però sobretot ha de posar recursos per poder prevenir.

Jo crec en una economia social i de mercat que ha fet durant dècades a Europa el model de referència de benestar. Crec que és la manca de creixement, com ara, la que causa que es dispari el dèficit i el deute, i no al contrari, i, per tant, hem de fer polítiques públiques amb marcat caire social que permetin tornar al creixement, que la gent vegi que si les coses van bé recuperaran el poder adquisitiu, recuperaran el més senzill i el més important: poder tenir un pla de vida.

Créixer des dels estímuls públics quan l'economia privada és massa feble. Aquest és un repte al que nosaltres hem de contribuir amb l'obtenció d'ingressos per invertir i distribuir riquesa, que generi activitat, i fer-ho activant un nou model de creixement.

És crucial per això la batalla contra el frau fiscal. I és crucial continuar millorant el sistema de finançament per a corregir els dèficits històrics. Però això s'ha d'acompanyar per l'aprovació d'un nou règim especial per a Balears, recuperant les inversions estatutàries. Hem de fer una reforma fiscal per generar ingressos dels que més contaminen i dels que més guanyen. I no com

vostè proposa, que després de retallar els serveis públics bàsics d'aquesta comunitat autònoma, ens anuncia continuar amb les retallades i rebaixar els impostos als de sempre perquè té a l'horitzó unes eleccions autonòmiques.

(Alguns aplaudiments)

I del que no diu ni paraula, i és fonamental, és que no podem perdre ni un euro més de Madrid. I ho dic perquè aquesta legislatura els ciutadans de Balears han deixat de rebre almenys 1.000 milions d'euros en inversions en sectors clau per a l'economia com el turisme o la innovació per la incapacitat del govern actual.

(Alguns aplaudiments)

I si hem de tenir una veu molt més forta a Madrid de la que ha tengut aquest govern, que de fet ha estat inexistent, necessitam fer una planificació per als propers vint anys en matèria turística. Menorca, Mallorca, Eivissa i Formentera són quatre illes d'èxit, però de cada vegada amb una temporada més curta, amb un turisme de masses que competeix per preu amb altres destinacions i amb polítiques com el tot inclòs que perjudiquen bona part de l'oferta complementària.

Necessitam un model que permeti convida a empresaris i treballadors, el sector d'allotjament i l'oferta complementària. Per això hem de regular el tot inclòs amb criteris de qualitat, de major i millor contractació. El turisme és cosa de tots i necessita del consens de tothom.

Hem de fer plantejaments globals de futur. Consolidar i millorar el producte actual, però potenciar-ne d'altres. Hem de promocionar les illes amb allò que ens dóna valor afegit, invertint en creació de producte turístic lligat per exemple a la gastronomia, la natura, l'esport, el patrimoni, el paisatge, l'agricultura o la cultura. Potenciar les illes amb el que ens diferencia, com la Reserva de la Biosfera de Menorca, el Patrimoni Mundial de Vila o la Serra de Tramuntana que aconseguírem a la passada legislatura, i hem de treballar perquè el casc històric de Palma sigui també Patrimoni de la Humanitat.

Hem de donar valor afegit a la nostra primera indústria, complementant-la amb sectors emergents, hem de repensar les possibilitats de reindustrialització, igualment que haurem de cercar fórmules vàlides perquè el sector primari no desapareixi, perquè entre moltes d'altres coses és imprescindible per a la conservació del nostre paisatge i de les nostres arrels. Hem de potenciar la innovació, relançar sectors com l'audiovisual, i ho hem de fer amb unes infraestructures de les quals és fonamental poder participar, precisament ara que vivim un procés de privatització d'AENA, que ni tan sols ha anomenat.

A més, necessitam una política estratègica tant des dels nostres aeroports i ports, com des del punt de vista de la connectivitat, tant pels passatgers com per a les nostres empreses, amb una nova regulació que garanteixi rutes i un sistema de preus just d'acord amb les necessitats de la nostra societat.

I si hem de reforçar la nostra primera indústria, també hem de desenvolupar eines contra la desigualtat amb urgència, que és la problemàtica més greu que ha generat aquesta profunda crisi. En aquests darrers mesos, l'economista Thomas Picketty ha fet que totes les alarmes tornin sonar demostrant que la desigualtat és la constant que sembla consolidar-se en aquest segle XXI, amb el risc que els historiadors ja coneixen, que és el de tornar a les fractures socials que vivíem en el segle XIX. I això no ho podem acceptar.

I crec que això s'ha de combatre amb un principi evident, que ningú no ha de quedar exclòs ni fora del sistema, i per això hem de tenir una mesura de xoc que s'apliqui progressivament, un nou dret social: una renda bàsica, que s'adapti als nous perfils de pobresa, que ajudi a reduir aquest forat que cada vegada es fa més gran. L'objectiu és la inclusió social impulsant polítiques actives d'ocupació, amb un dret articulat amb educació, salut, habitatge i serveis socials, que simplifiqui l'actual sistema de prestacions i amb una clara perspectiva de gènere. Polítiques per recuperar drets perduts, com en matèria de dependència, perquè tenim tres mil persones esperant, no hi ha hagut ni una sola plaça residencial nova, ni una sola plaça residencial concertada, dependents i discapacitats que han perdut o han vist rebaixat l'ajut econòmic. I la resposta és clara. L'aplicació de la Llei de dependència tornarà a ser prioritària la propera legislatura.

(Alguns aplaudiments)

I en aquest moment de transformació democràtica, és imprescindible avançar en el nostre model d'arquitectura institucional que marca l'Estatut i que suposa un major autogovern per als consells insulars. Amb uns ajuntaments de proximitat i que siguin els que prestin els serveis més propers, i amb un sistema molt més democràtic i participatiu, on el Parlament sigui una eina a l'abast del ciutadà i no el que és ara, un instrument al servei del Partit Popular.

La propera legislatura serà la de la transparència, una llei que aprovarem en els primers cent dies.

Aquests són els canvis que esperen els ciutadans: canvis per combatre les desigualtats, canvis per estimular el creixement, canvis per preservar el benestar, canvis per recuperar drets i llibertats.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta ha estat una legislatura de pèrdua de drets, de llibertats retallades, d'imposicions autoritàries com la Llei de símbols o projectes com el que es va presentar sobre l'avortament; d'eliminació d'eines de participació social, com el Consell de la Joventut, o el Consell Econòmic i Social que, per suposat, recuperarem.

Una legislatura també a on les veus contràries a les retallades han estat silenciades pels mitjans de ràdio i televisió públics. Vull primer defensar aquí els professionals d'IB3. Ho tenen difícil, treballen més per a una eina política que per a un instrument al servei de la societat. Hem de retornar la pluralitat a la ràdio i la televisió de tots, ...

(Alguns aplaudiments)

... ha d'estar dirigida per professionals, i en el terreny, a Eivissa, a Formentera, a Menorca i a Mallorca. Que informi, que conti la realitat de la nostra terra, i que promoció la cultura i la llengua. Mai, mai no es pot justificar emprar la televisió per dividir, per apagar la veu dels que discrepen de qui governa.

A set mesos de les eleccions el balanç d'aquesta legislatura mostra que la política no ha servit per millorar la vida de la gent en un moment que havia de ser un escut contra la crisi. La política de l'austeritat ha fet passar el país d'una situació de crisi a la depressió social. Tocam amb les mans un final de cicle a 200 dies de les eleccions. I per això m'he dirigit a tots aquells que han dibuixat el canvi que s'ha de fer possible a partir del maig.

La gent ha dit clarament el camí que s'ha de seguir. Nosaltres ho hem traslladat en aquesta cambra amb propostes que gairebé sempre han tengut el no per resposta. Davant una política del no hi ha altra alternativa a les retallades, els valors han sortit del més profund de la nostra societat, valors que han de ser els que marquin el futur de la nostra comunitat en els pròxims anys i que canviïn el rumb d'una legislatura dirigida per un president que va fer promeses que no han estat més que un brindis al sol, d'un mandatari avui, tres anys després, aïllat en el Consolat, captiu de la seva megalomania, arrossegat al precipici de la història per la seva intransigència. Incapaç de governar per a tothom, ni tan sols per als seus, obsessionat amb ell mateix, un president que contínuament ha mesclat els interessos particulars amb l'interès general faltant sovint a la veritat; una persona amb dificultats per estar al costat de la gent, entre ell i el poble sempre ha situat la Guàrdia Civil. El defineix molt que en tota una legislatura no ha anat cap vegada a l'obertura del curs universitari.

Un president que ha abandonat a la ciutadania a la seva sort en els tres darrers anys. I que avui s'examina dirigint un govern que no ha donat explicacions sobre un partit que té a molts dels seus líders, a molts dels seus responsables d'anteriors governs, a la corda fluixa, pendents de la justícia, immersos en casos de corrupció. I amb un fet sense precedents: amb l'expresident autonòmic a la presó.

Avui, aquest examen que és el debat de política general, el president l'hauria de passar visitant les urgències de Son Espases, o un centre d'educació pública a Menorca o Formentera, o un menjador social d'Eivissa, o les empreses que tenen dificultats a Mallorca. I en canvi fa demagògia, parlant de la reducció de diputats quan el que vol dir és reducció de representativitat, vol dir canviar les regles de joc per continuar al Consolat, per evitar el canvi que desitja tanta gent.

Tengui-ho clar, amb el nostre vot, no ho aconseguirà, president.

(Alguns aplaudiments)

Estic convençuda que s'acosta un temps nou que ens diu que el futur s'ha d'encarar d'una manera diferent. No pot ser que la majoria sofreixi mentre una minoria viu millor que mai. Precisament quan hi ha pocs recursos, quan hi ha crisi, necessitam governs que sobretot redistribueixin riquesa. I això és el que la societat demana. Una segona legislatura de Bauzá no ens la podem permetre.

En un temps de convulsió política, econòmica i institucional, podem oferir un canvi segur, amb diàleg, estabilitat, confiança i pau social. Canviar tot això, canviar aquests darrers tres anys, suposa tornar als valors de l'esquerra, de la socialdemocràcia, de l'Europa social que tant manca actualment. Hem de tornar als valors universals que han fet progressar les societats modernes per revertir aquesta situació. Jo crec que la majoria que m'escolta coincidirà: el pitjor que ens pot passar és deixar a la dreta radical estar al capdavant d'aquesta terra, perquè acaba derivant en populismes, com estam vivint a tota Europa. Com alternativa, valors i principis, política al servei de les persones.

Senyores i senyors diputats, vaig acabant. Els he relatat el que veu la gent del carrer, perquè qualsevol persona de classe mitjana, de classe treballadora, sent que el seu futur està més amenaçat que fa tres anys, i que té cada dia més dificultats. Sent que aquest govern, en lloc d'ajudar, ha empitjorat les coses. I que el seu president ha cercat més provocar problemes que trobar solucions. La gent està decebuda d'aquesta legislatura. Però parla més que mai de política. La solidaritat i la voluntat de la gent és la que ha fet front a unes polítiques de retallades que volen acabar amb el nostre model de benestar.

Jo vull canviar. Jo som una ciutadana que ha vist molta i molta gent amb ganes de canvi durant aquests tres anys, he anat a manifestacions plenes d'esperança i il·lusió, he escoltat la veu de les persones i de la gent que ha viscut les retallades; setmana rere setmana he alçat la veu contra unes polítiques que volen acabar amb el que hem construït entre tots. Jo tenc il·lusió. Tenc ganes i tenc forces. Jo crec que el país pot canviar. És més, crec que el país ha de canviar!

Per això faig una crida a la gent de Menorca, a la gent d'Eivissa, de Formentera i de Mallorca: la dreta utilitzarà la por, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, acabi, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Vaig acabant.

... la por, la resignació i l'apatia de molts ciutadans. El seu gran triomf seria fer-nos creure que no hi ha res a fer, que no hi ha alternatives, que les coses no poden canviar. Aquests seran els arguments dels que volen quedar al poder.

En canvi, jo estic segura que hi ha una gran majoria social disposada a lluitar per un futur millor, disposada a somniar una terra d'oportunitats pels seus fills, disposada com ho estic jo a no deixar-nos trepitjar, disposats a ser utòpics i a no rendir-nos, fent nostre el que deia el poeta: "Tot està per fer i tot és possible".

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara ... vol intervenir el president del Govern o passam a la intervenció del grup parlamentari ...?

Passarem a la intervenció del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló per un temps de trenta minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Sr. Bauzá, deu estar content, deu estar content perquè ja té un lloc a la història, perquè ara ja ho podem dir: vostè haurà estat el pitjor president de la història de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I això que n'hi ha un que és a la presó.

(Remor de veus i algunes rialles)

Avui matí ens ha dit que estava satisfet. Al mateix temps que hem sabut que ha aconseguit desfer-se del batlle de Palma. Les seves lluites pel poder han passat per davant dels ciutadans. D'això està satisfet?

El balanç del seu desgovern és ben trist, tot ha estat fum, confusió, imposició i obsessió; incompliments, retallades, fracàs de gestió i falta de projecte propi de país. Pensi una mica, què es recordarà d'aquesta legislatura? Què deixa a les futures generacions? Jo li diré: l'execució d'uns plans dissenyats a despatxos fora d'aquí, que l'únic que provoquen és més pobresa, precarietat laboral i privatització dels serveis públics. I vostè haurà estat l'eina entusiasta per executar aquests plans.

I tot això ho haurà fet amb autoritarisme; governant a cop de decret llei; promovent llistes negres, llistes de treballadors, llistes d'alumnes, llistes de professors; obrint expedients polítics als directors d'instituts a Maó o a Marratxí, expedients, per cert, que han tengut la barra de mantenir oberts durant més d'un any, malgrat que sabien que es tractava d'una injustícia; aplicant una política repressiva amb multes, amb detencions d'estudiants; incentivant els seus sectors més radicals a fer denúncies al més pur estil del maccarthisme.

En qualsevol cas, com va dir en aquesta mateixa cambra la pitjor consellera d'Educació que hem tengut, defenestrada per cert per seguir les seves ordres: "la història els jutjarà."

Avui matí ens ha dit que anam per bon camí, que les previsions de creixement del PIB milloren, l'atur registrat baixa, estiu rècord de turistes. Vol dir que realment anam bé? O que més enllà de les grans xifres la realitat és una altra?

És cert que sortirem de la crisi, però, a quin preu? Jo li diré: al preu d'incrementar cada vegada més la pobresa, les desigualtats i la precarietat.

Saben que actualment Espanya se situa a la cua d'Europa en prosperitat i en equitat? Saben que Espanya és el país europeu amb més desigualtat social? I saben quin lloc ocupam les illes Balears? Supòs que s'ho imaginem, però per si de cas jo els ho recordaré: Balears és de les comunitats amb més desigualtat social.

El que no ha dit avui matí és que la taxa de risc de pobresa durant el seu mandat ha pujat set punts i ja afecta un de cada quatre ciutadans. El que no ha dit és que no deixa de créixer el nombre de famílies amb dificultats per arribar a finals de mes i una de cada cinc famílies simplement ja no arriba a final de mes. El que no ha dit és que la renda dels ciutadans està per davall del 2011, quan vostè entrà al Govern; que en plena temporada turística hem tengut 65.000 persones d'atur registrat, un 40% de les quals duen més d'un any aturats i un 38% d'aquestes no té cap prestació.

El que no ha dit és que tenim un país que veu com els seus joves han d'emigrar per trobar feina. I tot i que no se'n parli, molta gent encara perd ca seva. El que no ha dit és que tenim sis famílies desnonades de la seva llar cada dia. Les seves polítiques d'austeritat han provocat prescindir de milers de professionals formats i preparats, d'aquests a qui vostè avui matí ha agraït la seva feina, no de tots, per cert, com en el debat de l'any passat, hi ha hagut un col·lectiu exclòs de l'agraïment, el dels docents, curiós, Sr. Bauzá. Idò bé, els agraeix la feina però ha tret al carrer 1.200 professionals a sanitat, 400 a serveis socials, o 1.000 a educació, per posar només alguns exemples.

I tot això passa amb un sistema de finançament que enfonsa les Illes Balears. Ja sigui amb Aznar, Zapatero o Rajoy, aquesta situació no canvia. Segons les balances fiscals, i això que en Montoro ja se'n va preocupar de maquillar-les perquè sortís una xifra baixa, cada any l'aportació que fem els ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera és de 1.483 milions d'euros, 1.483 milions d'euros que se'n van i no tornen. Però la realitat és molt pitjor, molt pitjor perquè aquestes xifres, com he dit, estan maquillades, i la xifra acumulada des del 1986 és d'un 370% del producte interior brut de les Illes Balears.

Aquest greuge fiscal provoca que tenguem el pressupost de sanitat i serveis socials per habitant més baix de totes les comunitats. Mentre l'Estat es queda els nostres recursos, les pensions i els salaris de Balears estan un 10% per davall de la mitjana espanyola. En qualsevol cas, si una part significativa d'aquests recursos quedàs aquí, quants de projectes educatius, socials o sanitaris es podrien dur a terme?

Bé, i davant això, què fan vostès, Sr. Bauzá, en lloc d'exigir al Govern espanyol, per totes les vies polítiques i judicials, que s'acabi aquesta injustícia, l'únic que fa és anar a Madrid a fer capades. No ha aconseguit el nou règim especial, ni les inversions estatutàries, ni millorar el finançament. Res. Fracàs absolut.

Ahir mateix el Govern espanyol ens tornava dir que "ara no toca". Hi farà res? I ho hem tornat veure amb els pressuposts del Govern Rajoy per a 2015, uns comptes que una vegada més discriminen les Illes Balears, ens deixen a la cua de les inversions estatals, els darrers, no podem estar més enrere. Hi farà res?

Avui matí ens ha parlat d'economia. Estic content perquè convé parlar-ne, i molt. Convé parlar d'on ens duen i on hauríem d'anar en realitat. El seu model econòmic només du a l'afebliment i a la privatització dels serveis públics perquè ens acostumem a tornar pagar per serveis que ja hem pagat via impostos. El seu model du a la precarietat laboral, perquè la majoria de llocs de feina que creen són temporals, dels contractes que s'han fet enguany un 90% són temporals.

N'Aina i na Maria varen ser contractades per una d'aquestes grans superfícies comercials que a vostè li agrada tant a les inauguracions, bé, idò, n'Aina va tenir un contracte de tres setmanes i na Maria va fer feina tres dies. Sí, han sentit bé, un contracte de tres dies. Això és el que vostès no diuen dels llocs de feina que es creen. El seu model ens du a un nou fenomen, el dels treballadors pobres, persones que, malgrat tenir una feina, estan en risc d'exclusió social, d'aquests tampoc no en parlen.

El seu model ens du una política fiscal que afavoreix els poderosos, les grans fortunes, les rendes altes i les grans empreses sempre són les vertaderes beneficiades de les polítiques fiscals que aplica la dreta.

Avui matí ens ha anunciat una baixada d'imposts. En primer lloc, constatar que una part d'aquestes mesures les havíem proposat nosaltres, sense que n'haguessin acceptat cap ni una: les deduccions a les energies renovables, les deduccions per investigació, la supressió de les taxes per avaluar la dependència o incapacitat, fins ara era que no.

En segon lloc, convé recordar que aquesta legislatura vostès havien pujat pràcticament totes les taxes i impostos, tots. Ara que som a uns mesos de les eleccions, volen guanyar el favor dels ciutadans amb una mesura clarament electoralista. Permeti'm que li digui, amb això no ha estat gaire original, era un guió previsible, i no enganaran ningú: els ciutadans estan cansats de ser tractats com a mercaderia electoral.

En tot cas, convé recordar que el Partit Popular ha dedicat els doblers de les retallades de l'educació i la salut a rescatar els bancs, a rescatar els mateixos que fins al mateix moment del rescat es gastaven milers d'euros a través de targetes negres.

El seu model ens du a l'enfonsament de la indústria, els ha interessat més sempre l'economia especulativa que l'economia productiva, de fet és molt significatiu que avui no ha dedicat ni una sola paraula al sector industrial, evidentment, perquè no hi ha res de què bravejar.

El seu model du al creixement de les desigualtats, Càritas ens recorda al seu informe del 2013 que a les Illes Balears, a Mallorca, Menorca, Eivissa i a Formentera ha hagut d'atendre un 17% més de persones desfavorides que l'any passat, que l'any anterior.

Quina és la seva proposta de futur? Què han sembrat aquests anys? La seva aposta ha estat molt clara: casinos, grans superfícies comercials, projectes urbanístics, tornar a la destrucció del territori i a un turisme sense alt valor afegit, el cas de Magaluf, amb habitacions a 14 euros, resulta paradigmàtic.

Un model que fa que amb 13 milions de turistes siguem més pobres que quan en teníem 5. Hem passat de ser la primera comunitat en renda per càpita a ser actualment la setena. No és ben hora que ens plantejem què passa i cap on anam? Que per què amb 13 milions de turistes tenim una renda per càpita pitjor que quan en venien 5?

La presentació del nou centre comercial de Ses Fontanelles a la qual vostè va acudir la setmana passada ho exemplifica tot, és una oportunitat perduda per posar en valor una zona humida protegida i apostar per un turisme d'alt valor afegit; és l'estocada definitiva al comerç local, substituït definitivament per franquícies i multinacionals; és la mostra de l'autoodi que vostè tant ha fomentat, canviant un topònim com Ses Fontanelles per un despersonalitzat "Palma Springs". És una icona més de la balearització, una destrossa territorial més, aquesta vegada de la darrera zona humida del sud de Mallorca; és la constatació que torna el llop, que l'únic que pretenen es tornar al model de hipertròfia de la construcció. No han après res d'aquests anys de crisi?

Avui s'ha presentat com a protector del territori, sorprenentment avui matí. Quin cinisme! Amb les lleis turística, comercial, del sòl i agrària han posat les bases per continuar urbanitzant i construint. Aquest model ja l'hem viscut, ja sabem on ens duu. I amb aquests projectes, a més, quins llocs de feina creen? Llocs de feina com els de na Magdalena, que l'han explotada laboralment a un conegut centre de cerveses de s'Arenal, on aquest estiu ha fet més hores i ha cobrant manco del que deia el contracte? Llocs de feina com els d'en José, que a l'hivern malviu i a l'estiu fa de frega-plats a un hotel obligat a fer la feina de dues persones? El d'en Daniel que té un contracte de dues hores setmanals a una pizzeria, tot i que en fa moltes més, evidentment? Són aquests els llocs de feina que, segons el president, ens prendrà la gent de fora si els nostres estudiants no apliquen el TIL?

Perdó, ja no es pot dir TIL, hem de parlar de trilingüisme, ara TIL és una paraula maleïda! Per cert, és el seu invent, per molt que ara se'n vulgui desfer.

On són els llocs de feina qualificats? On són els llocs de feina que els nostres joves preparats cerquen? On és l'aposta per la recerca, la innovació i les noves tecnologies? Quin és el futur del que ens queda d'indústria? Quin és el futur del nostre sector primari? Han de tancar més editorials com la Moll, perquè apostem per la nostra indústria cultural?

Hi ha veus dins el sector turístic que ja reclamen un compromís d'obertura dels hotels de mínim vuit mesos l'any, l'altre dia ho deia l'exconseller, el Sr. Cladera. Hi ha veus expertes, per exemple, l'economista Miquel Puig, que reclamen implicació del sector turístic en el benestar general a través d'un impost sobre estades turístiques. O aplicam premisses de prosperitat compartida, d'economia del bé comú, de responsabilitat social, o el futur serà de més desigualtat social i de més patiment per a les famílies. I el compromís ha de venir tant de les empreses i com dels governants.

Per cert, ara que parlem de turisme, convé recordar que el Govern, en aquesta matèria i en moltes altres, interfereix en les competències pròpies dels consells, és el cas del reglament de la llei turística, del qual ha parlat avui matí. O que la transferència de la promoció turística als Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera de què avui matí ha bravejat, en realitat té el desacord dels consells, el Consell de Mallorca ja s'hi ha manifestat; té el rebuig total dels sectors empresarials de Menorca i d'Eivissa, per mor de la mala dotació econòmica i de les poques garanties d'autonomia en l'execució de la competència. Avui mateix veiem, llegiem als diaris com el Consell de Menorca també s'afegeix a la crítica i troba que la dotació per a la promoció no és suficient.

Què necessitaria el país davant la complicada situació social i econòmica que tenim? Bé, idè hauríem de tenir un president conscienciat dels problemes de la ciutadania, un president que cercàs el consens, que lluitàs contra la fractura social, que volgués ser el president de tothom, que no fos submís al Govern de l'Estat, que prioritzàs a la seva agenda allò que afecta els ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, un president que escoltàs. Però, què tenim en lloc d'això? Tenim un president que sap "*lo que hay que hacer*". Tenim un president que ha cessat per inútils els qui han seguit les seves ordres; tenim un president que s'amaga del seu poble; tenim un president que fa empegueir els seus batles, que ja han dit que no el volen en campanya electoral. Tenim un president que el batle de Palma, per no aguantar-lo, se'n va. Tenim un president que troba un problema per a cada solució. Tenim un president que no aconsegueix les seves promeses, com la de la tarifa universal per al transport aeri entre illes de la qual no se n'ha tornat saber res més, com la residència a Son Espases per als malalts i familiars que s'han de desplaçar des de Menorca, Eivissa i Formentera, de la qual tampoc no se n'ha tornat saber res més.

Un president que parla de seguretat jurídica i de compliment de sentències però que fa tot el contrari. La seguretat jurídica d'un president que, després que el TIL hagi estat declarat nul i suspès pels tribunals, encara vol mantenir la ficció que el seu trilingüisme és vigent. Idè miri, més de 104 centres educatius ja el desmenteixen i han aprovat projectes lingüístics sense TIL.

Recorda el que li dèiem fa un any? Recorda que li dèiem que no era possible gestionar l'educació del país en contra de tota la comunitat educativa? Recorda que li dèiem la necessitat d'arribar a consensos? Que les urnes no el legitimaven per fer i desfer el que volguessin sense tenir en compte els criteris pedagògics?

Recorda que li dèiem que havia de substituir la senyora Camps i el seu equip per la seva mala gestió? Bé, el temps ha posat cadascú al seu lloc. Els tribunals, la mobilització social i especialment la feina dels docents –als quals jo sí vull agrair, i el meu grup vol agrair, la seva preocupació pel futur de l'educació dels nostres infants–,...

(Alguns aplaudiments)

... idò, com li deia, els tribunals, la mobilització social i els docents han aconseguit, de fet, redreçar la situació caòtica a què el Govern ens volia abocar a les aules.

Després d'aquest balanç encara té el cinisme de venir amb ofertes de pactes educatius, com ha fet avui matí?

Miri, com deia Bertolt Brecht “quin temps aquest en què encara hem de defensar el que és obvi”.

Per cert, i avui curiosament, a diferència de l'any passat, no ha dit ni una paraula de regeneració política, és curiós, perquè, és clar, quina regeneració pot oferir? La regeneració política dels estómacs agraiats, que proposen els seus a Calvià? La regeneració política d'aprovar normatives contra la llibertat d'expressió, contra l'autonomia dels centres escolars i contra la llibertat de càtedra? La regeneració política d'imposar un consell de direcció de la ràdio televisió pública, és a dir, la de tots, en mans exclusivament de consellers del Partit Popular?

Perquè el seu balanç al front d'IB3 és molt indicatiu de la seva manera de governar. Va posar el senyor Gómez a dirigir directament la televisió pública des de la Conselleria de Presidència, al més pur estil dictatorial; després, posa un exsenador del Partit Popular que deixa la direcció per ser candidat del Partit Popular a Calvià, i finalment deixa IB3 en mans d'un càrrec de confiança del Partit Popular de l'Ajuntament d'Inca. Una mostra, sí senyor, del seu respecte a la pluralitat i a la imparcialitat.

I les retallades? Vostè ha volgut ser el número 1 de l'“austericidi”, l'alumne més avantatjat de les retallades, per fer cas als mateixos que ens deien als ciutadans, a tots, que havíem viscut per sobre de les nostres possibilitats, ens deien que havíem viscut per sobre de les nostres possibilitats mentre ells es gastaven milers d'euros en restaurants, en discoteques, en llenceria i alcohol a costa de targetes opaques. Bé, idò en lloc de solucionar els problemes dels ciutadans vostè s'ha estimat més fer punts davant els poderosos, davant Rajoy i davant la troica.

I li posaré exemples: ha fet pagar als pensionistes els medicaments que abans no pagaven. El president del Col·legi d'Apotecaris adverteix que hi ha jubilats que han deixat de prendre la seva medicació per no poder pagar. Ha aconseguit empitjorar la llista d'espera sanitària que es va trobar el 2011, que ha passat d'esperar 51 dies a 114, que té gairebé 50.000

persones que esperen especialista i més de 61.000 que esperen proves diagnòstiques, i al mateix temps que té llits buits i quiròfans tancats. Per cert, avui no hi ha fet cap referència ni ha dit una paraula de com ho arreglarà.

En Joan ha hagut d'esperar set mesos perquè li fessin una prova que li descartàs una malaltia que podia provocar càncer. Sap l'angoixa que ha hagut de patir en Joan i la seva família? Sap que si la malaltia d'en Joan finalment hagués estat greu, el deteriorament després de tants mesos faria més difícil i més cara la seva recuperació?

A diferència d'altres comunitats les quals s'hi han negat, vostè ha retirat la targeta sanitària a més de 16.000 persones que viuen a les Illes Balears, i una part d'aquestes són menors. Oblida que va signar en aquesta mateixa cambra un pacte per a la protecció de la infància. Demuestra que la seva paraula val ben poc.

I des del seu Govern practiquen una política d'apartheid: no sols retiren la targeta sanitària als immigrants, sinó que ha donat instruccions polítiques que tampoc no els concedeixin rendes bàsiques. I a més a més, han donat instruccions a les treballadores socials perquè no ofereixin l'ajuda econòmica a les famílies de persones amb dependència, no sigui cosa que més persones s'hi acullin. Presumeix que paga el deute de la dependència, però no diu que no incorpora ningú a aquesta prestació econòmica.

Avui ha recordat que ha modificat la Llei de Serveis Socials per poder concertar amb les entitats del tercer sector. De fet, a petició de les entitats, els donarem suport a aquesta modificació de la Llei de serveis socials, però que és el primer que fan després de la seva aprovació? Lleven la gestió del servei d'autonomia personal a la Federació de Persones amb Discapacitats Físiques, aquesta és la seva idea de concertar amb entitats socials.

Per cert, encara es recorden les desafortunades declaracions de la consellera de Família i Serveis Socials que, per justificar-ho, explica que els treballadors d'aquesta federació guanyaven massa. Vostè, que cobra un sou de consellera, dietes del Parlament i dietes de l'ajuntament, troba que un sou de 1.300 euros nets per a professionals qualificats és elevat.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però el Sr. Bauzá ens ha fa veure que sí que hi ha doblers per a allò que interessa al Partit Popular, no hi ha doblers per cobrir el professorat de baixa, però hi ha doblers per als concerts educatius amb l'Opus. No hi ha doblers per garantir que tots els ciutadans tinguin atenció sanitària, però hi ha doblers per concertar amb clíniques privades. No hi ha doblers per a la dependència, però sí que hi ha doblers per acabar el Palau de congressos, 91 milions ens ha dit avui.

Fa uns dies va alertar del suposat caos dels pactes d'esquerres i va bravejar de l'estabilitat del Partit Popular. L'estabilitat que ens ofereix és la que ha tengut l'Ajuntament d'Eivissa aquesta legislatura?

(Remor de veus)

O l'estabilitat que ha tengut el seu govern?

Jo li recordaré amb tres anys i mig, perquè per ventura qualcun ja no té memòria: tres consellers de Salut, tres d'Educació, tres de Serveis Socials, dos d'Economia, dos de Turisme, tres d'Interior, tres responsables del SOIB, quatre gerents a l'ib-salut, quatre directors a IB3. Això és estabilitat?

(Remor de veus)

Estabilitat és carregar-se el batle de Palma perquè li fa nosa i per no obeir les seves ordres?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Estabilitat és tenir els tribunals escandalitzats de la seva gestió?

Avui ha agraït la feina als treballadors de l'IBANAT, després d'haver acomiadat bona part dels treballadors d'Espais Naturals. Ara els tribunals condemnen aquest govern a readmetre i a pagar importants quantitats a aquests treballadors, perquè no varen negociar la reducció del sector públic instrumental; perquè estaven advertits que duïen a terme centenars d'acomiadaments a les empreses públiques sense les garanties legals i laborals. Això és bona gestió?

Bona gestió és tenir treballadors públics que cobren per no anar a fer feina? Bona gestió és acomiadar amb una indemnització un treballador que li queden pocs mesos per jubilar-se? És aquesta la bona gestió del Partit Popular de la qual braveja?

No vulgui prendre el pel als ciutadans: són molt mals gestors, però molt, ineficaços i amb tics dictatorials!

Però fins aquí hem arribat, ja n'hi ha prou. D'aquí uns mesos no hi seran, així que és el moment de parlar de futur i el moment dels agraïments, perquè no tot han de ser retrets, també li volem donar les gràcies.

Sí, sí, li volem donar les gràcies per tot el que ha fet per aquest país, un servei impagable. En primer lloc, gràcies perquè ha aconseguit acabar amb tots els tòpics històrics de la dreta a Balears. Un dels primers tòpics: que són eficaços i bons gestors. Ens podem remetre a les sentències laborals o educatives que han perdut, a com han gestionat la Conselleria d'Educació, els hospitals, la Simfònica. El Partit Popular només gestiona bé la salvació dels mals gestors, com Bankia o Caja Madrid.

(Alguns aplaudiments)

Segon tòpic que vostè ha aconseguit vèncer: que les Balears són de dretes. A les darreres europees vostè aconsegueix que la dreta perdi les eleccions, aconsegueix el pitjor resultat de la dreta en trenta anys.

Tercer tòpic: que un govern de dretes es més estable que un govern d'esquerres, tan estable que un 65% de càrrecs del seu Govern entre consellers, directors generals, gerents i assessors ha dimitit o ha estat cessat.

Quart tòpic: que la dreta genera benestar i prosperitat i que defensa els interessos de la classe mitjana i de les petites empreses. Idò no, vostès han incrementat les dificultats de les famílies per arribar a finals de mes i que els sous siguin cada vegada més baixos. I en tot cas, el que han fet és defensar els interessos de les grans superfícies comercials com a Sóller, Ses Fontanelles o Es Coll d'En Rabassa i deixar tirades centenars de petites empreses.

En segon lloc, gràcies, gràcies també, Sr. Bauzá, molt especialment perquè mai no havíem estat tan conscients, tan forts i tan units. Realment vostè ha aconseguit mobilitzar les consciències, ha provocat un país capaç de treure més 100.000 persones als carrers de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera per defensar l'educació dels seus fills, milers de persones en defensa de la nostra llengua i la nostra cultura, la nostra orquestra, els serveis públics, la dignitat laboral.

Ens ha passat allò que deia Gandhi: "Quan hi ha tempesta els ocelllets s'amaguen, però les àguiles volen més alt". Ara tenim un país viu, capaç de volar alt, amb aspiracions, aspiracions que no passen per vostè. I això ens ha encoratjat. Gràcies.

I per això parlarem d'un futur que, des de MÉS, volem que avanci en democràcia, en participació, en transparència, en benestar social, en un model econòmic que no estigui al servei dels de sempre. Així que el primer que farem, ara que el naufragi del TIL s'ha consumat, serà dur a terme un pacte educatiu pensat i preparat amb i per la comunitat educativa. Una proposta que apostarà per la qualitat i no per les retallades; que millorarà l'ensenyament de les llengües estrangeres i aplicarà models d'èxit no imposats, i que respectarà l'autonomia dels centres.

L'ensenyament de l'anglès serà un dels objectius de la millora de l'educació en aquest país, però es farà de manera consensuada amb directors, amb docents, amb pares i mares. Es farà amb un sistema fonamentat en criteris pedagògics i no en criteris partidistes, i dotat de recursos suficients. L'ensenyament de l'anglès deixarà de ser l'excusa per arraconar la nostra llengua. Sí, Sr. Bauzá, l'únic que està obsessionat amb la idea que el problema de l'educació és la llengua és vostè, l'únic.

Per això, el nostre objectiu prioritari serà la lluita contra el fracàs escolar, amb els recursos que calguin, amb l'esforç que calgui i amb el diàleg que calgui.

La segona qüestió que plantejam per al futur és invertir les prioritats, les decisions del govern cercaran la prosperitat compartida i no l'enriquiment dels de sempre. No pot ser que mentre es destinen un de quatre euros als bancs, es retallin partides per a polítiques d'ocupació. El pròxim Govern tindrà com a prioritat els aturats, i no els bancs. Una de les primeres decisions que prendrà el pròxim govern serà garantir una renda bàsica per a totes les famílies que no tenen cap ingrés, en una cosa tan senzilla com aplicar la Llei de serveis socials la qual ja ho preveu, i que vostès no han volgut aplicar.

I un altre objectiu serà consensuar un model econòmic de futur entre tots els agents econòmics i socials que permeti generar llocs de feina de qualitat i estables; amb una aposta per una indústria turística responsable, compromesa amb el país, compromesa amb l'economia local, que aposti pel productes i proveïdors d'aquí, amb bones pràctiques laborals, perquè s'ha d'acabar mirar cap a un altra banda davant les contractacions abusives. Es regularà el tot inclòs, el qual vostès no han volgut regular, les *party boats*, es regularà el turisme residencial, que és una realitat, agradi o no al conseller de Turisme i al *lobby* hotelier. El nostre model no pot ser el del *pub crawling*.

I ja que no ho han volgut fer-ho vostès, el pròxim govern afrontarà un necessari pla d'Indústria, el pes de la indústria en el PIB no pot continuar caient, ha de millorar, s'ha d'apostar per les noves tecnologies, la innovació i la investigació. Com ja fan els britànics, estudiarem la creació d'una conselleria de l'economia digital.

Les decisions que prendrem des de l'administració seran sempre a favor del teixit empresarial local, a favor de la petita empresa. En definitiva, a favor de la realitat econòmica balear, no a favor dels mercats financers o de les grans corporacions.

El pròxim govern assegurarà els serveis públics essencials. Enfront de l'"austericidi", apostarem per uns serveis públics de qualitat.

Els ciutadans exclosos de la targeta sanitària la recuperaran; no es privatitzaran serveis bàsics, com han fet vostès, i permetre que una empresa obtengui beneficis del tractament de malalts de càncer a Eivissa. Tractament de radioteràpia que a dia d'avui encara els ciutadans de Menorca i Eivissa esperen, i avui matí no s'ha atrevit a donar cap data. No es destinaran doblers a clíniques privades mentre hi hagi recursos públics disponibles, no com ara, amb llits i quiròfans tancats.

Es farà front a la pobresa i a les desigualtats, ens comprometem que la signatura del Pacte contra la Pobresa de la setmana passada no quedi en paper banyat.

I una altra proposta, si volem avançar en democràcia: el dret de decidir. Els ciutadans i ciutadanes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, hàgim nascut on hàgim nascut, hem de poder prendre les decisions sobre tot allò que ens afecta. Hem de poder decidir quina part dels nostres impostos es destina a la solidaritat amb la resta de pobles de l'Estat i del món, i quina part es destina a finançar la nostra sanitat pública, el nostre sistema educatiu, els serveis socials, etcètera.

Hem de poder decidir aquí, aquí, no a Madrid, si volem arriscar la nostra activitat turística i el nostre medi ambient amb prospeccions petrolíferes o no ho volem. Que quedi clar que nosaltres no ho volem.

El Govern de l'Estat ha entregat la gestió dels aeroports a empreses privades mentre ens nega als ciutadans de les Illes Balears que hi puguem participar, no és acceptable que el Govern i els consells no hi tinguin cap presència. Hem de poder decidir aquí sobre la gestió dels nostres aeroports, com a element fonamental que són de la nostra economia, no podem estar subjectes a decisions preses fora d'aquí les quals, de vegades, fins i tot poden tenir interessos contraposats i perjudicials als nostres. S'ha de poder decidir tot, i tot s'ha de poder decidir des d'aquí.

Perquè el país necessita un model econòmic propi, un projecte de país propi, i una estratègia política pròpia per fer possible el futur. El país necessita confiança, ambició i compromís. Iestic convençut que el país se'n sortirà, tenim gent innovadora, gent emprenedora, gent preparada. Sempre ens n'hem sortit, empresaris, treballadors, professionals decidits a tirar endavant perquè siguem capaços, entre tots, de construir un futur millor.

Però ja no es preocupi de tot això, Sr. Bauzá, li hem proposat tota la legislatura, ara ja és massa tard. Sent el tic-tac? Cinc mesos per a la convocatòria i set mesos per a les eleccions, i ja haurà acabat. De fet, tots farem un alè. Perquè ha estat una legislatura perduda.

I ara què?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, vagi acabant, per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant, Sra. Presidenta. Que tothom vol veure acabada.

I què li podríem demanar, així, en unes circumstàncies com aquestes? Poca cosa, francament. En tot cas, li demanarem que faci un únic servei al país, li demanarem que se'n vagi a Madrid, on li agrada tant anar i d'on no ha aconseguit res, ni finançament, ni aturar les prospeccions, ni inversions, que se'n vagi a Madrid i els expliqui amb quin país haurà de dialogar en Rajoy a partir del maig. Poc temps tindrà Rajoy, també és cert, li quedarà fins al novembre, poquet. Però així i tot li expliqui que trobarà un país diferent, valent, segur de sí mateix i dels seus drets.

Perquè s'ha acabat la por, perquè som ciutadans i ciutadanes i no súbdits, perquè tenim clar que les persones seran el primer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, acabi per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Perquè expliqui també a tots...

(Remor de veus)

..., a tots els que han abusat del poder, a tots els que s'han corromput, a tots els que ens han enganat, els expliqui que s'ha acabat. Ho ha entès? El darrer servei al seu país. Se'n va a Madrid i els ho conta.

I miri que li dic, que ja s'hi pot quedar. Que allà també passaran coses ben interessants!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Mabel Cabrer, per un temps de trenta minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en el darrer debat de l'estat de l'autonomia d'aquesta legislatura vull començar la meva primera intervenció, en representació del Grup Parlamentari Popular, des del convenciment i la satisfacció que han passat quasi quatre anys molt ràpids i molt intensos, però que han estat els quatre anys de majors canvis i reformes de la història de les Illes Balears, canvis i reformes que reclamava tota la societat per fer front a una crisi econòmica, social i institucional a la qual mai no ens havíem enfrontat, canvis essencials imprescindibles. I un més, avui anunciat pel president, una reforma fiscal àmplia, completa, contundent i ambiciosa. Enhorabona, Sr. President, els ciutadans que han arrimat els colzes s'ho mereixen, els seus sacrificis han valgut la pena i avui es veuen compensats!

(Alguns aplaudiments)

A la recta final de la legislatura, si el primer dia que vaig començar com a portaveu al debat d'investidura, el dia 15 de juny de 2011, m'haguessin dit que avui afrontaria aquest debat havent aconseguit capgirar la situació econòmica de les Illes Balears no sé si m'ho hagués cregut. La situació era de tanta dificultat, era tan caòtica, era tan depriment i era tan trista que veure el que hem estat capaços de fer en quasi quatre anys és motiu d'un gran orgull. El Partit Popular pot mirar als ulls als ciutadans perquè no els ha fallat.

Vostè, Sr. President, ha fet el balanç, ha detallat tota la seva acció de govern, vostè és el màxim representant d'un govern del qual han format part distints consellers, però tots, absolutament tots, han demostrat serietat, rigor, honestat, feina i diàleg i del qual vostè ha marcat el camí, ha marcat el rumb i no ha dubtat en anteposar l'interès general per damunt els interessos particulars i partidistes.

Sr. President, en aquestes illes vàrem patir quatre anys d'una greu crisi econòmica, però també d'una gran inestabilitat política. Teníem un govern que en plena crisi estava sumit en el caos, mirant cada dia els problemes interns del pacte, perdent totes les votacions perquè estaven en minoria, fins i tot no podien aprovar els pressuposts i els prorrogaven en una absència total de rumb econòmic i generant molta inestabilitat i desconfiança. Aquest era l'estat de l'autonomia l'any 2011, malgrat que els portaveus que m'han precedit no n'hagin fet menció, ho entenc.

Avui el nostre estat de l'autonomia ha canviat radicalment, els indicadors econòmics són positius i tenim una normalitat institucional que és fonamental perquè els sectors econòmics trobin espais per activar l'economia i per generar feina. Vàrem trobar malament l'atur, vàrem trobar malament el dèficit, vàrem trobar malament l'endeutament, vàrem trobar malament el deute amb els proveïdors, vàrem trobar malament la manca de liquidesa, vàrem trobar malament el creixement econòmic, vàrem trobar malament la destrucció d'empreses, vàrem trobar malament els expedients aturats a la Comissió Balear de Medi Ambient, vàrem trobar malament el pagament de les ajudes socials, vàrem trobar malament la manca d'inversió privada, vàrem trobar malament el deute de l'ib-salut, vàrem trobar malament les ajudes a l'habitatge, als transportistes, als agricultors, vàrem trobar malament l'educació pública i el fracàs escolar.

Les dades eren esgarrifoses -esgarrifoses-, celebrem que avui la Sra. Armengol s'adoni i doni les gràcies, per ventura hauria d'haver fet una altra cosa. El nombre d'aturats va passar de 37.243 a 83.263, 46.000 més en quatre anys. El dèficit desbocat se situava en un 4,19%, l'endeutament duplicava el de tota la nostra història i arribava a un total de 5.250 milions d'euros.

Els proveïdors no cobraven i així vàrem trobar més de 250.000 factures sense pagar per import de 1.600 milions d'euros. Persones amb cara i ulls que feien feina per a l'administració i no cobraven, fallien. 800 milions d'euros d'un deute a l'ib-salut que feia insostenible obrir cada dia els hospitals. 11 milions d'euros sense pagar els més dèbils, el tercer sector de què tant s'omple la boca avui l'esquerra de defensar...

(Remor de veus)

Cada dia tancaven quatre empreses. L'escola concertada i pública no cobrava, ni les ajudes a menjador escolar, ni el transport escolar ni la Universitat de les Illes Balears, 50 milions d'euros pendents a educació pública, una situació institucional, econòmica i social dolenta, molt dolenta.

I quin és l'estat de l'autonomia avui? Què hem fet? Hem reduït el dèficit a un 1,3%, tenim 20.000 aturats manco que fa tres anys; duim 23 mesos consecutius davallant l'atur i 17 mesos augmentant l'afiliació a la Seguretat Social. Tenim previst créixer un 1,1% i més d'un 2% per a l'any que ve. Hem creat 1.000 empreses en un any. Lideram l'increment d'autònoms, 3.379 més. Hem pagat el deute als proveïdors. Les ajudes dels més necessitats: renda mínima d'inserció, pla de prestacions bàsiques, dependència, consells socials funcionen amb un augment pressupostari molt important. Hem contingut l'endeutament públic.

Hem pagat els agricultors, els transportistes, l'habitatge, la construcció es torna a activar gràcies al dinamisme del sector turístic i gràcies a una llei turística que promou la inversió privada i la qualitat, està previst invertir-hi aquest hivern 500 milions d'euros.

Estaran més o manco d'acord amb les mesures preses, però els resultats són inqüestionables, ni vostès, senyors de l'oposició, els poden qüestionar. Ens poden dir que són dades macroeconòmiques i res més, però jo als 20.000 aturats manco els veig la cara i els ulls, sigui macro o micro, el cert és que són dades positives, les seves no eren ni macro ni micro, eren dades necrològiques, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

Hem apostat per l'educació pública, pel trilingüisme, perquè aquí, a Balears, a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, és una salvatjada no apostar per l'anglès, perquè no som a qualsevol ciutat de l'interior de la península, som a Balears, comunitat turística per excel·lència, i és inaudit que l'esquerra posi traves a aquest model. Els que cerquen excuses que s'implanta malament, que no es fa bé, són copartícips d'anar en contra d'una reforma essencial, bàsica imprescindible.

Aquí asseuen diputats d'esquerres que paguen privadament perquè els seus fills estudiïn fora l'anglès i aquest doble discurs...

(Alguns aplaudiments)

... aquest doble discurs fa pena a una comunitat autònoma plena d'estrangers i de turistes que ens donen feina i inversió, és un retard, és un insult, ho dic com ho pens! Però gràcies a vostè, Sr. President, els ciutadans saben que qui aposta de veres pel trilingüisme és el Partit Popular.

Les darreres resolucions judicials, per qüestions de forma, exclusivament de forma, i la confirmació per la Sala del Contenciós que més del 81% dels centres poden continuar aplicant el trilingüisme ha tornat posar de manifest la radicalitat d'una esquerra que ha arribat a superar els grups més refractaris, una esquerra que en el fons només cerca la immersió en català i que hi hagi, com diu vostè, Sr. President, tres velocitats en els centres educatius: els col·legis privats, els concertats i els públics.

Diuen que el TIL és mort, i jo crec que el que és mort són els seus arguments, perquè l'anul·lació per la Sala del Contenciós ha estat perquè faltava un tràmit administratiu, però la mateixa sala diu que el TIL és bo i imprescindible, i li llegiré textualment la darrera sentència: "*objetivo que a todas luces resulta trascendente para su presente educativo y su futuro profesional de acuerdo con el entorno social, cultural y económico en el que estamos inmersos y cuya importancia se ha puesto de relieve por las instituciones de la Unión Europea*". Diguin la veritat almanco, deixin d'embullar la gent.

(Alguns aplaudiments)

N'hi ha prou a llegir el recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Partit Socialista contra el decret llei del TIL per veure que darrere d'aquest atac tan frontal a l'anglès, realment el que hi ha és una defensa d'un model educatiu basat en el català. Diu textualment aquest recurs: "*inadecuación del decreto al Estatuto de Autonomía de las Illes Balears y a la Ley 3/86 de normalización lingüística, por alterar el modelo de bilingüismo integral y sustituirlo por otro que afecta negativamente a la enseñanza de la lengua catalana y su proceso normalizador*", sense cap dubte qüestionar i atacar tan durament el trilingüisme, l'anglès, perquè es lleven hores de català resulta clarificador perquè els ciutadans de les Illes Balears ho tinguin present, que sàpiguen que ja a l'anterior legislatura varen derogar el trilingüisme que el Partit Popular havia començat a implantar i el varen substituir per immersió en català. I que la justícia, a vostès sí, els ho va anul·lar per raons de fons i no de forma, raons de fons que eren dues: exclusivitat de la llengua catalana sobre el castellà en l'educació infantil i primària i preferència de l'ús de la llengua catalana a l'ensenyament, això els deia la justícia a vostès. Ara de nou volen repetir la mateixa història.

Senyores i senyors diputats, tot el que he dit són fets, resultats, canvis, reformes, són palpables i tant palpable és aquest canvi que, encara que tenim molt, però molt present, que hi ha gent que no està bé, la realitat és que hem passat de la depressió a l'esperança, del desànim a la il·lusió, de la recessió al creixement econòmic, hem aconseguit canviar les coses, un estat de l'autonomia que els anteriors portaveus tampoc no n'han volgut fer menció, i ho torn entendre.

I per això avui, a tots els ciutadans que han hagut de patir les mesures d'ajustament els podem dir que comença una nova fase de començar a alliberar-nos d'aquesta càrrega. Avui el president ha anunciat una reforma fiscal important, de calat i real, no un anunci *de boquilla*, ha anunciat la rebaixa de tres impostos: l'impost sobre la renda, l'impost de patrimoni i l'impost de successions. Novament, què diu l'esquerra? Que no, com sempre diuen que no i com sempre es tornen a equivocar.

Vull continuar avançant, però, en el discurs i vull dir que aquest govern pesi a qui pesi ha estat i és un govern transparent i auster, un govern eficaç i eficient, un govern creïble i solvent i un govern social i igualitari. I vull desgranar aquests adjectius, perquè no es tracta d'adjectius per quedar bé, no es tracta de falsos progressismes, es tracta de constatar l'estat de la nostra

autonomia, i aquest grup parlamentari constata: primer, constata que aquest govern ha estat un govern transparent i auster, és un govern que mai no ha tingut por de dir la veritat, la realitat de la situació, no ha enganat ningú, no ha donat ajudes que no es poguessin pagar ni ha contractat serveis deixant penjats els proveïdors.

És un govern que ha reduït a la meitat els alts càrrecs de l'administració, que ha reduït la despesa política en dietes, viatges, publicitat, despesa corrent, fent més amb manco, que ha reduït 113 empreses públiques les quals avui ho tornen criticar, que no pot reduir aquest parlament perquè l'oposició no ho vol, ni tampoc no es varen voler assegurar amb el president, el varen plantar, Sr. President.

És un govern on, per primera vegada i per decisió del president, s'han publicat totes les declaracions de renda dels diputats i dels alts càrrecs del Partit Popular i l'únic que, a més, ha publicat totes les seves dades personals dels registres de la propietat i mercantil, ha estat vostè, Sr. President. I miri que l'han perseguit, querelles penals, demandes contencioses, totes perdudes, però cada dia durant tres anys han tacat la seva imatge i la seva honorabilitat amb calumnies incansables, perquè són especialistes en tacar la imatge de la persona.

(Remor de veus)

Jo crec, diuen ells que vostè hauria de demanar perdó, jo crec que ells fa temps que haurien d'haver demanat perdó. Diuen que vostè és obsessiu, la diferència és que vostè ho és en allò bo, en el dèficit, en l'atur i en el trilingüisme, ells ho són en insultar. Diuen que vostè és autoritari, però els que van de "compis" resulta que imposaven als pares el català, que aturaven projectes empresarials amb totes les llicències concedides, que deixaven la gent sense cobrar i que perdien totes les votacions sense voler abandonar el Govern. Això era imposició, de la que feia mal a l'economia, de la que sotmetia a la majoria allò que volia una minoria.

Aquest govern, a més, ha apostat per la regeneració democràtica amb mesures contra la corrupció, amb disciplina interna de partit contra la corrupció i per facilitar la creació de comissions d'investigació. Avui sabríem que si hagués governat el PSOE la comissió d'investigació no s'hagués creat. Que ens parli l'esquerra avui de canvis de consellers, quan tothom recorda els seus canvis de consellers pels seus escàndols amb Unió Mallorquina, idò, jo crec que hi ha prou diferència.

Mirin, la corrupció és de persones, no em cansaré de dir-ho, i vostès poden parlar de Matas, però notam a faltar que parlin de Munar, què se'n recorden de la Sra. Munar, Sra. Armengol, Sr. Barceló, se'n recorden? Idò, idò, això es diu partidisme.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I aquest govern sempre ha defensat el contrari.

(Remor de veus)

En segon lloc...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, senyors diputats.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... aquest grup parlamentari constata que aquest govern ha estat i és eficaç i eficient. Els dos objectius bàsics d'aquesta legislatura eren sanear els comptes públics i generar llocs de feina, i tots dos s'han complert de forma eficaç i eficient i s'han posat les bases per garantir que aquests dos pilars es consolidaran els propers quatre anys de govern Popular, si els ciutadans ens donen la seva confiança.

Els ciutadans de les Illes Balears saben perfectament, i és necessari que ho tinguin present, que quan vàrem arribar l'any 2011 la caixa estava buida, no hi havia ni un euro per pagar les nòmines; el director general de Funció Pública que sortia ens desitjava bona sort, estava tan avergonyit l'anterior govern que l'exconseller Manera ens va dir que ens deixava garantit un crèdit de 150 milions d'euros. Va ser fals, zero euros a la caixa, 1.600 milions d'euros que devíem als proveïdors. Un deute bancari..., i vostès que parlen del banc, que ens obligava a pagar 2 milions d'euros diaris als bancs, cada dia...

(Remor de veus)

I una desproporció entre ingressos i despeses de mil milions d'euros. Una imatge de fallida de l'administració i el que és pitjor, el major càstig que es pot fer als nostres serveis socials, a les persones més vulnerables, la imatge més dura d'aquesta legislatura, coincidesc amb vostè, Sra. Armengol, la més dura amb diferència, va ser veure manifestar-se aquí fora, només a un mes que nosaltres haguéssim arribat al Govern, les persones amb discapacitat perquè els devíem 11 milions d'euros de la seva etapa, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Es presentaven... sí, sí, sí, es presentaven plans de sanejament a Madrid, que la mateixa Sra. Salgado rebutjava, no podien pagar ni el llum ni l'aigua ni el telèfon. Això que cont era la realitat, i aquest govern va començar una carrera de fons que pareixia impossible d'assolir, però que a poc a poc, amb serietat i coherència i amb molta austeritat, es varen aconseguir aprovar dos plans de sanejament amb mesures difícils i complicades, però que ha estat un sacrifici col·lectiu que ha donat resultats i que fa que avui l'administració torni a ser solvent per poder pagar els seus serveis bàsics.

Aquest govern, i ho vull dir clar i alt, aquest govern és el que ha fet realitat que els centres públics educatius no tanquin, que els quiròfans no tanquin, que les associacions del tercer sector no tanquin i que aquesta societat nostra, la de les nostres estimades illes, tornin a funcionar, es tornin a posar en marxa després d'un camí costa amunt que ja s'ha recorregut. Aquest és el major orgull dels que assèiem avui en aquesta bancada, veure funcionar els serveis públics de forma normal, amb mancances, clar que sí, però en funcionament normal.

Cada dia els mitjans de comunicació només parlaven de la prima de risc, de la intervenció del nostre país i de la nostra autonomia, avui, ja ningú no en parla. Hem controlat el dèficit fins a situar-lo en un 1%, ens hem acollit a tres mecanismes extraordinaris de pagament a proveïdors, a més del FLA que suposa un estalvi de 150 milions d'euros, i que de nou l'esquerra hi estava en contra. Si a tot això, hi afegim que, a més, hem activat l'economia i hem baixat l'atur i creat llocs de feina privats i no públics, l'orgull és molt gran, és enorme, amb prudència i humilitat i posar la mirada en els que encara esperen aquest lloc de feina. Des de fa dos anys, dels tres i mig que duim governant, cada mes tenim una bona notícia, la baixada de l'atur i quasi un any i mig generant ocupació neta, som líders nacionals. Pugen els contractes indefinits, baixa l'atur juvenil i baixen els aturats de llarga durada, i tot això ha estat possible, i de nou el grup parlamentari pot constatar, que és perquè aquest govern ha estat i és un govern creïble i solvent, una solvència i una credibilitat que s'ha traduït en creixement econòmic i que avui liderem a Espanya l'índex de confiança empresarial.

Per primera vegada, en trenta anys d'autonomia, sectors econòmics veuen una regulació pròpia que necessitaven per solucionar entrebancs, simplificar, modernitzar, activar l'economia, invertir: Llei de turisme, Llei de mines, Llei de pesca, Llei del sector audiovisual, Llei de comerç, Llei del sòl, lleis pioneres, valentes, que solucionen problemes i que s'han consensuat amb els sectors afectats.

Ja he dit que només aquest hivern hi ha prevists 500 milions d'euros d'inversió turística, però ja duim 360 milions d'euros, increments de categoria i una reactivació de la borsa de places amb 14 milions d'euros d'ingressos.

El sector de la construcció creix per primera vegada a nivells de l'any 2007, on només a la Platja de Palma s'invertiran 100 milions d'euros.

Per primera vegada hem rebut 5 milions de visitants els mesos de juliol i d'agost, i amb un millor comportament durant l'allargament de la temporada turística, com ho vivim aquest mes d'octubre.

Els emprenedors tenen més ajuda per accedir al crèdit i més facilitats administratives per iniciar la seva activitat.

El nostre sector primari ha rebut les ajudes pendents de més de 50 milions d'euros, i amb una celeritat en la gestió d'ajudes de la PAC líders a tota Espanya, que juntament amb la Llei agrària suposa apostar per un sector imprescindible.

La indústria i el comerç tornen a tenir un comportament positiu, i aquest govern ha pres mesures perquè siguin agents actius per minvar l'estacionalitat turística a la vegada que ha apostat per un pla d'internacionalització d'empreses.

Tot això fa, i permet, i quart punt, el quart punt que volem constatar, és perquè aquest govern és un govern i ha estat un govern social i igualitari, perquè per repartir riquesa primer s'ha de generar, que la roda es mogui, i aquesta roda primer paga el que deu, després genera confiança i inversió i la roda gira i aquest gir suposa manco aturats, més ingressos i consum que aquests treballadors aporten al sistema, i aquesta roda implica que tinguem més doblers per pagar els serveis bàsics.

Tota aquesta legislatura, tota, la prioritat de despesa número 1 ha estat la sanitat, l'educació i els serveis socials, el 80% del pressupost, agradi o no agradi és així. I l'esquerra pot criticar, pot fer melodrames, que era més aviat abans que havien de fer melodrames, pot fer discursos de defensa de les persones més vulnerables, però li agradi o no la prioritat número 1 d'aquest govern han estat els seus serveis essencials, salvar-los i prioritzar-los. No hem prioritzat ni les despeses en infraestructures, ni en promoció turística, ni en transport, ni en tecnologies, tots serveis molt importants, per sobre dels quals sempre l'educació, la sanitat i els serveis socials. Ho hem donat tot per les persones.

Mirin, el darrer estudi de Funcas situava Balears l'any 2007 com la comunitat autònoma amb menor pobresa econòmica, l'any 2011 el mateix estudi la situa entre les cinc primeres. Vàrem passar de la darrera a la primera. Per aquest motiu, aquest govern ha augmentat el pressupost de serveis socials en un 30%; un 152% la renda mínima d'inserció; s'ha triplicat el pla de prestacions bàsiques; nova regulació del concert social; el pressupost més alt de la història en dependència; radioteràpia a Eivissa, Formentera i Menorca; nou hospital Can Misses; nous centres educatius, pacte sindical per l'escola concertada i per al personal docent educatiu interí, nous estudis de formació professional.

En definitiva, Sr. President, vostè avui matí ha posat negre sobre blanc d'una gestió pública molt satisfactòria.

Aquesta satisfacció lamentablement no podem encara compartir-la amb el finançament estatal a les Illes Balears, tenim un mal model de finançament, en això coincidim. Les inversions estatals milloren per al proper pressupost, però continuem per sota de la mitjana nacional. Però el Partit Popular no s'amaga, ho deia abans i ho diem ara, tenim pendent un nou règim especial que substitueixi l'anterior, que ja va aprovar el Partit Popular. Vostè, Sr. President, va ser el primer a reivindicar un canvi de model de finançament, ho va fer a Balears i el primer també a tota Espanya, el primer a dir que era injust i poc transparent, com també ha estat el primer president a oposar-se frontalment i radicalment a les prospeccions petrolíferes.

Mirin, ens podem equivocar, segurament no ho feim tot bé i podem demanar disculpes, però no ens agrada que l'esquerra manipuli la realitat, ni en finançament, que ja em diran vostès perquè hi havia un govern d'esquerra amb els nacionalistes del PSM a dins si després callaven com a mosques davant Madrid, ni en prospeccions petrolíferes les quals vostès varen tolerar, les varen fins i tot defensar i no varen anar als tribunals, malgrat aquest parlament els va instar a posar un recurs, per unanimitat.

Va ser el president Antich, i no el president Bauzá, qui les defensava; va ser el president Antich, fa un parell de mesos, que ens va explicar en aquest parlament, va comparèixer com a senador, que no va dir res en el seu moment perquè no hagués servit de res. Era aquest el lideratge del PSOE davant Zapatero? I vostès ens parlen de Bauzá?

Em sap greu dir-los-ho, però els fets són els fets i aquí els que sempre han estat en contra de les prospeccions ha estat aquest grup, a l'oposició i ara que donam suport al Govern.

(Alguns aplaudiments)

Però si veim clar en aquest grup que el nostre finançament és injust també és just reconèixer tot allò que hem aconseguit de l'Administració de l'Estat, com temes importants, com la nova delimitació de Formentera, el traspass del Lazareto, la declaració de servei públic Menorca-Madrid, el règim especial d'energies renovables, la bonificació de fixos discontinus, la bonificació de taxes aeroportuàries o el pagament del conveni de carreteres, el qual, per motius polítics i partidistes, un govern socialista a Madrid ens va llevar unilateralment, i per motius polítics i partidistes de nou un govern socialista, en aquest cas aquí a Balears, va amargar la seva sentència favorable a un calaix.

Mirin, la vida dóna moltes voltes i quan veig la batalla contra el trilingüisme que abandera l'esquerra me'n record molt de la bandera que també varen enarborar per impedir fer unes carreteres les quals si no haguéssim tirat endavant Balears serien avui unes illes col·lapsades, amb una perillositat mortal i un repel·lent del turisme.

Es manifestaven, es fermaven als arbres, pareixia que venia la fi del món, érem uns depredadors del territori, i avui, què? Tota l'esquerra va per les carreteres, no hi va per cap carretera secundària, això es diu hipocresia, hipocresia.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

El mateix, el mateix passarà amb el trilingüisme, d'aquí uns anys ningú no se'n recordarà i serà una realitat.

Senyores i senyors diputats, Sr. President, ...

(Remor de veus)

... el Grup Parlamentari Popular, els 34 diputats que el conformam, ha intentat sempre fer una feina de col·laboració i d'ajuda entregada, *en lo bueno y en lo malo, como se suele decir*, amb els objectius clars i el camí marcat, però no podem dir el mateix de l'oposició. Aquesta legislatura no era una legislatura qualsevol, era la legislatura on o ens enfonsàvem definitivament o sortíem endavant, i des del principi, des del minut zero, l'oposició va adoptar un paper bel·ligerant, negatiu, crispant i manipulant la gent, posant més llenya al foc enlloc de, per responsabilitat i corresponsabilitat amb la situació que nosaltres rebíem, col·laborar en almanco tranquil·litzar els ciutadans. Era una legislatura per tenir alçada de mires i no per dir no a qualsevol mesura de canvi que s'havia de fer, agradassin o no agradassin.

Vostès no varen ser valents, nosaltres sí, ni amb el canvi de la reforma de l'administració, ni amb el canvi turístic, ni amb el canvi del control del dèficit, ni amb el canvi de mesures d'impuls econòmic, ni amb el canvi del model educatiu, ni si fèiem una llei de finançament definitiu als consells insulars, ni si restringien les subvencions, ni si reduïen les empreses públiques, sempre no, no, no. Sempre ens deien que no era el camí, que així no. Avui de nou ens diuen no a la reducció del Parlament, ens diuen no a la reforma fiscal que beneficia tots els ciutadans de les Illes Balears, el 93% que han col·laborat tota aquesta legislatura amb el colze, amb el seu esforç. Vostès ara sí, camí alternatiu i sòlid cap.

I ara tot això els passa una factura tremenda, perquè cada dia que surt una dada econòmica positiva, que comença a ser ja una realitat i habitual, no s'ho creuen, no ho assimilen, i per això vénen aquí a fer discursos generalistes i buits de continguts. Intenten tapar aquest fracàs i pugen aquí enarborant banderes que si el president no estima les Illes, que si se'n vol anar a Madrid, que si té fòbia a la nostra llengua...

Sr. President, en aquesta terra determinades minories sempre s'han cregut amb un dret d'imposar un pensament que si no es comparteix significa que no mereixem pertànyer a aquesta terra. Avui ho hem vist, l'insulten, el desqualifiquen, perquè no tenen arguments, perquè estan perduts.

Nosaltres, senyores i senyors diputats, ho tenim clar, respectam el bilingüisme garantint el coneixement de la nostra llengua, respectam i protegim les modalitats insulars i respectam que les institucions públiques ens representen a tots, no només a uns quants. Tot el que per a nosaltres és llibertat resulta que és atemptar contra la nostra terra, les nostres illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, la nostra part forana, la nostra capital, les barriades, gent nascuda aquí, gent de fora, emigrants, estrangers, turistes, el Govern sap que tots i cadascun d'aquests conformen la societat de les Illes Balears, una societat amb una identitat pròpia dins el conjunt d'Espanya i Europa. Això és estimar més que mai la nostra terra, la nostra gent, la nostra llengua, els nostres costums i sobretot representar una majoria social que està cansada de minories que es volen imposar perquè si no resulta que és que no estimam "lo nostro".

Vull anar acabant com he començat. Han estat quatre anys molt intensos, molt difícils i amb un gran repte col·lectiu, fa quatre anys semblava impossible arribar on som, però ho hem fet. Aquí hi ha hagut dos models diferents per poder fer front a la crisi econòmica: un el que va aplicar l'esquerra en la legislatura passada, creure que la crisi s'enfrontava fent més despesa pública, donant més subvencions, aplicant polítiques expansives de despeses; el resultat no va poder ser més desastrós, el dèficit es va descontrolar i va augmentar exponencialment l'endeutament i, contràriament al que creien ni es va reduir l'atur ni va millorar el creixement econòmic, tot el contrari, es va fer més gros, es varen duplicar els aturats i l'administració va fer fallida.

Aquí hem tengut models d'esquerres que ens han enfonsat dos pics: un, l'any 1999-2003, dimonitzant el turisme, i l'altre, a la passada legislatura, augmentant la despesa corrent i deixant una administració enfonsada. I l'altre model és el que ha duit a terme el Partit Popular aquesta legislatura, reduir el dèficit, controlar d'endeutament, reduir el cost de l'administració pública i donar eines per activar la iniciativa privada com a motor per a la generació de feina i el creixement econòmic. Aquest model és el que ha funcionat, és el que ha donat tots els indicadors positius, amb la qual cosa la diferència entre els dos models és més que clara amb mesures i amb resultats.

Els ciutadans han de ser conscients dels dos models i que absolutament sempre ha de venir el Partit Popular per recuperar l'economia i treure endavant els comptes públics. El model d'esquerres continua essent el mateix, no fan autocrítica, n'estan orgullosos i ho tornarien repetir.

És un bon dia avui, per ventura, perquè ens diguin si pensen augmentar les empreses públiques, si pensen contractar més gent, si es tornaran endeutar, si posaran més conselleries, el normal és que sí perquè sempre se n'han d'ajuntar molts, segurament donaran moltes subvencions, aturaran projectes sota qualsevol excusa en el darrer moment, posaran impostos, nosaltres els davallarem, vostès en posaran...

(Remor de veus)

...posaran l'ecotaxa, posaran l'ecotaxa! Ho han dit, no ho sé, per ventura ara ens ho podran aclarir...

(Continua la remor de veus)

...es barallaran tant i hauran de pensar tant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...per posar-se tant d'acord que no sortirà res endavant, la iniciativa privada s'aturarà i la feina caurà. Novament vendrà la immersió en català, callaran davant Madrid per això que la cadira és la cadira?

(Remor de veus)

Qui serà el president? Ja sabem que la Sra. Armengol va desesperada per pactar el que sigui, però donarà la presidència a Podemos? Avui sabem...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., avui sabem que Podemos a Balears ja diu que haurà de ser *el PSOE que pregunte a Podemos* què volen, el portaveu a Balears de Podemos va dir el cap de setmana "*el PSOE está muy despistado, sigue Francina como siempre*".

(Algunes rialles)

Quantes conselleries tindrà el BLOC? Tindrà Medi Ambient, tindrà Educació, perquè ja diuen que volen ells liderar el nou pacte, tothom arracona el PSOE? Són aspectes que després...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... que després de dos pactes de progrés per ventura avui ens poden aclarir a tots, perquè és important saber si tendran programa o com sempre serà un pacte sense programa de govern, com sempre un pacte de cadires, perquè l'únic que preocupa a l'esquerra són les cadires, no tenen programa.

(Alguns aplaudiments)

Sr. President, vostè i el seu govern han d'estar satisfets.

(Remor de veus)

El grup parlamentari al qual tenc l'honor de representar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...li vol transmetre que ens sentim també satisfets d'haver col·laborat en aquest projecte, hem estat al seu costat fent feina diària per consolidar l'acció de govern amb uns equips a cada conselleria amb els quals ens hem coordinat perfectament. Avui, quan queden uns mesos per dissoldre aquest parlament, en nom dels diputats del Grup Popular, volem donar-los les gràcies...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, vagi acabant, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Acab, Sra. Presidenta. ... en representació també de tots aquells ciutadans que són conscients d'aquest canvi que vostè ha liderat amb convicció, serietat, fermesa, austeritat i rigor. Estam orgullosos de pertànyer a un partit, el Partit Popular, que quan governa canvia la realitat a millor, i uns governs autonòmics, insulars i municipals que de forma conjunta i solidària han adoptat públiques...

(Remor de veus)

...austeres i rigoroses.

Sr. President, el proper debat de l'estat de l'autonomia serà després d'un debat d'investidura, un cop celebren les eleccions del mes de maig del 2015, estic convençuda que vostè el tornarà a fer com a president, perquè la feina ben feta els ciutadans...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... li sabran reconèixer.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del president del Govern per contestar als grups parlamentaris, sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sí, són gràfiques...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, senyores i senyors. Si no fos perquè som en el Parlament de les Illes Balears, pensaria que tant la Sra. Armengol com el Sr. Barceló han vingut aquí per canviar la història, això sí, per canviar la història sense tenir en compte en cap cas el fet de la història. Atenent únicament i exclusivament els seus objectius polítics i personals, m'explic. Quan les coses anaven malament, molt malament, es dedicaven a dir que anava bé i si alguna cosa fallava, que no era per tant, que les coses en definitiva no anaven tan malament.

Ara, que les dades objectives, i no una, ni dues, sinó moltíssimes, i no emeses per part del Govern, sinó per organismes absolutament independents, que assenyalen que les coses van un poc millor, vénen aquí en aquesta cambra a dir que tot va malament i que tot és un desastre. I el pitjor no és que ens diguin al Govern, el pitjor és que quan afirmen que tot va malament, estan negant directament l'esforç i el gran sacrifici que està fent aquesta societat per sortir endavant. És als ciutadans de Balears als que estan negant el seu esforç i la seva bona feina. Són els ciutadans de les Illes Balears els que duen molts de mesos creant ocupació, no aquest govern, que només posa les bases i genera les eines perquè siguin ells els que ho

facin possible. I tot -insistesc- perquè per a vostès el primer, i tal vegada l'únic, és l'objectiu polític.

Sra. Armengol, és evident que hem de donar les gràcies als ciutadans de les Illes Balears perquè el seu esforç ha fet que tots sortíssim d'una crisi, com molt bé ha dit. I és evident que no li podem donar les gràcies a vostè ni al seu grup, que no han donat cap paraula d'alè en tres anys, amb una oposició sense credibilitat i sense pietat de cara a aquest govern.

(Aplaudiments)

I en tot cas abans de donar les gràcies, hauria estat bé en algun moment d'aquests tres anys, haver fet en un moment, un minut d'aquests tres anys, fer autocrítica i haver demanat perdó. Perdó per no haver pensat amb tots aquells a qui avui els dona les gràcies quan vostè no governa. És fàcil el que vostè diu, és fàcil, vostè ens ha proposat tornar al passat i què feim?, tornam enganar la gent dient-los que pagarem quan no hi ha doblers, ni partides i no es té la intenció de pagar? Vostè ens proposa fàcilment tornar al passat, com?, augmentant els impostos que els seus socis de grup no li deixaven perquè no havia acord en el seu grup del pacte per apujar els impostos? O el més fàcil, vostè proposa tornar al passat quan els consells funcionaven amb bestretes que mai no es pagaven.

El que passa, Sra. Armengol, és que governar no és fàcil, implica també prendre decisions en lloc de passejar. Implica dir la veritat de tot als ciutadans, de tot, fins i tot a aquells que no paguen. Implica esforç, implica feina i no dir que, com ha passat aquesta legislatura, tot ho pagaran els altres. Governar implica alguna cosa més, alguna idea més que totes les idees per satisfer tothom sense, com és habitual, pagar ningú.

Entraré d'una manera conjunta a contestar en el torn de rèplica de les dues intervencions majoritàriament conjuntes.

En matèria educativa, vull fer referència a la nul·litat del decret a què vostès han fet referència. Declara la nul·litat, però com vostès saben i no han dit, manca de "fermaça"... de ferma, perdó.

(Algunes rialles)

Sí vostès se'n riguin, no hi ha cap problema...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Manqui de ferma, no té ferma, precisament per una raó, perquè està recorregut. I llegiré textualment el que vostès no han volgut dir: "*Todavía puede ser aplicado efectivamente, en cuanto que su actual contenido no fue suspendido en su día, en*

tanto que no se ha dictado resolución judicial que, con las debidas garantías, ordene la ejecución provisional de la referida sentencia no firme”. I continuaré llegint el que vostès no volen llegir: “*Es disposición válida y eficaz. Válida porque la declaración de invalidez se ha de hacer en sentencia firme -cosa que no és- y eficaz porque ni se solicitó la suspensión del decreto, ni se ha acordado la ejecución provisional de las sentencias. Sólo a partir de su firmeza -que no és- podrá examinarse los efectos que su invalidez proyecta sobre los actos realizados a su amparo y en su concreto sobre los proyectos lingüísticos del centro*”.

I continuo llegint el que vostès no volen llegir: “*No es necesario cuestionar ahora la legalidad de los actos aprobados al amparo de una norma que hoy por hoy mantiene su validez. Lo que está suspendida es la eficacia y ejecutividad de la orden a partir del 24 de septiembre de 2014, por lo que la medida cautelar se proyecta sobre las actuaciones posteriores a dicha fecha y que se quieran adoptar al amparo de la misma*”. Això és el que diu i que vostès no volen dir.

Per tant, la conclusió és que els projectes lingüístics elaborats a l'empareda de la normativa vigent, al moment de la seva aprovació pels òrgans competents i en els terminis previstos en aquella, mantenen la vigència i són de plena aplicació perquè no es veuen afectats per la suspensió de l'efectivitat de l'ordre de 9 de maig. I torn repetir el que vostès no llegeixen i que diu la sentència. “*Porque lo que está suspendida es la eficiencia, la eficacia y la ejecutividad de la orden a partir del 24 de septiembre de 2014, por lo que la medida cautelar se proyecta sobre las actuaciones posteriores a dicha fecha y que se quieran adoptar al amparo de la misma*”. Això és el que diu la sentència i això és el que vostès no volen dir.

(Aplaudiments)

Però mirin, més enllà del que diu la sentència, la nostra aposta pel trilingüisme és clara, és ferma, és absoluta, per una senzilla raó, perquè volem el millor per als nostres nins i perquè estam convençuts que no hi ha res millor per als nostres nins, perquè tinguin una major possibilitat de trobar una feina aquí o a qualsevol altra part del món, que saber com més idiomes millor, perquè això millora les seves capacitacions lingüístiques, perquè això els dona més i millors oportunitats. I ja sabem tots, i jo som el primer que sé, que el trilingüisme no ho solucionarà tot, faltaria més! Però el trilingüisme ajudarà a millorar l'educació d'una manera que vostès no hi poden estar en contra. És evident que hi ha dos models, un model que és el nostre, que proposa el trilingüisme i un model que és el seu, cap problema, ho respectam, però no ho podem compartir. El seu model és un model d'educació amb immersió lingüística en català. Un model precisament que el que fa és una imposició en català...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor! Sr. Bonet!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...oportunitats als nins perquè puguin saber tots els idiomes que tenen oportunitat. El nostre model és diferent, però és el nostre model, el model del trilingüisme, el model de poder triar en llibertat, el model de poder tenir com més oportunitats millor. I el que diu aquest model que és el que nosaltres...

(Remor de veus)

Si em deixassin parlar ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci. Jo crec que tothom quan ha fet les seves intervencions ha tengut silenci. Deman el mateix. Pot continuar.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sra. Presidenta. El que vol el nostre model és que els nostres nins aprenguin per igual les nostres dues llengües, més un tercer idioma que és l'anglès, per igual. I que després ells triïn en llibertat, per ells mateixos, xerrar, parlar, o rallar -com es fa a Menorca- el que considerin oportú, una o una altra, la que vulguin, però que tinguin l'oportunitat de tenir les màximes capacitats lingüístiques per triar en llibertat...

(Aplaudiments)

I això està assegurat amb el trilingüisme i està impossibilitat amb la immersió lingüística en català. Que -torn repetir-respectam, però no compartim, perquè precisament aquest model és el que ens du que dins les escoles hi hagi l'aprenentatge de moltes hores en una llengua, unes poques en una altra i -torn repetir- molt poques en una altra i sempre és la mateixa. I si aquest model es pot aplicar perfectament a l'escola concertada i a l'escola privada, per què no podem aplicar el mateix model a l'escola pública? És que els professors, o els alumnes de la pública estan menys preparats o són menys intel·ligents que els professors o els alumnes de l'escola concertada o privada? Jo crec que no, jo crec que no i precisament com que crec que no, vull és que donem l'oportunitat a tots els nins perquè puguin aprendre per igual les nostres dues llengües i un tercer idioma que és l'anglès, amb una diferència que no fan vostès, perquè vostès duen els seus nins a altres llocs a aprendre anglès i els apunten a altres col·legis de pagament...

(Aplaudiments)

Nosaltres -torn repetir-, nosaltres no ho criticam...

(Remor de veus)

No, no, no...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No, no ho criticam, però el normal és que practiquin amb l'exemple. No vulguin aplicar un model a uns nins que no són els seus i als seus nins enviar-los a una escola de pagament ...

(Aplaudiments)

Aquest model trilingüe el que proposa i permet és que aquelles famílies que no tinguin possibilitats econòmiques per poder pagar unes classes extraescolars en anglès o pagar-se un viatge a qualsevol punt del món on es parli anglès, ho puguin fer. Aquesta és la gran diferència, l'educació en llibertat que permet el trilingüisme.

Per tant, hem de definir aquest model d'una manera seriosa. Els professors, la immensa majoria dels professors, són professors altament professionals, amb una grandíssima vocació de servei docent, però també hi ha qualque professor que vol emprar precisament les aules per fer ideologia i politització dels nins...

(Remor de veus)

...en base a un model que permet determinades coses. Precisament el que nosaltres no volem és que hi hagi política, ni ideologia a les aules, ni d'un costat ni d'un altre, però precisament hi ha gent...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...que voluntàriament mescla política i educació amb allò més sensible, que són els nins. No volem política a les aules, aquí sí, però a les aules no volem política...

(Aplaudiments)

Han parlat de beques, però no han parlat de les beques universitàries. Enguany i des de l'any 2012 aquest govern inverteix en beques universitàries 800.000 euros, perquè saben què va passar? Que el Govern del pacte, el Govern del Sr. Antich, havia suprimit totes les beques universitàries i d'això no en parlen, això no interessa...

(Remor de veus)

Des del pressupost de l'any 2012 el Govern ha tornat implantar les beques per mobilitat per als mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs, que cursen els seus estudis universitaris fora de la seva illa. Però, a més a més, ho

ha ampliat no només per a aquells que cursin estudis universitaris, sinó també per a alumnes d'estudis superiors equivalents a estudis no universitaris. D'això no en parlen.

I encara no he escoltat si accepten el pacte educatiu que he ofert jo avui matí...

(Remor de veus i algunes rialles)

Vostès se'n riuen, jo no me'n ric.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

M'agradaria saber-ho. Torn repetir, el primer que he dit és que sabent que no coincidim en matèria lingüística, hi ha moltes més coses amb les quals podem fer feina, si sabem separar, com feim nosaltres, l'àmbit lingüístic de l'educatiu. Encara no ho he escoltat, tenen un segon torn de rèplica i m'agradaria saber si volen vostès precisament unir-se a aquest pacte per l'educació, deixant al marge tot allò que ens pugui diferenciar, en aquest cas l'àmbit lingüístic, i fer feina amb tota la resta que també és necessari i que també forma part de l'educació.

Tema de salut. El primer que vull dir i repetiré el mateix que he dit avui matí, és per agrair la col·laboració de tots els professionals sanitaris, perquè en moments de gran dificultat que hem pogut compartir amb ells, no només ens han donat la mà, sinó que ens han donat idees i propostes per tal que aquesta reestructuració de l'administració en matèria sanitària s'hagi pogut dur a terme. Per tant, no vull deixar de repetir el meu agraïment a tot el col·lectiu sanitari, perquè ells saben perfectament que la sanitat, igual que l'educació i els serveis socials, com més tard comentaré, estaven en risc. Estaven en risc per una cosa que és habitual en els seus governs, estaven en risc perquè no pagaven, no pagaven ningú! I és molt fàcil dir volem, volem i volem, però en qualque moment hem de voler pagar, que és el més bàsic i fonamental.

Sra. Armengol, jo li he de dir per a la seva informació, que la salut és un dret gratuït i universal des de fa molts d'anys, a tot Espanya, aquí també, aquí també. El que passa és que vostès el varen posar en risc i aquest govern ha mantengut els serveis sanitaris.

(Aplaudiments)

I sap per què s'han pogut mantenir els serveis sanitaris, els educatius i els socials? Per una cosa que vostès no poden..., ho vull intentar explicar amb la paraula més adequada, no poden amb ell, que és complir el pressupost, l'equilibri i el dèficit pressupostari. Vostè rigui, que és el senyor que més va gastar i menys va pagar en la sanitat de tota la història de les Illes Balears...

(Petit aldarull i aplaudiments)

Per tant, per poder mantenir uns serveis, s'han de poder pagar. Jo sé que a això no hi estan acostumats, però el més lògic i el que més habitualment passa a les empreses és que qui vol tenir un servei, ha de poder pagar el servei i si nosaltres volem donar un servei als ciutadans, hem de poder tenir els recursos econòmics per poder pagar els serveis i sobretot al personal que fa els serveis. I sobretot tenint en compte, ... El Sr. Barceló m'ha criticat que si nosaltres estam externalitzant determinats serveis amb clíniques concertades i em diu que sí, simplement el mateix que va fer l'anterior pacte de govern, precisament amb clíniques privades..., amb clíniques privades.

(Aplaudiments)

Quan vostè vulgui, Sr. Barceló, quan vostè vulgui li faig arribar còpia de la factura de determinades... Ah, ho sap? Idò per què em diu que no?

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor... Senyors diputats... Tendran el seu torn de... Sr. Barceló, tindrà el seu torn de rèplica, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Si ho sap, per què em diu que no? Per tant nosaltres hem fet el mateix, en aquest cas ambigüitat cap ni una, en aquest cas hem fet simplement el mateix que va fer l'anterior pacte, amb una diferència, que nosaltres vàrem pagar totes les factures de les clíniques concertades amb les quals va fer el concert l'anterior legislatura i que no va pagar cap ni una.

(Aplaudiments)

I sense peonades, sense peonades, que vostè no va pagar però es va comprometre a pagar.

(Remor de veus)

I miri, és molt curiós. La veritat és que és molt curiós que critiquin i qüestionin l'eficiència dels nostres serveis quan s'ha produït un augment de l'activitat assistencial: augment de l'assistència en urgències d'un 2,77%; de les altes hospitalàries, un 1,65%; un increment de les intervencions quirúrgiques, un 8,55%, amb una reestructuració de tota l'estructura sanitària. I sobretot, miri, l'increment de les segones consultes també ha estat molt important, la qual cosa implica després que hi hagi més intervencions quirúrgiques; si no feim segones consultes... Tampoc?, no? Mare meva, no n'encertam cap ni una. Li ho explicaré i vostè és metge: primer hem de fer la consulta, segona consulta, i aquí diagnòstic i tractament. Això és el que incrementa i per això després són les intervencions quirúrgiques.

(Aplaudiments)

Però el més curiós de tot, i la veritat que pensava que no m'ho qüestionarien ni criticarien, és que tant la Sra. Armengol com el Sr. Barceló critiquen l'aplicació i la implantació del servei de radioteràpia oncològica. Vostès ens diuen que arribam en retard, i la Sra. Armengol critica precisament l'aplicació del sistema d'oncologia radioteràpia, quan vostès ni tan sols no ho varen plantejar, ni en un hospital ni en l'altre, ni en un ni en l'altre! I li diré el per què -jo no he insultat mai ningú-, i li diré el per què: perquè en els plànols de l'hospital de Can Misses no hi ha el búnquer on havia d'estar, segons vostès i estava plantejat, el búnquer de la radioteràpia...

(Aplaudiments)

...de la radioteràpia.

(Remor de veus)

Per tant..., per tant jo, que sí que he vist els plànols...

(Algunes rialles i remor de veus)

...jo sí que els he vist, no hi havia cap búnquer de radioteràpia, i torn repetir, i torn repetir..., i torn repetir...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...aquest govern es va comprometre per justícia social amb els ciutadans d'Eivissa i Formentera, i de Menorca, perquè tenguessin el servei d'oncologia radioteràpia. És vera que arribarem més tard del que nosaltres volguéssim, però és vera que arribarem. I torn repetir, Menorca, Eivissa i Formentera tendran en aquesta legislatura servei de radiologia "oncoteràpica".

(Aplaudiments i remor de veus)

I fan referència també als serveis...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...als serveis socials. Saben quina és la millor política social, no d'ara, sinó de sempre, de tota la vida? Tenir un lloc de feina. Amb això tanta sort que ho compartim. Mirin, és curiós que la Sra. Armengol es preocupi pel sector de la discapacitat quan no es va preocupar durant quatre anys i sí que es va preocupar de sortir en una foto devora totes les associacions i entitats de discapacitats que quan jo per primera vegada venia a aquesta sala em vaig aturar a parlar amb ells, i ells em demanaven que vostè els pagàs, jo els deia que no sabia encara el que s'havia de pagar, i vostè m'exigia, a mi, que pagàs els seus deutes de quatre anys! Aquesta és la realitat.

(Aplaudiments)

Però... els protagonistes, les entitats i les associacions de discapacitats ja saben, i no fa falta que els ho digui ni vostè, ni jo, ni ningú, saben perfectament qui va deixar a deure i qui no va pagar, i saben perfectament qui ha pagat i qui no deixarà a deure, ho saben perfectament.

Places de dependència. Idò mirin, el pacte va crear places de dependència, però no en va dotar cap ni una, no va dotar ni una sola plaça de dependència. Això és molt fàcil, és molt fàcil...

(Remor de veus)

Ara, després de dotar els convenis de dependència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...d'un finançament just, i de tenir una situació pressupostària adequada, ara ens podem permetre crear i dotar places de dependència. Mirin, els pressuposts de 2014 contempen -i ho he dit avui matí- un augment de places de discapacitat d'un 24% fins arribar als 3,8 milions d'euros, però el que no farem nosaltres mai, el que no farem mai, és obrir centres o posar en marxa serveis que després no es puguin mantenir en el temps o que puguin repercutir molt negativament en altres entitats o administracions que han de gestionar les seves places però que no tenen cobertura econòmica.

I m'ha dit, Sra. Armengol, que per a vostè tornarà a ser prioritària la dependència. La dependència no és allò prioritari, ni tornar a fer una llei de dependència; allò important és tenir la dotació econòmica que pugui pagar les persones dependents; no és important; ja teníem una llei de dependència del Sr. Zapatero, ja la teníem, però sense dotació econòmica. Per tant no és qüestió de fer lleis de dependència, és qüestió de dotar amb recursos les persones que tenen una dependència. Precisament el primer semestre de 2014 un total d'11.527 persones ja tenen qualque tipus de prestació de dependència, un increment de 1.641 persones més en un any. Però si ho comparem amb el juliol de l'any 2011 la diferència és de 9.407 persones, la qual cosa significa el 22,54%. Aquestes són les xifres; vostè no sap xifres, jo li dic les xifres perquè són les xifres que són.

Pobresa infantil. Miri, li llegiré textualment, perquè han fet referència a la pobresa infantil, però han "omitit" una altra vegada, han omès... "omitit", que no escolten bé...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...han "omitit" l'informe FUNCAS, que diu textualment: "A l'interval de temps que va des de l'any 2007 a l'any 2011 Balears és una de les comunitats que sofreix un major deteriorament a l'índex de desenvolupament humà, motivat per una forta caiguda de la renda i la despesa familiar, i un important creixement de la desigualtat", entre els anys 2007 i 2011; i continua: "A la vegada l'índex de pobresa econòmica creix més que en cap altra regió, tant per l'augment del crui de la pobresa com pel deteriorament del mercat de treball i la intensitat amb què s'ha manifestat l'atur de llarga durada"; això entre els anys 2007 i 2011, i continua: "Mentre el 2007 Balears era la comunitat amb menor pobresa econòmica, el 2011 se situa entre les cinc primeres", i això és el que diu l'informe de FUNCAS que vostès no volen llegir. És curiós, per tant, veure aquesta desgraciada recessió i recordar que vostès varen baixar els pressuposts en serveis socials precisament l'any 2010 en un 2,5%. Per tant, parlar de pobresa tenint en compte el que va passar entre els anys 2007 i 2011, crec que és suficientment indicatiu.

I mirin, nosaltres sabem de la dificultat del moment, no hem dit mai que això estigués arreglat, hem dit sempre que és una situació molt complicada, una situació molt difícil i una situació que no s'arreglarà ni en un, ni en dos, ni en tres, ni en quatre anys; desgraciadament en necessitarem cinc o sis o set, però hem de continuar augmentant els pressuposts, com varem fer nosaltres, i no reduir-los, com varen fer vostès, i hem de dotar econòmicament les places de discapacitat i de dependència i no simplement generar lleis i normatives que no venguin amb dotació econòmica perquè sigui possible.

En matèria econòmica sempre he dit, i avui no serà una excepció, que no compartesc la política d'inversions territorials de l'Estat amb les Illes Balears, i ho he dit i ho tornaré repetir, que no és just el tracte que reben els nostres ciutadans de les Illes Balears tenint en compte els grans esforços que els hem demanat i sobretot que han fet, i sobretot tenint en compte que Balears ha complert per primera vegada l'objectiu de dèficit i que està complint l'equilibri pressupostari. Per tot això i perquè a més a més lideram la recuperació econòmica d'Espanya, no és just que sigui el Govern de l'Estat el que no contempli precisament una millor dotació i unes millors infraestructures dins el programa, o el previ, o el projecte, del pressupost general de l'Estat. Però també vull recordar que va ser durant un govern del Partit Popular quan més a prop de la mitjana nacional territorialitzada ens varem trobar, amb un marge o amb un diferencial de 74 euros per habitant; i també hem de dir que continuam fent feina, precisament tots els consellers amb les diferents conselleries i equips, feim feina amb els ministeris corresponents per tal que el pressupost definitiu, el pressupost general de l'Estat, idò tenguem la dotació econòmica que nosaltres estimam en infraestructures i inversions, i que de partida entre setembre de 2013 i setembre de 2014 el projecte de pressupost

general de l'Estat s'ha incrementat un 86%. Hem de continuar fent feina, hem de continuar fent feina, però això no significa que ens haguem quedat amb els braços plegats, perquè del que es tracta és de fer feina en els despatxos, tenir totes les reunions que facin falta i siguin necessàries, però sobretot fer feina.

La Sra. Armengol, sempre que parla de xifres, el que fa és comptar els dies perquè acabi la legislatura; 200 dies, ha dit abans. Crec que són les úniques xifres que sap comptar, que és marxa enrere.

(Aplaudiments i remor de veus)

I sempre diu que l'estat de benestar; l'estat de benestar l'hem de poder pagar, Sra. Armengol. Com podem demanar serveis si no els podem pagar?, i per tant per això precisament hem de fer, hem de fer... un esforç pressupostari per complir amb el pressupost i per no generar cada any més de 1.000 milions d'euros de dèficit, que és el que passava quan vostès governaven. S'imaginin vostès quin deute tendria la nostra comunitat si haguéssim continuat amb dèficits anuals de més de 1.000 milions d'euros? Jo els ho explicaré. Idò mirin, la gràfica és molt clara...

(Remor de veus)

No, jo sé que vostès se'n riuen, però no és per riure. Miri, aquí hi ha l'evolució del deute financer de la nostra comunitat autònoma, fins aquí 5.250 milions d'euros; després aquest deute es va incrementar en 1.600 milions d'euros més, 1.600, perquè l'anterior govern va decidir no computar el deute comercial, és a dir, el deute amb els proveïdors, perquè no li interessava, i el deute comercial també s'ha de sumar, perquè també es deu: es deu el que devem als proveïdors i es deu el que devem als bancs, el que passa és que qualcú només volia sumar el que es deu als bancs, però el que es deu als proveïdors també s'ha de pagar, i precisament l'increment de deute que té aquest govern és conseqüència de la suma del dèficit que ha fet cada any, però -torn repetir- la realitat és que si haguéssim estat una altra vegada amb un govern del pacte d'esquerres el dèficit, amb més de 1.000 milions d'euros cada any, no hagués estat de 7.700, que és l'actual, hagués estat d'11.839 milions d'euros si s'haguessin gastat cada any més de 1.000 milions d'euros que no tenien pagant aquests serveis que qualcú diu que no s'han de pagar, però que al final la gent que fa feina vol cobrar. Aquesta és la gran diferència.

(Alguns aplaudiments)

El finançament dels consells insulars, un fet històric, que per primera vegada tots els consells ens poguéssim posar d'acord independentment de la nostra ideologia i poguéssim eliminar...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Miri, és que vostès se'n riuen de tot. És molt complicat, és molt complicat... perquè al Consell Insular de Formentera no governa el Partit Popular, és d'una altra ideologia. Jo és que si he d'explicar les coses més bàsiques ja és bastant complicat.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, tots els consells, de diferents ideologies, on s'inclou el govern de Formentera, idò varen pactar precisament aquesta llei, aquesta normativa que permet als consells no dependre del govern de torn precisament en el Govern balears, i que independentment de qui tengui la possibilitat i la responsabilitat de governar tendran sempre dotacions econòmiques assegurades, i que no dependran de convenis que es firmaran un dia, o un altre, o un any o dos després, sinó que directament cada consell podrà rebre les seves partides econòmiques, i en funció de la seva responsabilitat i coneixent la seva illa podran diferir unes quantitats o unes altres a diferents projectes, i això queda assegurat per llei, i a més a més amb una característica encara més important, que és que a mesura que millorin els comptes del Govern balear milloraran també els comptes i els nombres de cada un dels consells, un fet històric que vull tornar a repetir i vull agrair, que s'havia d'haver produït l'any 2007 i que set anys després, el 2014, ens tornam a congratular. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I un tema important, un tema important fa referència al que hem comentat abans, que la millor política social que pot tenir una regió, una comunitat, un país, sens dubte és la generació de llocs de feina. És precisament el que dóna aquesta confiança a l'empresari, a l'inversor per poder dur a terme projectes que es puguin després posar en pràctica i que siguin ells que puguin fer la contractació des de la iniciativa privada i no des de l'administració pública. Mirin, els vull fer referència a una sèrie de nombres molt senzills: hem aconseguit reduir la llista de l'atur en més de 10.000 persones respecte de la situació que ens varen deixar; el darrer mes les xifres del SOIB varen registrar 62.382 desocupats, davant els 73.007 del govern Antich, és a dir, 10.625 aturats menys. Quan vostès varen pactar tots en contra del Partit Popular només hi havia 33.704 aturats; aquesta amalgama política va aconseguir el dubtós mèrit d'incrementar aquestes doloroses llistes de l'atur en més del doble, més de 40.000 persones, o quasi 40.000, 39.093 aturats fins arribar als 73.007, 40.000 persones més a l'atur durant la seva legislatura; 10.000 persones menys a l'atur amb aquest govern. Aquestes són les xifres. I podem dir i sentir-nos orgullosos dient que amb aquest govern cada dia hi ha 7 aturats menys, mentre que amb el govern del pacte cada dia hi havia 27 persones aturades. Ho tornaré a repetir: mentre governa el Partit Popular, i xifres d'avui, hi ha 7 persones cada dia menys a l'atur, i quan governava l'esquerra cada dia 27 persones més a les xifres d'atur. Dades objectives, no interpretables. Demà les poden veure vostès o avui mateix si es connecten a les bases de dades.

I torn repetir: Balears és l'única comunitat autònoma de tot Espanya on ja duim 23 mesos seguits baixant les xifres d'atur; el darrer mes l'atur ha baixat a totes les Illes, especialment a Menorca, un 11,9%; a Mallorca, un 10,4%; a Formentera, un 8%; i a Eivissa, un 6,4%. L'atur juvenil ha baixat durant 27 mesos seguits, i durant 17 mesos consecutius s'ha augmentat l'afiliació a la Seguretat Social. Per tant el total de cotitzants és de 468, 465.000, el major nombre d'afiliats en un mes de setembre des de l'any 2008. I també s'han de veure en aquest cas les gràfiques perquè són eloqüents i els ho vull demostrar: aquestes són les gràfiques durant els anys del govern del pacte d'esquerres, i aquí ve la gràfica durant el govern del Partit Popular. Anualment està disminuint des de l'any 2012 la xifra d'atur, i la diferència entre setembre de 2014 i setembre de 2010, que és el darrer setembre que vostès varen governar, és d'11.550 persones menys a les llistes de l'atur. Aquesta és la realitat, aquesta és.

(Aplaudiments)

D'igual manera que és important veure com es produeix l'evolució de l'afiliació a la Seguretat Social: el govern del pacte d'esquerres, i com es produeix l'increment d'afiliació a la Seguretat Social durant el govern del Partit Popular.

(Més aplaudiments)

Entre setembre de l'any 2010 i setembre de l'any 2014 hi ha 16.969 persones més afiliades a la Seguretat Social a les nostres illes.

Algú després voldrà emprar les xifres d'EPA, també les tenim, les millors dades del segon semestre de 2008, la millor baixada un 11,3 interanual, un 22,6% respecte del primer semestre, la taxa d'atur actual és del 19% per baix de la taxa heretada que era entorn al 20%. Tenim la taxa d'ocupació més elevada d'Espanya amb un 54%, més de 9 punts damunt la mitjana nacional i també som la comunitat amb la taxa de més elevada activitat amb un quasi 77%.

Precisament fer els comptes, fer els deures, equilibrar els comptes, mantenir el dèficit i generar seguretat jurídica és el que fa possible que les previsions de creixement d'aquesta comunitat siguin positives. Per a aquest any la previsió de creixement econòmic és de l'1% i les previsions per a l'any que ve, no només fetes per nosaltres, sinó també per organismes independents, és d'un 2,1%.

Fent referència al turisme, crec que ha quedat bastant clar avui matí la importància de l'aprovació de la Llei general turística, la importància dels decrets que regulen precisament la inversió en zones turístiques madures i també hem anunciat precisament el traspàs de competències als consells insulars perquè tinguin en aquest cas l'oportunitat i la possibilitat que cadascun dels consells en funció de les seves característiques, en funció de les seves decisions individuals i independents es puguin adaptar a aquest traspàs de competències dels consells insulars, però vull remarcar les xifres perquè significa també un gran esforç que fa aquest govern i que demanam als ciutadans i que per primera vegada es multipliquen amb aquestes característiques.

Actualment la partida que té la dotació econòmica en matèria de promoció turística és de 2,5 milions d'euros, per a l'any que ve, el pròxim pressupost, implica un increment de 3 milions d'euros, 5,3 milions d'euros; l'any 2016, 8,3 milions d'euros, i l'any 2017, 11,3 milions d'euros; és a dir, un increment pràcticament del 450% i -torn repetir- vull agrair públicament també a cadascun dels representants dels consells la feina conjunta que hem fet durant tots aquests mesos i que finalment podrà posar a la seva disposició el que cadascun dels consells estimi oportú.

El que sí és curiós és, Sra. Armengol, la seva preocupació per les prospeccions petrolíferes cada vegada que n'ha tingut l'oportunitat durant aquesta legislatura, dic que és curiosa la seva preocupació perquè és una preocupació que va en funció de l'hora, del dia, del mes, de l'any i de la legislatura en què vostè fa aquestes valoracions, perquè li vull recordar que les prospeccions varen ser aprovades el desembre de l'any 2010 quan governava el Sr. Zapatero i que va sortir publicat al *Butlletí Oficial de l'Estat* el gener del 2011 quan governava el Sr. Zapatero i que aquí el president del Govern era el Sr. Antich i que vostè era la presidenta del Consell de Mallorca i no va dir en cap moment, ni en un moment ni en un altre, res en contra de les prospeccions petrolíferes, ni a favor ni en contra, no fos cosa que hagués de xerrar a un moment donat i hagués de prendre una decisió que no volia prendre.

És curiós perquè no va dir res ningú, ni la presidenta del consell de Mallorca, ni el president del consell de Menorca, ni el president del consell d'Eivissa ni el president de Formentera, ningú no va dir absolutament res quan es varen aprovar durant el seu govern, excepte -com molt bé ha dit la portaveu del Grup Parlamentari Popular- el Sr. Antich, l'anterior president, que va venir a aquesta cambra i que en una comissió va dir que bé, que no era..., total, pel que s'havia de fer no era necessari interposar res, com sí varen interposar els governs de València i la Generalitat Valenciana, després els varen dir que no, però almenys ho varen intentar, i el més curiós de tot és que a més a més el Sr. Antich va dir: "*esos sondeos no suponen ningún escándalo medioambiental, el Gobierno de España tiene derecho a saber lo que hay debajo de su subsuelo*". I vostè no va dir res i ara puja aquí cada vegada que en té oportunitat i ens crítica a nosaltres que sí que hem defensat cada dia des de l'oposició i des del Govern la nostra posició en contra de les prospeccions petrolíferes?, en quina evidència es posa vostè mateixa! És que jo no ho faria. I vostè, que no va dir res en el seu moment, ni el seu govern, ara qüestiona, critica i exigeix a aquest partit i a aquest govern que faci exactament el que vostè hauria d'haver fet si en aquell moment pensàs que estigués en contra de les prospeccions. Però tampoc no ens suposa cap sorpresa, perquè l'actual secretari general del Partit Socialista, el Sr. Pedro Sánchez, va votar en contra de paraitzar les prospeccions petrolíferes quan era diputat i, per tant, de quina forma vostè, si el vol seguir, ha de votar en contra quan el seu secretari general va dir que no a les prospeccions petrolíferes?

(Alguns aplaudiments)

Reduccions, reducció de diputats, modificació de la Llei electoral en aquesta cambra parlamentària. L'objectiu és molt simple, si podem fer la mateixa feina amb menys diputats, per què no ho podem fer?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

M'han d'ajudar a aprovar, però si vostès no volen és difícil que nosaltres, que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...sí que volem, ho puguem fer.

Miri, les empreses públiques...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... les empreses públiques, i nosaltres des del Govern hem reduït les empreses públiques en 113, cosa que vostès no varen fer. Les empreses privades, la iniciativa privada, d'una manera natural, s'ha reestructurat i una empresa privada, si algú de vostès té una empresa privada o a casa seva, si pot fer el mateix, si pot fer el mateix amb menys personal...

(Remor de veus)

... si pot fer el mateix s'estalviaria personal, bàsicament perquè ho paguen vostès. Ara, com això no ho paguen vostès pensen que no és necessari aquest estalvi, però aquest estalvi el pagam tots nosaltres, el pagam tots els ciutadans de les Illes Balears i fer feina de 59 a 43 diputats, aquests 16 diputats menys, significa un estalvi per a tots de 7 milions d'euros. I si podem fer la mateixa feina amb 7 milions d'euros menys, per què no la podem fer? Perquè aquests 7 milions d'euros podrien anar a allò que més els preocupa, a serveis socials, a sanitat, a educació, a benestar... per què no ho feim si es pot fer?

Però mirin, mirin, vostès diuen que això significa una minva de la representació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No, no és una minva de la representació, mirin, si ens atenem al nombre d'electors per diputats passariem de necessitar 12.570 electors per cada diputat a 17.247, ens situaríem en el sisè lloc de les disset comunitats autònomes, quedarien onze comunitats autònomes molt per sobre de nosaltres, i els posaré un exemple perquè no tinguin cap tipus de condicionant polític, Andalusia té un sistema de representació menor i no resta, precisament, representativitat a la cambra parlamentària, però qui critiqui això, i es tracta d'una

proposta seriosa i rigorosa i molt estudiada, jo l'animaria que analitzàs com estan els sistemes democràtics dels països que diuen que són més democràtics que nosaltres, del nord d'Europa, i veuran la representativitat.

El que més em tem jo és que el fet de dir no a aquesta reducció, el fet de dir no que ens puguem estalviar tots 7 milions d'euros directament per reducció de nombre de diputat i 4 milions més passant de canvi de representació o de retribucions de l'actual sistema a dietes, que significaria la reducció d'11 milions d'euros, jo crec que es produeix per una qüestió que es diu aritmètica electoral, que és que ja a vostès els costa molt repartir trenta diputats entre trenta partits polítics, haurien de repartir-se vint-i-dos, que toca menys, i hauria menys cadires a repartir, però nosaltres ens estalviaríem molts de milions i molts de doblers per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Mirin, han parlat d'inversions estatutàries, i també em sorprèn que parlin d'inversions estatutàries per una senzilla raó, perquè les inversions que arribaven aquí no arribaven al projecte finalista, no arribaven, es quedaven per enmig, despesa corrent, algú encara diu que no, però mirin, ha estat aquest govern que ha hagut de tornar a gestionar, precisament, ha de tornar a gestionar evitar el retorn d'aquestes inversions que no varen arribar, ha formalitzat aquest govern més de vint pròrrogues o reprogramacions dels convenis que vostès no varen fer arribar al projecte final i que nosaltres hem tornat a fer un conveni fins l'any 2017.

I li preocupa el Palau de Congressos, Sra. Armengol? Li hauria d'haver preocupat més que els 20 milions d'euros que estaven destinats, per part del Govern de l'Estat a inversions estatutàries, a pagar, a sufragar el Palau de Congressos, no es gastassin per enmig, perquè vostès varen governar durant quatre anys i el Palau de Congressos va estar aturat aquests quatre anys, i ha estat aquest govern, en una situació complicada i difícil i en el moment oportú, qui acabarà el Palau de Congressos perquè és una inversió productiva, perquè no és una inversió silenciosa, ja es va gastar doblers per enmig, i seran, en aquest cas, 91 milions d'euros que són necessaris per a la promoció turística, per al nostre turisme i per estar posicionats en el màxim nivell també del turisme de congressos.

(Alguns aplaudiments)

Han fet referència també als acomiadaments dels empleats públics. Mirin, saben vostès que no estam davant d'un debat jurídic definitivament resolt, però el que és clar és que en el procés de reestructuració, que ara mateix es du a terme, s'han de fer moltes passes administratives internes. El nombre total de treballadors afectats és de 623, però d'ells entre amortitzats i acomiadats han interposat demanda 131, dels quals fins i tot algun ja ha desistit. Li diré que la sentència del Tribunal Suprem, de data 22 de juliol de 2013, va unificar la doctrina sobre l'extinció laboral dels treballadors indefinits no fixos a les

administracions públiques i el sector públic instrumental, i va reafirmar que l'extinció de la relació laboral es podia produir per amortització del lloc de feina quan aquest no fos necessari per a l'administració pública. La sentència va confirmar de manera rotunda els arguments jurídics que havia sostingut l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, criteri que des de l'any 1996 ha vengut mantenint invariablement el Tribunal Suprem. A la seva empara s'han dictat nombroses sentències, totes elles favorables als interessos d'aquesta comunitat, i en aquest context la Sala Social del Tribunal Suprem, reunida en Ple, ha variat de criteri i la doctrina creada per ella i mantinguda inalterable des de l'any 1996 ho ha fet amb una sentència de fets de data 18 de juny de 2014. Per tant, des de l'Advocacia s'avaluen totes les conseqüències d'aquest canvi de criteri, però sempre s'ha fet amb el major dels criteris i rigor de l'àmbit de la judicatura, i en aquest cas de l'Advocacia de la comunitat.

M'han parlat també de corrupció i de transparència. El dia que qualsevol de vostès en els seus grups polítics facin exactament el mateix que he fet jo en el meu grup ens podran donar lliçons, fins aquell dia, ni una sola.

(Alguns aplaudiments)

El dia en què tots els imputats amb mesures cautelars de les seves formacions abandonin el partit immediatament ens podran donar lliçons. El dia...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... no aquest partit ho manté, el dia, el dia que vostès es comprometin...

(Remor de veus)

... el dia que vostès...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... es comprometin a no dur imputats en les seves llistes electorals, ens podran donar lliçons, el dia que vostès es comprometin, amb una qüestió molt característica, que el dia que nosaltres ho vàrem proposar un diputat nacional del Partit Socialista va publicar una carta a un diari qüestionant el fet que aquest partit pogués prendre aquestes decisions de no dur imputats a les llistes. Per tant, Sra. Armengol, el dia que vostè faci això jo li donaré l'enhorabona i li diré que per primera vegada ho farem igual.

(Alguns aplaudiments)

La transparència, però, no és qüestió de dir transparència, s'ha de demostrar. Jo he estat l'únic president que ha fet públiques totes les seves declaracions de renda i de patrimoni, amb còpia de totes les escriptures notarials i registrals, sense

excepció i voluntàriament, i vostè, Sra. Armengol, ha fet públic el seu patrimoni?

(Alguns aplaudiments)

No és necessari que vostè m'imiti, però sí que li diré que haurà de parlar amb el seu secretari general, el Sr. Pedro Sánchez, que ha dit que vol que tots els seus militants i persones que estiguin en el Govern facin públiques les seves declaracions de renda i de patrimoni. Supòs que ho farà perquè li demana Pedro Sánchez i no perquè vol demanar i demostrar la transparència a tots els ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Per tant, el dia que vostè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... ens igualin simplement, simplement ens igualin, no és necessari que facin més, quan ens igualin en criteris de transparència, ens igualin, vostès ens podran donar lliçons...

(Remor de veus)

...fins a aquest moment no estan legitimats per donar cap lliçó...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... a aquest partit i a aquest president.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Senyores i senyors diputats, tenc molt de respecte per la crítica, per la crítica constructiva, per aquella crítica que almenys es pugui fer amb la intenció de millorar o de proposar, no criticar per criticar, que és el que hem vist que vostès han fet durant tots aquests anys, i no de la crítica precisament de l'ofici, de la professionalitat de criticar-ho absolutament tot.

Crec que vostè no m'ha escoltat quan he parlat de l'IRPF i de la renda i de la reforma fiscal perquè vostè l'ha qüestionada i diu que és per a les classes més riques. Són les classes riques els jubilats? Són les classes riques les famílies que tenen molts de membres en el seu si? Són classes riques, per a vostè, la classe mitjana i la classe baixa que són a qui més afecta precisament la reforma laboral? O no m'ha escoltat o ja tenia el discurs preparat per si un cas jo donava alguna notícia bona.

(Alguns aplaudiments)

I em diu que és una reforma electoralista, no, miri, és una reforma que es pot fer ara i que ens hagués agradat fer-la molt abans, però ens hem passat tres anys fent feina per pagar els seus deutes, per equilibrar els comptes públics, per evitar tenir dèficit, per no generar més deute, per pagar els proveïdors, per generar confiança i és ara, tres anys després, quan ho podem fer. Si és electoralista per a vostè, que ho sigui per a vostè, però estic segur que per a tots els ciutadans que es veuran beneficiats no serà electoralista, serà un agraïment a aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

Vostè em diu que estic aïllat al Consolat? No, Sra. Armengol, faig feina molta i cada dia durant moltes hores en el meu despatx del Consolat, perquè si algú pensa que aquesta situació es pot revertir sense fer feina en un despatx en el Consolat durant moltes, moltes, moltes hores amb aquests companys, amb els consellers i directors generals, si algú pensa que aquesta situació es pot resoldre fora del Consolat és que no hi ha estat mai i no ha fet feina mai.

(Alguns aplaudiments)

Continuaré al Consolat tot el temps que faci falta precisament per poder donar notícies positives com la que dóna aquest govern, perquè precisament la feina que no es veu, per a vostè, perquè tal vegada vostè hagués estat de festes, pel carrer i fent coses, jo...

(Remor de veus)

... i aquest govern ha estat fent feina. Per tant, si vostè hagués pensat, on és el president? Jo li hagués dit, fent feina per solucionar els problemes que vostès ens varen deixar.

(Alguns aplaudiments)

Per cert, Sra. Armengol, vostè diu "quan sigui presidenta", primer haurà de dir que hauran de passar les eleccions, haurem de veure els resultats, haurem de veure amb qui pot pactar i haurem de veure si el Sr. Barceló la deixa ser presidenta, perquè han dit que vostè no serà la presidenta, perquè vol més representació un partit nacionalista que un partit majoritari, encara que sigui el Partit Socialista. Per tant, vostè serà presidenta no només quan tenguí l'oportunitat, en aquest cas, que nosaltres no sumem la majoria absoluta sinó també quan els seus, molts companys de partit i de grup la deixin ser presidenta.

(Aplaudiments)

La majoria absoluta no és una decisió de cap de nosaltres, és una decisió de tots els ciutadans, que en llibertat decidiran quin projecte, quin model i quins governants volen que representin les seves institucions. En aquesta terra s'ha demostrat en dues ocasions qui ha estat un pacte nefast per als nostres interessos. I aquí es demostra una altra vegada que és precisament l'origen d'aquests problemes quan es produeix un pacte d'esquerres i que ha de tornar venir el Partit Popular per solucionar els problemes econòmics, d'inestabilitat, dèficit i d'autèntic desordre en els comptes públics com s'ha produït per molt que vostès se'n riguin, perquè a mi això no em fa cap gràcia.

Miri, Sr. Barceló, és molt curiós que sigui vostè qui vengui aquí a jutjar-me en nom de la història, vostè, el del partit dels trens! Realment vostè és molt atrevit, jo sabia que fos tan atrevit per jutjar, en nom seu i en paraules seves, la història d'aquesta comunitat i jutjar aquest president, sobretot tenint en compte els 143 milions d'euros que ningú no va jutjar a veure si es podien pagar i que aquest govern ha tornat pagar...

(Alguns aplaudiments)

Critica i qüestiona la Llei del sòl que destrueix territori, Sr. Conseller, i la Llei agrària que pel que es veu també destrueix territori. Però vostè se'n recorda de José, de Sònia, de María, de Juan, sap de qui me'n record jo? De l'amo en Tomeu de sa Sínia, de mestre Antoni des Revolt, de mestre Andreu de sa Comuna o de l'amo en Joan des Molí, que precisament necessiten aquesta llei agrària perquè els seus interessos i els seus camps puguin sortir endavant...

(Aplaudiments)

Me'n record de tots aquells pagesos i de tots els ramaders, conseller, que ens demanaven pagar les ajudes de la PAC i a veure si entre tots podien trobar una alternativa, una solució per al seu camp, per als seus animals perquè no tenien oportunitats i que volien vendre els seus productes a ca seva sense tants d'intermediaris i que podien tenir una eina, una alternativa, a part del que tenen. Ara tendran una llei agrària que els donarà oportunitats que qualcú vol dir i criticar que consumeix territori. El que consumeix són moltes hores de feina, moltes hores de camp, moltes hores de suor i, en aquest cas, molt d'orgull nostre de fer feina per a ells amb aquesta llei agrària.

(Aplaudiments)

I el més curiós és que va ser aquest govern el que va tornar recuperar la Conselleria d'Agricultura. Supòs que és una conselleria de destruir territori, a partir d'ara la Conselleria d'Agricultura és la conselleria de la destrucció de territori, perquè quan feim una llei agrària per als agricultors i per als ramaders, estam consumint territori. Per tant, ben orgullosos també d'haver recuperat aquesta Conselleria d'Agricultura, que era un dels nostres compromisos.

(Aplaudiments)

I, Sr. Barceló, l'estabilitat no resideix a les persones, resideix en aquest cas a les propostes dels partits polítics. I el projecte i la proposta del Partit Popular va molt més enllà de les persones, perquè és l'únic partit que pot garantir l'estabilitat per millorar i per prosperar.

Senyors i senyores diputats, com bé saben vostès aquestes conselleries i aquest govern no han tengut una feina fàcil, no ha estat una legislatura fàcil. És una legislatura en què hem hagut d'abordar moltes reformes estructurals i hem hagut de solucionar moltes qüestions i molts problemes que venien de molt enrere i que sense jutjar-ho, almenys, sí diré que ja no tenien més cabuda. L'objectiu d'aquest govern no ha estat en cap cas la popularitat, més enllà del que pugui o no convenir com a conseqüència de gestionar bé els interessos públics. No poden ser una alternativa aquells que són els responsables d'haver-nos duit a aquesta difícil situació econòmica, política, social i laboral. Aquesta és la legislatura de la gestió i és la legislatura del canvi. És la legislatura en què hem posat per damunt de tot el nostre compromís amb els nostres ciutadans. Aquest govern estava compromès amb el canvi, perquè no ho paga recordar que hi havia moltes, moltes, moltes coses per canviar, moltes coses que ja afortunadament han canviat i estan canviant.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Francina Armengol, per un temps de deu minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, em té molt preocupada, em pareix que tots els rumors que corren sobre vostè, avui s'han demostrat que són realitat. Una persona que viu aïllada al Consolat, tancada en el seu món obsessiu, que per res no respon a la realitat que viuen, que pateixen i que senten els ciutadans de les Illes Balears; una persona obsessionada en si mateixa, *yo, me, mi, conmigo*. Això és el Sr. Bauzá, una persona que mai no assumeix un fracàs, mai no rectifica, mai no s'ha equivocat. Els seus grans fracassos polítics com els ha assumit, Sr. President? Tallant el cap de qui li ha estat més lleial...

(Petit aldarull)

Impost verd, una idea seva, li tallam el cap al Sr. Aguiló. Hospitals General i Joan March, idea seva, però li tallam el cap a la Sra. Castro. El TIL, idea seva, però li tallam el cap a la Sra. Camps. I una altra característica, talla el cap als fidels i talla el cap als que li fan ombra. I això com que no és molt difícil, ha hagut de renovar el 60% del seu govern i avui incomprendiblement talla el cap al batle de Palma. Ell mateix i no jo diu: "la forma de governar del Sr. Bauzá tindrà conseqüències a curt termini". Queda tot dit, Sr. President.

Tenc deu minuts i no puc respondre a tants d'improperis com ha llançat des d'aquesta tribuna en les seves llargues hores de parlar. Però miri, ja està bé que insulti els mestres, ja està bé que insulti els docents d'aquesta comunitat autònoma. Els docents no fan política a les aules!

(Aplaudiments i petit aldarull)

No fan política a les aules! Jo no sé de quins fills ni de quins mestres parla vostè. A mi no m'agrada parlar de temes personals, Sr. President, però tenc dos nins sahraus en acollida d'estudis i els duc a una escola pública i he conegut de primera mà el que significa i el que fan els docents de les Illes Balears per als alumnes, per als pares i mares i per a tota la comunitat educativa. I són docents que s'hi deixen la pell, malgrat vostè, i que posen doblers de la seva butxaca perquè no hi hagi cap nin que passi gana en els menjadors escolars...

(Aplaudiments)

Per tant, ja no li permetré més aquests insults als treballadors públics de la docència, a qui encomanam el millor que tenim, l'educació dels nostres fills, Sr. Bauzá. Per tant, ja basta! Qui ha fet un escàndol amb l'educació de les nostres illes ha estat vostè i només té un nom i un responsable, José Ramón Bauzá.

I què ha fet? Ha retallat com mai en aquesta terra, 120 milions d'euros, ha tret fora més de mil professors, ha eliminat els programes de suport d'atenció als infants més febles, ha eliminat tot el pressupost d'infraestructures educatives. Sr. President, el problema que teníem era el fracàs i l'abandonament escolar, i vostè l'ha augmentat perquè tots aquests projectes eren fonamentals per lluitar contra el problema de l'educació que és fracàs i abandonament escolar. I amb vostè augmenta.

I qui està obsessionat, obsessionat, malaltissament obsessionat en la qüestió lingüística és vostè, és vostè! Aquí no havíem tengut mai cap problema fins que ha arribat vostè al Consolat de la Mar. A veure, comenci a estudiar, du tres anys i mig de president...

(Remor de veus)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Escolti, aquí no hi ha cap normativa d'immersió lingüística. Aquí hi havia un Decret de mínims i una Llei de normalització lingüística, que s'aplicaven en llibertat, des dels consells escolars, des de la comunitat educativa i des dels centres. Vostè va intentar..., no se'n recorda?, va passar una enquesta perquè els pares triassin en quina llengua havien de fer l'aprenentatge el seus fills. Un 80% li va dir en català i va tornar com a boig, Sr. President, no ho va poder assumir! I aquesta és la realitat...

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no ens conti més històries. Assumeixi-ho, el TIL és mort, el TIL és mort, l'ha mort la ciutadania que té molta més intel·ligència del que vostès han fet i l'ha mort el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Per tant, deixi-ho anar! Acati les sentències i deixi-ho anar, no ens destrossi més una educació pública que l'únic problema que té és vostè i el seu govern.

Arriba molt tard a qualsevol proposta de pacte educatiu. O no se'n recorda quantes vegades li he demanat reunions amb comunitat educativa, almenys més de deu i sempre ha dit que no! Els docents han vingut davant el Consolat i li han demanat reunió, i vostè no s'hi ha volgut reunir. Per tant, Sr. President, ja basta d'insultar, ja basta!

Sanitat, sanitat. Ha posat la salut al servei del dèficit públic. Vostè, no sé si se n'ha adonat, ha llevat un dret que era universal, el reial decret de Rajoy nosaltres aquí hem tengut un president que no l'ha volgut recórrer. Joestic orgullosa de les comunitats autònomes que ho han duit al Constitucional, perquè han dit que tots els ciutadans tenen el mateix dret a una salut pública i universal, i vostè no ho ha volgut fer.

(Aplaudiments)

Vostè és qui ha tancat els centres de salut els capvespres i ens diu que han pujat les urgències dels hospitals, com una gran notícia. Home! És que ha tancat els centres de salut els capvespre, on vol que vagi la gent que està malalta?, a les urgències dels hospitals. Això no és una bona notícia, Sr. President!, això no és una bona notícia.

(Aplaudiments)

I ens diu que les retallades no influeixen en la qualitat assistencial, ja li ho contaré jo, 120.000 ciutadans que esperen o bé per a una prova complementària o bé per a una intervenció quirúrgica. Per ventura vostè no se n'assabenta perquè es veu que trepitja poc els hospitals públics, però la gent que els trepitja ho sap, demani a una persona que necessita una colonoscòpia quin temps espera ara i quin temps esperava quan governàvem nosaltres. Ara espera més d'un any. I sap quanta gent no ha arribat a ser intervinguda perquè desgraciadament ha mort? Pensi-hi, Sr. President, i faci alguna reflexió seriosa.

Em parla de la radioteràpia d'Eivissa. Miri, estava planificat des del juny del 2010, ho vol veure, Sr. President, ho vol veure en el Pla funcional que nosaltres vàrem aprovar? Deixi de mentir, perquè les mentides tenen les cames molt curtes...

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

I si hagués fet el que nosaltres li vàrem deixar projectat, estaria en funcionament i seria públic, públic que és el que nosaltres volem, no ho volem privatitzar, Sr. Bauzá, escolti. I deixi de dir que vostè paga. Els malalts, als quals vostè utilitza d'una forma increïble quan li interessa, els malalts que fan radioteràpia a Mallorca i que vénen de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, als quals el Govern els ha de pagar una miserable dieta de 17 euros, sap quin temps fa que no cobren? Fa un any, amb el seu govern, Sr. President!

(Remor de veus)

No em digui que jo no m'he preocupa mai ni pels discapacitats ni per les persones amb dependència. Si alguna cosa vaig fer com a presidenta del consell va ser posar doblers i recursos econòmics per a això i posar moltes places residencials noves, cosa que vostè no n'ha feta ni una, ni una! En té 3.000 que esperen...

(Aplaudiments)

Miri, Sr. President, la societat que dibuixa és la desigualtat. Aquesta és la que vostè vol, la societat on no tothom té les mateixes possibilitats i em parla de l'atur i em mostra gràfics dels seus, dels que fa vostè, que li fan a vostè. Miri, han augmentat un 24% els milionaris, la classe mitjana desapareix perquè s'està empobrint i els treballadors estan en una situació molts d'ells d'exclusió social. A vostè li sembla fantàstic que baixem la xifra dels aturats perquè tenim una persona que ha aconseguit un contracte laboral de dues hores durant set dies. A mi em pareix una mala notícia, a mi em sembla una mala notícia.

I a veure, Sr. President, a veure si això ho entenem, estam reemplaçant contractes a temps complet per contractes a temps parcial. Si comptam les hores treballades el darrer any, han baixat un 1,1%. Significa que hem perdut 8.000 llocs de feina a temps complet. Aquesta és la gran mentida que explica el Sr. Bauzá...

(Remor de veus)

Miri, per pagar tot això que jo li he dit, els drets de sanitat, el dret de salut, el dret a serveis socials, es necessitava un govern amb força, un govern amb capacitat de negociació, un govern amb un president amb fortalesa, un president que quan va a Madrid se l'escoltin. Bé idò, vostè ha estat un desastre, un desastre, Sr. President, pitjor impossible.

Sistema de finançament li han vengut a pegar la galtada política aquí el Sr. Rajoy, pam, pam!, no hi haurà sistema de finançament que és allò que vostè havia fiat tota la legislatura. Règim especial no n'hi haurà. Inversions estatutàries, ha arribat al ridícul de dir com un èxit que ha aconseguit un zero..., un zero, Sr. President!, perquè no ha estat capaç d'aconseguir una inversió ni capaç de presentar un projecte per demanar el finançament. Ha mentit contínuament i en el pressupost general de l'Estat, Sr. President, ens posa a 124 euros per càpita, la meitat de la mitjana espanyola, vostè ho troba una bona notícia? Jo no. Trob que Rajoy ens tracta molt malament, no el Govern d'Espanya, no sempre el Govern d'Espanya, és el Govern que dirigeix el Partit Popular, té nom i llinatges.

Ha estat incapaç de millorar el finançament. Ara ens proposa una reforma fiscal que, Sr. President, diu: "mantendré les mateixes retallades, llevaré ingressos perquè faig una rebaixa fiscal, augmentaré el pressupost". Sap que Europa està entrant en la tercera recessió econòmica? Els miracles passen a un altre lloc, en el Parlament no solen succeir. Per tant, Sr. President, deixi d'enganyar, proposta electoral i electoralista perquè té a set mesos unes eleccions i es pensa que així podrà tenir alguns vots.

Miri, vostè que ha estat el campió del dèficit, va dir, si a mi em diuen un 1,8, he de dir un 1,6; perquè jo he demostrar a Rajoy que jo som un home potent i que sé llevar greix, que és llevar professors, llevar metges, llevar serveis socials", això és llevar greix per a vostè, i va ser el campió i es va penjar una medalla. I a canvi d'això han dit, a aquest li retallam tot, au!, fora, fora res, perquè què hi hem guanyat amb això? Si clar, un diu feim un esforç que fa fer als ciutadans -perquè vostè no en fa cap-, feim un esforç, però a més aconseguim algunes inversions, jo ho podria entendre. Però no, els campions del dèficit i els campions de l'endeutament, perquè li vàrem deixar una comunitat, Banc d'Espanya, 4.500 milions d'euros de deute, Banc d'Espanya i la tenim a 7.500...

(Remor de veus)

Cada dia, cada dia demana un préstec de 2 milions d'euros, de 2, dissabtes i diumenges inclosos, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Vaig acabant. Miri, Sr. President, les prospeccions no, abans, ara i sempre. Però jo no som d'eslògans com vostè, vostè és un president d'eslògan electoral. Vostè diu que no vol prospeccions, però no fa res, ni tan sols ha aconseguit que ni un ministre, ni Rajoy el rebien. Per tant, no ens vengui aquí a donar lliçons.

Miri, reducció de diputats. Amb el nostre vot no reduirà democràcia, no reduirà representativitat a les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

I no sucumbirem que pugui eliminar l'esperança de canvi de tants de ciutadans.

Transparència, tota, Sr. President. Jo no faig declaració de patrimoni perquè no tenc el patrimoni que té vostè, ho tenc tot penjat a la pàgina web, un pis hipotecat i això està penjat per tot. No tenc res a amagar, Sr. President, no som com vostè, no som com vostè!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I no em parlarà d'austeritat una persona que ve aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab tot d'una, Sr. President.

... cobra un sou amb dedicació exclusiva, tots els beneficis de la farmàcia i dietes cada vegada que s'asseu en aquest parlament i no se les ha volgudes llevar en tota la legislatura.

Miri, Sr. President, no ha estat capaç d'entendre el que estava passant en aquesta comunitat autònoma. Efectivament, jo he donat les gràcies a qui són els herois, als padrins i padrines que han fet surar els seus nets, a la gent que ha defensat els drets bàsics de la ciutadania, als creadors culturals, a tots els treballadors públics, a tots, i especialment als docents, als aturats, als que viuen una situació d'extrema dificultat i veuen com els seus fills passen fam; als emprenedors, als comerciants, a les dones que un cop més hem estat les sacrificades; a tots aquells que han anat moltes passes per endavant de vostè. I a tots ells els faig una crida, les coses es poden canviar, tenim una gran oportunitat el maig de 2015, des de l'estima a la nostra terra i des d'una lluita aferrissada per tenir una terra d'oportunitats per als nostres fills. No us rendiu, jo no em rendiré, els socialistes no ens rendirem!

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el seu portaveu, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Les dades. Institut Nacional d'Estadística, Sr. Bauzá. Nombre d'empreses que han destruït vostès: el 2011 hi havia 87.400 empreses, el 2014, 84.200; dades oficials de l'INE. Índex de producció industrial -no me n'ha parlat, d'indústria, miri que jo li he insistit avui- índex de producció industrial: el 2011 l'índex de producció industrial suposava una destrucció, una baixada del menys 2%; sap a quant està ara, les darreres dades oficials?, menys 10,2%. La poca indústria que ens queda, destruïda vertiginosament mentre vostès no són capaços de fer-hi res. Menys 10,2%, dades oficials de l'INE.

Famílies que no arriben a final de mes, han passat del 16% -dades oficials de l'INE- del 16% les famílies que no arribaven a final de mes en plena crisi, 2011, el 2013 19,3%; ha pujat, ha pujat, pitjor que en plena crisi. Taxa d'exclusió social: del 18,5 al 24,2% ara, ha pujat. Pobresa: del 19,9 el 2011 a ara el 27,3%, Sr. Bauzá, més d'un de cada quatre ciutadans de les Illes Balears està en taxa de risc de pobresa en aquests moments gràcies a les seves polítiques. Dades estadístiques de l'INE, no se'ls inventa el Grup MÉS, dades estadístiques de l'INE.

Sap com s'ha incrementat la temporalitat aquesta legislatura? La contractació a temps parcial s'ha incrementat un 26%. Vostè braveja de l'increment de les afiliacions a la Seguretat Social, però no compta que han baixat les hores que es contracten els treballadors, i efectivament en aquests moments a un hipermercat una treballadora a quatre hores diàries cobrant un sou de 600 euros, ja em diran quin projecte de vida pot tenir, perquè aquesta és la realitat dels llocs de feina que creen, com li he dit avui matí.

Però bé, vostè tergiversa la realitat. Ens ha dit en la reestructuració d'empreses que hi ha 123 demandes. 123 demandes no són 123 persones, perquè cada una d'aquestes demandes té molts de treballadors i treballadores darrere. No amagui la realitat.

(Remor de veus)

Miri, tema d'indústria. L'Estat espanyol està preparant-se per la reindustrialització; a Europa és un dels seus objectius bàsics la reindustrialització. Què han fet vostès? No han fet res, no són capaços de fer res de res en el tema d'indústria, tots els ous a la panera del turisme. Evidentment que el turisme ha de continuar essent durant molts d'anys, i esperem que així sigui, el nostre motor econòmic, però no ho podem fiar tot, ni a la indústria ni tornar al llop de la construcció. La construcció ha d'estar mesurada i no desfermada, que ja ho hem conegut.

Tema social, tema social. Ha parlat de les persones beneficiàries de la dependència. Miri, la passada legislatura vàrem passar de 0 a 10.166 persones, de 0 a 10.166 persones, dades de juny de 2011. De juny de 2011 a juny de 2014 han passat de 10.166 a 11.528, és a dir, en quatre anys només han estat capaços de pujar les persones beneficiàries de dependència en 1.362 persones. La passada legislatura vàrem passar de 0 a 10.100; en aquesta vostès només han pujat 1.362 persones. Per tant no ens conti romanços, aquesta és la realitat de la seva gestió. I ja que parl de tema social, tema de discapacitats, que ho

ha tret la Sra. Cabrer i vostè també ho ha tret. Miri, per què varen venir un mes després de les reunions amb el Govern aquí a fora a reclamar-los doblers?, perquè ells saben que cada any aquests 10 milions es pagaven d'un any per l'altre; ho saben. De fet vostès fan el mateix. Sap quan varen pagar els convenis per discapacitat de 2012?, de Mallorca, l'exemple que tenc aquí, eh?, dades oficials del Govern balear; sap quan varen pagar els 8.781.000 euros del conveni de 2012?, del conveni de 2012? Juliol de 2013!, 18 de juliol de 2013. Per tant estan pagant un any després, com es feia la passada legislatura! Què ha passat, idò?, per què varen venir a protestar? Bé, idò jo li ho diré: perquè vostès, vostès, no la Sra. Sandra Fernández, que en aquell moment no era al Govern, vostès sap què els varen dir?, que no hi havia esperança, que pensassin a començar a fer rifes, mercadets, perquè no creixerien places, perquè el sistema de benestar no podia ser el mateix, i per això varen sortir al carrer, perquè els estaven enviant un missatge molt clar que s'havia acabat. Evidentment, evidentment llavors -tanta sort- varen rectificar.

Però no ens doni lliçons de corrupció, del tema de corrupció, Sr. Bauzá, eh?; el partit que té un expresident a la presó per corrupció, un exconseller a la presó per corrupció, 16 exalts càrrecs a la presó per corrupció no pot donar lliçons d'honestedat a ningú. Això a Balears, no parlem a nivell de Madrid, Gürtel, Bárcenas, etc. Quin partit ha necessitat fer un codi ètic com el seu?, cap altre! Un que en tot cas ja està desaparegut, Unió Mallorquina, però després venien vostès. Vostès varen haver de fer un codi ètic, evidentment que sí, evidentment que sí. Per cert, els diputats i les diputades del meu grup publiquen el seu patrimoni i els seus ingressos des de l'any 2007!, no digui que és el primer; des de l'any 2007 els diputats i les diputades, en aquell moment del Bloc, ara de MÉS, publiquen el seu patrimoni i els seus ingressos, des de 2007. Ningú no ho feia, llavors, ningú no reclamava; de fet se'n reien, se'n reien, "mira'ls, aquests, mostren si tenen un cotxe o tenen un pis"; se'n reien vostès.

Ara en braveja; braveja després d'haver mentit a les seves declaracions de béns i patrimoni que va presentar aquí en el Parlament i en el Govern...

(Alguns aplaudiments)

Va mentir, Sr. Bauzá!, va mentir i va ocultar els seus negocis, va ocultar els seus negocis. No doni lliçons a ningú d'honestedat.

Ha parlat molt d'educació. La sentència del TIL. Sembla que aquesta sentència li ha reconegut tota una sèrie de mèrits i li ha atorgat medalles, tot un èxit, vaja, enhorabona. Quina falta d'humilitat i de modèstia! Parla de voler pactar, parla de pacte de l'educació. Per poder pactar el primer que fa falta és pensar i reconèixer que els altres també poden tenir raó, i això vostè no ho entén, no ho entén! Està obsessionat amb això que no volen política a les aules, i els únics que han entrat el tema partidista a les aules han estat vostès, contínuament durant tota la legislatura, i ens ha dit ara que no hem contestat si acceptam el

pacte educatiu que ha ofert. Ara vostè ve a oferir un pacte educatiu! Miri, s'uneix el Govern al pacte impulsat per la societat civil, pares i mares, experts, APIMA, a través de la declaració de Ses Salines? S'hi adhereixen o no s'hi adhereixen? Nosaltres hi parlarem, nosaltres hi pactarem, amb tots ells, amb tota la comunitat educativa, i per descomptat ens hi adherirem. Faran el mateix vostès?, o fallaran com en el Cercle d'Economia?, que varen firmar el seu pacte preelectoralment per penjar-se la medalla, i llavors el Cercle d'Economia els va retreure que no han complit el pacte que vostès mateixos varen firmar.

Miri, el TIL, segons la sentència -vostè llegirà els trossos de la sentència que vulgui- el TIL, segons la sentència, incompleix l'Estatut, incompleix el decret de mínims, té manca de negociació, el calendari no es va negociar amb els sindicats, no reconeix l'autoritat educativa de la UIB... Per tant, Sr. Bauzá, el TIL és mort i ben mort. I evidentment aquí no es vol retornar a cap model d'imposició, que és la bubota que vostès contínuament tenen: més del 80% dels pares, per dues vegades, Sr. Bauzá, han triat la nostra llengua com a llengua vehicular a infantil, per dues vegades més del 80% dels pares i les mares. El nostre model és el model consensuat, que respecti projectes aprovats pels consells escolars, que respecti l'autonomia dels centres i que hi hagi recursos per fer front al fracàs escolar, per fer front a la diversitat i per fer front a totes les retallades que vostès han aplicat aquesta legislatura.

Tema salut, i vaig acabant. Torn repetir: la concertació privada amb clíniques, en el cas que tots els recursos públics dels centres -quiròfans, llits- estiguin a disposició, estiguin oberts. El Sr. Sansaloni té quiròfans tancats i té llits tancats!, durant l'estiu n'ha tengut plantes senceres!, i anam a les clíniques privades. No, primer utilitzem els nostres recursos i llavors ja hi anirem. Bé, ja li ho ha dit la Sra. Armengol: per què hi ha més urgències?, perquè s'han reduït els horaris d'atenció primària!, i perquè hi ha més de 16.000 persones que no poden fer altra cosa que anar a urgències perquè no tenen targeta sanitària perquè vostès els l'han llevada.

Dèficit i equilibri pressupostari. Miri, Sr. Bauzá, exercici 2013, dades oficials del Govern de les Illes Balears. Sap quina quantitat hi havia per a creditors per operacions pendents d'aplicar al pressupost? Traduït: igual, factures als calaixos, 2013, 96.891.000 euros a l'absolut!, factures als calaixos per valor de més de 96 milions d'euros! Dades oficials del seu propi govern, i ens retreu si hi havia factures als calaixos. 96 milions vostès, vostès el 2013. Per cert, el mateix govern, la Conselleria d'Hisenda, diu que s'han produït nombroses modificacions a l'estructura del Servei de Salut que han suposat constants reassignacions de funcions de recursos humans i pressupostaris que dificulten el normal funcionament d'un ens com el Servei de Salut. Li està dient que tots els canvis que hi ha hagut a l'absolut continuus de gerències i de personal que canviava i se n'anava dificulten el servei. Vostès mateixos ho reconeixen.

Ja vaig acabant, vaig acabant amb el tema de la llei electoral, que és una llei molt oportunista, la seva, però miri, li dic una cosa, vol que en parlem? Venga, en parlem, en parlem però amb unes bases molt clares i molt concretes: ha de millorar la representativitat, ha de millorar la pluralitat i ha de millorar la transparència, i evidentment això passa, entre d'altres coses, per

llevar el topall del 5% que impedeix l'entrada de determinats grups al Parlament, o canviar una regla d'Hondt que fa que amb el 43% dels vots obtenguin un 55% de tota la cambra parlamentària. Bé, idò canviem aquest per altres sistemes molt més proporcionals, molt més representatius, i aleshores ens asseurem a parlar. I igualment que parlarem...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Acab. ...que els consellers del Govern a més del sou no cobrin a la vegada dietes parlamentàries, que es limitin les dedicacions exclusives parlamentàries assegurant un mínim per fer la feina legislativa, o que els diputats i les diputades que tenen una dedicació econòmica no puguin tenir dedicació plena al Parlament.

La dreta, el Partit Popular està molt interessat a saber quins pactes farem quan governem. Idò escoltin bé, jo els ho diré...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

La Sra. Armengol ha tengut un minut més. Farem tots els pactes que no han estat capaços ni han volgut fer aquesta legislatura: el del model econòmic de futur, el de la regeneració democràtica i el pacte per l'educació, i evidentment defensarem la sobirania fiscal d'aquestes illes i el dret a decidir a través de consultes ciutadanes perquè els ciutadans i les ciutadanes puguin parlar.

Ja per acabar -ara sí que acab, Sra. Presidenta- avui vostè ha tengut una esmena a la totalitat, i no ha vengut de la bancada de l'esquerra, una autèntica moció de censura per aquell que té més a prop, aquell que el coneix bé. Aquesta persona ha triat avui, just després de la seva intervenció en el debat sobre l'estat de l'autonomia, per comparèixer i dir que no ho han fet bé, que abandona el vaixell i que se'n va, un home que el coneix bé i fuig de vós, una autèntica moció de censura. Ha triat el dia i el moment i el lloc per censurar-lo públicament, i vós no heu estat capaç de dir ni una sola paraula del batle de Palma. Coincidim amb el Sr. Isern: hi haurà la pròxima legislatura una gran derrota del Partit Popular.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mabel Cabrer, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. President, acabam de visualitzar com l'esquerra està perduda. S'han equivocat. Ells, ella, que va deixar tirats els serveis socials!, que va deixar tirada la nostra sanitat pública!, que va deixar tirada la nostra educació!, que varen traspasar la línia vermella dels més necessitats, dels més dèbils, són vostès! Nosaltres hem garantit la seva supervivència, i per això avui no es manifesten, avui estan contents perquè els prioritza, perquè hem garantit la seva supervivència, perquè vostès els varen deixar tirats. Vostès han perdut quatre anys pronosticant *las diez plagas de Egipto, las diez plagas de Egipto de l'Antic Testament*, i sap què ha passat?, que no només no han vingut sinó que hem fet *la multiplicación de los panes y los peces*, i vostès...

(*Alguns aplaudiments*)

...i vostès ho saben, i saben que això no ha estat un miracle, ha estat una realitat on hem sabut partir d'una situació molt dolenta per multiplicar-la en milers d'efectes positius, i han estat els esforços col·lectius de tots els ciutadans de les Illes Balears, el seu caràcter lluitador i sacrificat que ho ha fet possible.

Però no han estat vostès, senyors de l'oposició. Vostès sempre han intentat almar, han intentat encendre la gent, i s'han equivocat, han fallat, i avui vénen amb les mans buides, no tenen res a oferir, només almar, criticar, vostès que varen deixar tirats els nostres serveis bàsics!, que nosaltres ens hem hagut de deixar la pell per garantir l'educació, la sanitat i els serveis socials.

Mirin, mirin, mirin, jo he fet una sèrie de preguntes i crec que no han volgut contestar, i és una llàstima, perquè avui era un dia per contestar!, perquè tots els ciutadans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...ens agradaria saber a tots els ciutadans, i li ho torn a repetir, si es tornaran a endeutar, si tornaran augmentar les empreses públiques, si tornaran augmentar les conselleries perquè s'han de repartir totes les cadires!

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

Si faran una política expansiva de subvencions!, si faran les anomenades inversions silencioses! Si aturaran projectes a la Comissió Balear de Medi Ambient!

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Si posaran més impostos! No ha dit res de l'ecotaxa, Sra. Armengol, posarà l'ecotaxa?, derogaran la Llei turística?, derogaran la Llei agrària?, derogaran la Llei del sòl?!

(*Alguns aplaudiments*)

Tornarà la immersió en català?! Almanco diguin que deixaran governar el partit més votat. És que els produeix urticària que governi el partit més votat!, els produeix urticària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Mirin, mirin, mirin, senyores i senyors diputats, l'escenari polític està canviant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, un segon. Hi ha tant de renou que no podem sentir res. Per favor, una mica de silenci. Tothom. Per favor, una mica de silenci.

Sra. Cabrer, quan vulgui.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Mirin, senyores i senyors diputats, l'escenari polític està canviant, és una realitat, però el que està clar, claríssim, és que aquesta legislatura el Partit Popular s'ha deixat la pell. Hem millorat les coses, hem donat la cara davant dels ciutadans per vostès, ho entenen? No hem estat aferrats a una cadira esperant a cobrar a final de mes mentre vèiem com passava...

(*Remor de veus*)

...passava l'economia. No, nosaltres hem governat, hem sanejat, hem activat, hem fet canvis, hem fet els canvis de la realitat social, de la realitat econòmica i de la realitat institucional, i jo crec que avui vostès han de dir que vostès s'han dedicat tota la legislatura a intentar aturar totes aquestes reformes, perquè quan venien mal donades, quan venien mal donades, era molt fàcil dir que no, era molt fàcil; vostès deien que engreixaria més l'atur, que vendria més recessió econòmica, això és el que deien. Avui siguin valents, no siguin covards, diguin que han intentat aturar totes les reformes que hem impulsat aquesta legislatura, perquè nosaltres avui podem recollir resultats, però vostès no poden recollir res ni ofereixen res, no són cap alternativa.

(*Alguns aplaudiments*)

I el melodrama, el melodrama, senyores i senyors diputats, s'ha acabat; el melodrama era fa quatre anys, no és ara. Jo aquest govern entenc que no suportin sentir aquestes coses, però la diferència, si comparem el juny de l'any 2011 i el juny del 2015 és que és molt cruel, és que és tremenda, és que no hi ha color! En qualsevol dada: en dèficit, en creixement, en pobresa..., tots els indicadors, qualsevol que agafem, confiança empresarial, tot el que és el sanejament dels comptes públics...

(Remor de veus)

...la diferència de juny del 2011, que vostès varen deixar el govern, o el juny del 2015, és que els resultats són positius, és que hem capgirat la situació, i els resultats seus varen ser dramàtics, varen ser un melodrama, va ser un desastre el que varen deixar en aquesta comunitat autònoma.

Ens parlen de Madrid, Madrid i Madrid, gran caràcter reivindicatiu. Prospeccions petrolíferes; els torn repetir el que deia el Sr. Antich, el seu John Kennedy de l'esquerra balear, deia que no havia pogut fer res perquè no hagués servit de res, això és el que ens deia, gran lideratge que ens representava a Madrid. I el PSM què feia?, el PSM estava callat; no ens diguin que no, vostès estaven callats, vostès duïen la Conselleria de Medi Ambient, o no se'n recorden? Vostès podien dur un acord a Consell de Govern d'interposar un recurs contenciós administratiu que aquest parlament els havia dit, i no ho feren! O no se'n recorden, que duïen la Conselleria de Medi Ambient? El mateix amb tot el que era quan s'aprovava un nou model de finançament: callats, callats; estava bé el nou model de finançament. O quan ens congelaven les inversions estatutàries, i el poc que va venir de les inversions ho varen gastar en despesa corrent. Parlem dels fons finalistes per habitatge, 20 milions d'euros, que es varen gastar en despesa corrent; del conveni de carreteres del Consell Insular de Mallorca en despesa corrent; de les inversions estatutàries... És que és molt fàcil criticar, exigir a un i no als altres. I que consti que nosaltres repetim que el model de finançament a les Illes Balears és injust, i que no volem prospeccions petrolíferes; ho deim ara i ho deïem abans.

Però avui novament, i com era previsible, vostès ens donen lliçons de sentències judicials i de corrupció. I mirin, estam cansats. Vol que parlem de sentències? És que jo les duc aquí, les sentències; són moltes les sentències. Podem parlar de la sentència del Tribunal Constitucional que varen interposar vostès perquè deien que llevar el requisit del català era inconstitucional, ens deien que era inconstitucional, bufetada del Tribunal Constitucional, va dir que no, que era constitucional.

(Alguns aplaudiments)

Vol que parlem de la sentència que va anul·lar el seu model a l'ensenyament, el seu model, per raons de fons? Perquè, sap quin era? Immersió en català. I què va dir la sentència? Va anul·lar el seu model, perquè era immersió catalana.

Miri, Sra. Armengol, jo també tenc tres fills, també tenc família nombrosa i n'estic molt orgullosa, li puc dir que estic molt orgullosa dels docents de les Illes Balears, però jo no vull el seu model educatiu, no el vull, perquè el seu model educatiu és en català, i jo vull que sàpiguen anglès, i jo crec en la

capacitat dels meus fills i en la dels professors per ensenyar anglès, aquest és el model en el qual crec, no el seu model en català.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Parlam d'una altra sentència, parlem d'una altra sentència? Alpha Pam, Alpha Pam, que vostè ha mencionat, s'oblida de dir que una sentència que varen fer persecució política contra aquest govern, varen fer persecució política amb la mort d'una persona, això ho diu..., la vol la sentència?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Li puc fer arribar si no se'n recorda.

Vostès, que han perseguit tres anys el president per la via penal i per la via contenciosa, han perdut totes les sentències, totes, les duc aquí també, vostè avui continua atacant la imatge i l'honorabilitat del president, em sembla una vergonya que encara no demani perdó al president, després d'haver estat tres anys atacant la seva honorabilitat!

(Alguns aplaudiments)

Una altra sentència, IB3, IB3 la qual ha de ser tan plural i que no sé què hem fet a IB3. Vostès diuen que els jutges van contra la llibertat sindical, ataquen el poder judicial pel judici de na Katiana Vicens i diuen que els jutges i l'administració de justícia van contra la llibertat sindical, idè, aquí els únics condemnats per atemptar contra la llibertat sindical varen ser vostès, perquè varen fer espionatge a IB3, tenc aquí la sentència de l'espionatge a IB3, per atemptar contra la llibertat sindical.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Armengol, a vostè li han anul·lat els tribunals i li han dit que adjudicava les carreteres de forma arbitrària en el Consell de Mallorca, això li han dit a vostè, aquí tenc la sentència.

(Remor de veus)

I està pendent en els jutjats, està pendent que vostès, el seu govern, decidissin llevar el límit de despesa per trànsit real de les carreteres a Eivissa. ¡*Quién me lo iba a mí a decir!*, que jo podria dir això avui, resulta que varen llevar l'antic conseller en funcions, en funcions, en contra de tres informes públics, dos de l'Advocacia i un de la Intervenció, ...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... va llevar el límit, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Carbonero, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... el límit de despesa per trànsit a les carreteres d'Eivissa, que suposa un sobrecost...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Carbonero, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... de 140 milions d'euros, i això està pendent en els jutjats.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El que passa és que, com que no governen, com que no governen no la poden ficar a un calaix, com hi varen ficar la sentència dels metges o com hi varen la sentència del conveni de carreteres, perquè una sentència que beneficiava a tots els ciutadans, però com que beneficiava el Partit Popular idò la ficam a un calaix...

(Remor de veus)

Nosaltres no som així, Sra. Armengol, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, senyors diputats, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... no som com vostès.

I ens parla de corrupció, el Sr. Barceló. Jo crec que el Sr. Barceló no se'n recorda de la corrupció també, la qual no és de sigles, és de persones, tenen molts casos, i, per cert, no dimiteixen, eh, quan estan imputats, no dimiteixen -ho dic perquè donen lliçons-; tenim el cas Marivent, tenim el cas Multimèdia, tenim el cas compra de trens, el cas Pont des Tren, el cas Cursos de formació per a aturats, amb els doblers de la formació per als aturats, en què tantes lliçons ens donen, està pendent per contractes falsos...

(Remor de veus)

... i per factures falses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, és que no se sent res.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Cas *Camino*, cas Voltor, cas Bitàcola, cas Carretera de Manacor, cas Parc control, en tenen prou també? Ho dic, perquè ja està bé!

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I acab, acab la meva rèplica, acab la meva rèplica i em vull dirigir als ciutadans de les Illes Balears, a tots els que han hagut de sofrir aquestes mesures tan dures durant aquesta legislatura, vull que sàpiguen que el Partit Popular té clar el seu programa de govern, necessitam consolidar a la propera legislatura tots els canvis que hem afrontat; necessitam consolidar a les nostres illes la feina, la creació d'empreses, el creixement econòmic i el turisme; garantir el futur de les persones que més ho necessiten, els sectors més vulnerables. Hem de tenir clar que ens jugam el futur i que no podem fer experiments. Nosaltres podrem entendre que hi ha persones decebudes de la política, però d'aquí a uns mesos ens jugam consolidar aquest canvi de tendència en positiu o entrar en una inestabilitat política que farà enrere ...

(Remor de veus)

... el que hem construït durant aquests quatre anys.

Jo sé quina és l'alternativa, el Partit Popular, el programa que oferim, tenim programa, tenim...

(Remor de veus)

..., i ho hem demostrat, les idees clares, tenim compromisos amb els ciutadans, acomplim el que prometem. Enfront no sabem què ofereixen, no sabem qui serà president...

(Remor de veus)

..., no sabem si la Sra. Armengol farà president el candidat de Podemos, ni sabem quantes conselleries tindrà qualsevol.

(Remor de veus i petita cridòria)

Avui el Bloc ja ha dit el que farà, ja lidera aquest nou pacte que sembla que serà el Sr. Barceló el president, és que és un embull tremend el que tenim enfront, és un embull tremend. El PSOE està arraconat, això sí que ho tenim clar.

(Remor de veus)

Sr. President, vostè ha governat per a la gent, per a les generacions futures, ha donat passes que només donen ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, vagi acabant per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Acab, Sra. Presidenta. ... que només donen les persones valentes i compromeses. Ha cregut en el que feia, ha tengut clares moltes coses que semblaven impossibles i les ha fet possibles. Vostè, el seu govern, aquest grup, tot el Partit Popular i els ciutadans hem estat protagonistes d'unes reformes que han canviat la tendència econòmica i ens hem deixat la pell pel futur d'aquestes illes.

Estic convençuda, i ho vull tornar repetir, que vostè tornarà fer aquest debat com a president la propera legislatura, perquè la feina ben feta sempre es reconeix. N'hi ha que diuen que *podemos*, nosaltres no és que puguem, és que ho hem fet, vostè, el seu govern i tot aquest grup parlamentari. Li volem agrair i li volem desitjar molts d'ànims i endavant.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica, té la paraula el president del Govern, sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Armengol, no fa falta que cridi tant, l'escoltam perfectament amb els micròfons, no és necessari que cridi tant.

(Remor de veus)

Però sí que li diré...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor. Senyors diputat, per favor, silenci.

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sí que li agrairia, no sé si ho ha fet inconscientment, esper que no ho hagi fet voluntàriament, perquè significaria qualque cosa que no vull dir, però no manipuli les meves paraules...

(Remor de veus)

... i no les...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, per favor. No, no importa que es giri.

(Remor de veus i algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Això hauria de ser un debat seriós, perquè parlem ...

(Remor de veus)

... d'un tema seriós que és el debat d'autonomia d'aquesta comunitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, deixin acabar al president la darrera intervenció.

Sr. President, quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Li tornaré repetir, Sra. Armengol, no manipuli les meves paraules i no ho faci voluntàriament, jo he dit, i ho tornaré repetir les vegades que faci falta i sigui necessari, que respect i reconec molt l'extraordinària labor i feina que fa el professional docent a les nostres illes. I he dit, i ho tornaré repetir, perquè així ho pens, encara que vostè vulgui manipular les meves paraules voluntàriament, que estic segur que hi ha pocs, però hi ha professors que manipulen els nins. I estic segur, i així ho dic...

(Remor de veus i petita cridòria)

..., perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... perquè tenc l'ús de la paraula, que hi ha professors, pocs, però que n'hi ha, que empren la ideologia i que manipulen els nins i que fan política a les aules, i ho repetiré totes les vegades que sigui necessari, perquè vostè no és necessari que manipuli les meves paraules. La immensa majoria no ho fan, tenim un personal docent extraordinari, però hi ha un petit percentatge...

(Algunes aplaudiments)

..., però hi ha un petit percentatge, que hi és, que manipula els nins i que fa política a les aules i que empren el model de la immersió lingüística per fer ideologia i per polititzar els nins, i que amb el model nostre de trilingüisme no ho permetrem, perquè no volem política a les aules. Així de clar, i no manipuli més les meves paraules.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

I miri, Sra. Armengol, recórrer les sentències és un dret que tenim en aquest estat de dret, per tant nosaltres pensam que el trilingüisme és bo, defensarem el trilingüisme i per això pensam que el Tribunal Suprem ens pot donar la raó, per tant no ens llevi a nosaltres -vostè que diu que practica la democràcia-, no ens llevi a nosaltres l'ús en democràcia de recórrer una sentència al màxim tribunal. I la sentència, si és definitiva i ferma, i va en contra del que nosaltres hem proposat, la complirem, però deixin-nos recórrer la sentència, perquè potser que ens doni la raó perquè potser que el trilingüisme sigui bo, perquè potser que la sentència no entra al fons, simplement qüestiona la forma, i potser que tots els nins es podrien veure beneficiats per l'aplicació d'un trilingüisme que ens dóna llibertat i que dóna més oportunitats, encara que a vostè no li agradi.

Hospital de Can Misses. Sra. Armengol, l'Hospital de Can Misses en el seu plànol no tenia el búnquer de la radioteràpia.

(Se sent una veu de fons intel·ligible i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor... Senyor... Sr. Tarrés, per favor...

(Continua la remor de veus)

Senyor... Sr. Tarrés... Bé...

(Es continua sentint una veu de fons intel·ligible i algunes rialles)

Sr. Tarrés, el crid a l'ordre.

Sr. President, quan vostè vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. No estava en els plànols, plànols que jo he vist; l'únic que hi havia, l'únic que hi havia, i no es confonguin, era una reserva d'espai per, en un futur... No, no, no és el mateix, no és el mateix...

(Aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, deixin intervenir.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Senyor..., mirin, els posaré un exemple.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No és el mateix que hi hagi un cotxe aparcats a un pàrquing o que hi hagi un pàrquing buit perquè hi pot haver un cotxe; no és el mateix, eh?

(Aplaudiments i remor de veus)

Per tant no hi havia el búnquer als plànols, hi havia una reserva d'espai; mai no es va projectar el búnquer, i a més no hi havia tan sols la dotació econòmica ni la dotació tècnica, perquè si no hi ha dotació econòmica i no hi ha dotació tècnica no hi pot haver el búnquer ni hi pot haver tot l'instrumental necessari per aplicar la radiologia "oncoteràpia". Això per una banda.

Si encara haguessin estat vostès governant els veïnats d'Eivissa encara estarien esperant no només per la reserva, sinó pel búnquer.

(Més remor de veus)

No, no esperen, ara tendran l'oportunitat, encara que a vostès políticament no els interessa, tendran l'oportunitat de poder tenir el tractament de radioteràpia a la seva illa. I vostès parlen molt d'Eivissa, defensant allò indefensable; com defensarien que a Menorca hi hagués projectat un projecte de tractament amb radioteràpia oncològica? També estaven projectats? Simplement no hi havia cap projecte, Sr. President del Consell de Menorca, com vostè sap, no hi havia cap projecte per aplicar el tractament d'oncologia radioteràpia.

(Alguns aplaudiments i més remor de veus)

Fan una anàlisi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Un segon. Senyors diputats... Sr. President...

Sr. Carbonero, el crid a l'ordre.

(Remor de veus i algunes rialles)

Idò Sr. Borràs. És que, mirin, és constant!

(Continua la remor de veus)

Mirin, senyors diputats, Sr. Carbonero, si no és vostè és qualcú de la seva bancada... Mirin, és impossible...

(Se sent una veu de fons intel·ligible i algunes rialles)

Aquest pic no, d'acord... Sr. Carbonero, miri, estam... Sr. Carbonero, per favor, continuem la intervenció, d'acord?, i si no és vostè li assegurem que és qualcú de la seva bancada. És impossible seguir..., és impossible seguir la intervenció del president, impossible, de veres, des d'aquí és impossible. No sé qui ha xerrat, però és impossible. Per favor els deman silenci, a tots els diputats.

Moltes gràcies. Sr. President, quan vostè vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Mirin, en relació amb l'anàlisi de les urgències fan una anàlisi equivocada. Vull pensar que és per qüestió que no els han passat bé la informació. El mes de juny de l'any 2012 reduïren l'horari dels centres de salut a les 5,30; les urgències l'any 2010 eren de 441.910; l'any 2011, 438.286; l'any 2012, 420.299; i l'any 2013, 426.369; i la previsió d'enguany, l'any 2014, és de 438.179. És a dir, hem incrementat les urgències a pesar de, com diuen vostès, reduir l'horari d'atenció. Quan vostès tenien els centres de salut oberts tenien major nombre d'urgències hospitalàries; per tant no es veu enlloc l'efecte del tancament dels centres de salut a les 5,30; fan una anàlisi equivocada; pens que ho fan perquè no tenen tota la informació.

Pel que fa referència al dèficit, ho repetiré totes les vegades que sigui necessari, i ho podem mirar conjuntament o ho podem fer de la manera que estimin oportuna. Vegem, entre el mes de juny de l'any 2007 i el mes de juny de l'any 2011 es va produir un increment del dèficit quan vostès... -perdó..., exacte, entre 2007 i 2011- d'un 125%, és a dir, es va incrementar en 2.922.000 euros. Però mirin, entre el mes de juny del 2011, que el dèficit era de 5.250 euros..., 5.250 milions d'euros, fins ara, que el dèficit és de 7.700, l'increment només ha estat d'un 46%. Què significa?, que nosaltres l'únic que hem incrementat el deute és com a conseqüència de l'increment del dèficit que tenim aprovat i permès per l'Estat cada any en cada exercici pressupostari. Vostès es varen oblidar dels 1.600 milions d'euros que varen deixar sense pagar als proveïdors, i vostès em diuen que tenien un deute de 5.250 milions d'euros. Molt bé, i els 1.600 milions d'euros de proveïdors qui els paga?, a qui corresponen? Què és, que com que no els volen computar com a deute financer no correspon pagar-los a ningú? Els haurà de pagar el Govern, i no és un deute que haguem generat nosaltres; per suposat que el pagarem nosaltres, tot el que puguem i un poc més, però cadascú que assumeixi les seves responsabilitats. Mentre vostès varen governar es va incrementar exponencialment el dèficit i, conseqüentment, el deute, i l'únic deute que s'ha produït en aquesta legislatura és com a conseqüència del sumatori, és a dir de les sumes, de cada un dels anys que generen dèficit. Així de simple. No sé quantes vegades serà necessari que ho expliqui, però ho explicaré totes les vegades que sigui necessari.

Pel que fa referència a allò que preocupa a la Sra. Armengol de les dietes de les persones que encara no han cobrat, pendents del tractament..., de les dietes del tractament de radioteràpia, li preocupa a vostè i ens preocupa a nosaltres, a tots; el que passa és que nosaltres estam pagant també i vàrem pagar tot el que vostès varen deixar a deure; ho pagarem i pagarem allò nostre. I també per a la seva tranquil·litat li diré que queden per pagar 1,5 milions d'euros, s'estan pagant cada mes 125.000 euros, i d'aquí a final d'any, mes de desembre, es pagaran mes a mes 600.000 euros cada mes perquè estiguem cabals i no tinguem un cèntim d'euro pendent amb totes aquelles persones que vénen a Mallorca fins enguany -i a partir de l'any que ve ja no serà necessari- a rebre el tractament de la radiologia "oncoteràpia". Però és molt curiós que a vostè li preocupa, que ens preocupa a tots, aquesta matèria, que és 1,5 milions d'euros, i no li preocupen els mils de milions d'euros que cada any

vostès es gastaven sense mirar prim i sense mirar d'on sortien i a qui havien de pagar.

Sr. Barceló, els temes de precarietat laboral, també tenc tots els informes, tots els rànquings, les ràtios i els percentatges. Podríem estar, vostè i jo, fins demà, segurament. Jo només li donaré una sèrie de dades molt puntuals. Només un de cada quatre contractes és actualment temporal a les nostres illes; la taxa de temporalitat es redueix any rere any; l'any 2011 la temporalitat era del 26,9% i actualment, l'any 2013, perdó -encara no tenim la d'enguany-, és del 25,1%. L'any passat es varen firmar 37.535 nous contractes indefinits; l'any 2011 eren 33.000 i l'any 2012 43.000.

I en relació amb la creació d'empreses, també podríem tenir mil dades i mil columnes d'informació; la creació d'empreses creix un 5,7%, les noves societats, i les dissolucions decreixen en un 7%; i la inversió estrangera va augmentar a les Illes Balears 786 milions d'euros l'any 2013, que és aproximadament un 200% més que l'any 2012. En definitiva, podríem estar comparant dades, xifres...

A tots ens preocupa el mateix, Sr. Barceló, estic convençut que ens preocupa el mateix, i ni un govern crea ni destrueix, aquí són les empreses les que poden crear i les empreses les que definitivament poden tancar les seves portes. L'important és que tinguin, i jo hi estic d'acord, segurament hi estarem d'acord, que tinguin el suport d'un govern que els pugui ajudar, governi qui governi, però les empreses el que volen és que algú les pugui ajudar, no dependre de subvencions que és el que nosaltres tenim pensat i és la nostra manera de fer i sí que els puguem donar estabilitat i seguretat jurídica i garanties i oportunitats perquè, en aquest cas, puguin desenvolupar el seu projecte independentment de qui tinguin la responsabilitat de governar.

Senyores i senyors diputats, les coses a les Illes Balears estan millor, parlava al meu discurs inicial d'aquest debat de política general que en començar la legislatura ens vàrem trobar un malalt amb aturada cardiorespiratòria, ara els que no varen saber tractar aquest malalt, els que no varen saber evitar aquesta aturada cardiorespiratòria, els que mai no varen encertar en el diagnòstic ni en el tractament vénen aquí a queixar-se que el malalt no esprinta.

Escoltant-los com parlen, sembla increïble i costa creure que durant el seu mandat les Illes Balears ho passassin tan malament; sabent tant com diuen que saben i proposant tant com no varen proposar quan governaven costa creure de veritat que fessin tan poc quan governaven. Si en saben tant com diuen, haurien de ser vostès els campions del món de la gestió, però vostès, desgraciadament, crec que són els campions del món dels focs d'artifici, i l'exemple clar d'aquella dita que diu: a la llengua li fan dir el que volen. Parlar sí, molt, esllògans tots i un poc més, propostes quan no governen totes, però cap d'específica perquè no n'hem escoltada cap ni una, ha semblat més un discurs de candidat de cara al seu electorat que un discurs en aquest cas de propostes cap a una societat. Res de res.

Deia Esopo: “les paraules que no vagin seguides de fets no serveixen per a res”. Aquí, quan es tracta de gestionar l'única opció real, l'única opció vertadera, l'única opció estable, l'única opció fiable, l'única opció responsable i l'única opció segura és la del Govern del Partit Popular. Sense que sigui el meu estil, reconec que també em costaria molt poc construir un discurs basat en desitjos, en coses impossibles, però que m'agradaria que succeïssin o amb propostes incertes que fessin a tothom un bon cantet. Tal vegada podríem parlar fins i tot de repartir bitllets a tot el món, però en realitat podríem estar enganant la gent.

Per a mi, el més important que pot tenir un polític -el més important que pot tenir un polític- és la confiança dels ciutadans. Als ciutadans els han de prendre molt seriosament, als ciutadans els han d'escoltar i als ciutadans els han de parlar molt clar i sense embulls, per molt dura i molt difícil que sigui la situació, encara que no ens agradi el que haguem de dir. L'ideal, a més, és fer-ho no amb paraules, sinó amb fets, no amb desitjos, sinó en realitats, ni amb propostes que just cerquin arribar a determinades finalitats electorals, que ja ho hem vist, la confiança dels ciutadans en els polítics ha d'estar basada en els fets i mai en les intencions.

No pretenc dir que tot el que ha fet aquest govern hagi estat perfecte, en absolut, ni tampoc no dic que hem fet absolutament tot el que aquest govern s'havia proposat fer perquè no vull enganar ningú, però sí que puc afirmar que la gestió d'aquest govern és bona i és una bona gestió en un context difícilíssim, és una bona gestió, a més a més, amb moltes, moltíssimes coses sempre en contra, però també he de reconèixer que si un vol canviar les coses ha de saber que aquests canvis tenen conseqüències, sempre hi haurà resistències a superar i sempre s'haurà de quedar malament amb algú, és el que passa quan un pren decisions, és el que passa quan un governa per a tots.

El problema principal que ens vàrem trobar va ser el de l'atur, un problema greu que ens preocupa molt i en el qual tot el Govern està bolcat de ple per trobar-hi solucions. A les persones que no tenen feina els vull demanar confiança, però no una confiança estèril basada just en un desig o en les bones intencions, una confiança basada en què la política duita a terme per aquest govern afavoreix la reactivació econòmica. Hem recuperat la inversió i de la mà, de la seva mà, la de la inversió, seguirà baixant l'atur. Amb aquest govern sí que s'ha creat ocupació i a més seguirem fent feina per millorar la qualitat d'aquesta ocupació.

Es tracta simplement de triar entre els que aconsegueixen rebaixar la cua de l'atur o els que l'engreixen cada vegada que governen. Es tracta simplement de depositar la confiança en qui pot avalar la resolució dels seus problemes amb fets o els que parlen d'una cosa i al final fan tot el contrari. Aquest govern, aquest, mereix la confiança pels seus fets, gestionar bé fa que assegurem els serveis essencials, com són l'educació, la sanitat i els serveis socials, però no per a avui, sinó el més important, per a demà. Crec de bon de veres que hem de fer tot el possible per millorar-los, però no es pot llevar als que tenim l'obligació de gestionar la possibilitat i l'obligació de fer més coses amb menys recursos, simplement el que han fet les famílies i el que han fet les empreses. No es pot jutjar simplement un govern en termes quantitativs. Poden cercar molts d'exemples a les seves

pròpies empreses on facin feina o simplement a casa seva de despeses que abans es feien i que ara no o de com han aconseguit fer el mateix amb menys recursos. Això, fer feina amb menys recursos, per obtenir iguals o millors resultats és precisament l'exemple de la bona gestió.

Balears disposa d'una fantàstica sanitat pública que ha sabut adaptar-se als canvis de la conjuntura social i econòmica i això ens aporta un valor immens com a societat, és sense cap dubte un objectiu aconseguit que tots ens hem d'ocupar de cuidar i de reconèixer i és també un gran valor per al nostre sistema econòmic.

L'educació ha de guiar l'evolució de la nostra societat i és imprescindible millorar l'educació. No ens poden permetre continuar darrere, als darrers llocs de la cua d'Europa. Aquest govern intenta implantar i consolidar una cosa tan necessària com és el trilingüisme que serà un clar benefici per als alumnes de l'educació pública i significarà al mateix temps igualar-los amb els de la concertada i els de la privada, però som el primer que diu, ara i abans, que l'educació no pot quedar simplificada en una mera qüestió lingüística, ho hem de superar.

(Remor de veus)

Nosaltres apostam per un trilingüisme en equilibri en les tres llengües... -presidenta és un poc complicat...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor..., senyors diputats, per favor.

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, per enèsima vegada, presidenta. Nosaltres apostam per un trilingüisme en equilibri entre les tres llengües al mateix nivell per garantir l'aprenentatge de les tres. I també volem potenciar l'ús de les nostres modalitats lingüístiques, no volem que es perdin o que quedin relegades a una petita concessió que ens fa un estàndard que no és el nostre. Per això, nosaltres defensarem sempre les nostres modalitats lingüístiques insulars.

(Aplaudiments)

No esperin que sigui aquest govern que impulsi la immersió lingüística en català, el més important de l'educació per a nosaltres no és just l'aprenentatge del català, no és la premissa a partir de la qual es desenvolupa tota la resta, no creim en la immersió, però la respectam. Per això, demanam als centres que tinguin aprovats els seus projectes que els apliquin segons el previst i que aquells que no els tenen se sumin al projecte cercant el benefici dels alumnes, no d'un govern, sinó dels alumnes, que és el que cercam nosaltres, que els nostres nins tinguin com més capacitacions lingüístiques millor, no és en benefici mai d'un govern, no ens equivoquem, és en benefici del nostre futur, que són els nostres nins.

És urgent millorar l'educació, i és possible, perquè una societat que vulgui avançar ha d'estar disposada a fer front a tots els canvis necessaris per avançar. Continuar fent el mateix no ens durà a res diferent del que ja tenim, i no volem continuar en el darrer lloc en educació, hem d'aspirar a molt més perquè el nostre futur, el de tots, depèn de l'educació.

Vàrem crear l'any 2013 la Conselleria d'Assumptes Socials i Família perquè vàrem considerar necessari reforçar les polítiques que duim a terme des de l'inici de la legislatura. La gestió que fa aquest govern és molt bona en aquesta matèria, ens hem fet càrrec de tot el que ens vàrem trobar quan vàrem arribar i milloram, a la vegada, els recursos i la normativa perquè tot sigui més fàcil per a aquells que ho tenen més difícil; perquè -insistes- no basta sortir aquí i dir obvietats com que les persones són les persones i que les persones són el més important, això és fer coloms, és el mateix, fer volar coloms és el mateix...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Fer volar coloms, si no ho saben és una expressió molt mallorquina. Per suposat que les persones són el més important, per a vostès i també per a nosaltres. No ens vulguin fer creure vostès això que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Jo crec que acabaré avui el debat, intentaré fer tot el possible, ho intentaré, ho intentaré.

No ens vulguin fer creure, vostès, això que les polítiques socials són d'esquerres, els discursos de les polítiques socials pot ser que siguin d'esquerres, tots els discursos i més, però la gestió, la bona gestió en aquesta comunitat és la del Partit Popular. Si hem de triar entre els discursos i els desitjos o entre els fets i la gestió no fa falta perquè no hi ha color i perquè la gent ho sap, no són necessaris els discursos.

No demanaré confiança a aquest govern ni a aquest projecte perquè a l'altre costat hi hagi el caos, seria fàcil jugar amb això, i, a més...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... i a més tenint en compte que en aquesta comunitat ja hem patit dues vegades el pastís d'un pacte de progrés. Mirin que em costa i que se'm fa molt costa amunt referir-me a aquests pactes com de progrés, perquè el progrés va ser de nou un altre desig, un altre discurs, una altra pèrdua de temps i una altra pèrdua de doblers.

(Aplaudiments)

Podria fer esment, encara que fos de puntetes, al caos del pacte i a la cirereta que pareix que es pot posar a aquest pastís, però seria injust. Ja veurem en aquests pròxims mesos tots els components que sortiran per elaborar aquest pastís. Seria injust que després de quatre anys d'una immensa feina, d'aconseguir millorar les coses partint d'un escenari tan i tant complicat i difícil ara haguéssim d'apel·lar a la por per guanyar-nos la confiança de la societat. No serà necessari.

Senyores i senyors diputats, nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem gestionat bé.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem creat ocupació.

Nosaltres ens cream i ens guanyam la confiança de la societat perquè hem reduït les llistes d'atur.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem reactivat l'economia.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem afrontat reformes estructurals.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem reduït i hem agilitat l'administració pública.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem complit amb els pressuposts, cada any.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem complit amb l'objectiu de dèficit, per primera vegada en la història d'aquesta democràcia.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem donat seguretat jurídica.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem aprovat moltes lleis i normatives per regular el que no estava regulat i el que no es tenia intenció, perquè no es va voler regular.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem facilitat que el turisme es renovi i millori la seva qualitat canviant i millorant el model.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè hem sabut mantenir els serveis essencials.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè estam compromesos amb la regeneració.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè estam compromesos amb la transparència.

Nosaltres ens guanyam la confiança de la societat perquè estam construint una nova relació entre la cosa pública i la privada.

I nosaltres ens guanyam i ens guanyarem la confiança de la societat perquè farem possible la radioteràpia a Menorca, a Eivissa i a Formentera.

(Alguns aplaudiments)

En definitiva, sortirem... Formentera també, els veïnats de Formentera van a Eivissa a fer el tractament de radioteràpia. No sé per què se'n riuen.

(Remor de veus)

Muy bien, muy bien...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... idò, farem un... volen que fem un tractament de radioteràpia a Formentera? També em diran això? Ah! Com no... siguem seriosos... siguem seriosos.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Per tant, els veïnats de Formentera també es podran beneficiar del tractament de radioteràpia, òbviament, doctor Serra.

En definitiva, en definitiva, sortirem al carrer a demanar la confiança dels ciutadans i a explicar l'acció d'aquest govern perquè la gestió és molt bona i perquè ha posat els fonaments del creixement no del present actual sinó del futur immediat i el de més endavant.

I que ningú no cregui que si dic que la gestió és bona sigui oblidar-se que encara quedi molt a fer, sé, sé personalment que queda molt a fer i precisament pels nostres fets, més que pels nostres discursos, sé que som creïbles i sé que es pot confiar en nosaltres. Els fets són els que avalen les nostres paraules i són els que ens han de donar la confiança necessària per afirmar, on sigui i davant qui sigui, que el projecte que necessita aquesta terra és el nostre, tota la resta, encara que sigui legítim, és una aventura, és una loteria. Aquesta comunitat necessita estabilitat, sense estabilitat no hi haurà progrés i parl de progrés de veritat, del contingut, no de la paraula, parl de prosperitat, parl de continuar creant ocupació, parl de continuar reforçant els serveis socials, la sanitat, l'educació, de progressar en el canvi del model turístic i econòmic.

Durant aquesta legislatura hem formulat i hem posat en pràctica una política que ha construït els fonaments per tal que en la pròxima puguem dur a les Illes Balears o als seus ciutadans on es mereixen estar, per exemple, col·locar-la de nou en el tercer lloc del rànquing de renda per càpita. Una cosa així seria possible per la gestió que hem duit a terme, però ho serà molt més possible, més encara, si aquest gran canvi té continuïtat.

Senyores i senyors diputats, vull, per acabar, reiterar que la confiança que demanam a aquest projecte està basada, sempre i en tot moment, en fets, no en paraules; està basada en el resultat de la nostra gestió. La confiança que demanam resideix en nosaltres mateixos, en els nostres valors per gestionar bé els interessos de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Seria fàcil, i torn repetir, però molt injust amb nosaltres mateixos apel·lar al caos del passat, que pareix guaitar el cap novament, per aconseguir que es valori tot el que fins ara hem duit a terme. La nostra feina és seguir gestionant, la nostra feina és seguir millorant, i a la vegada explicar-ho sense descans, perquè, senyores i senyors diputats, perquè mai en la història recent, i ho dic bé, mai, aquesta terra no ha estat tan necessitada d'estabilitat com ara.

Moltes gràcies a tots.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Els grups parlamentaris podran presentar propostes de resolució fins dia 23, a les 14.00 hores.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS